

GHICITORI și FACHIRI

Un medic și un ziarist întreprind o anchetă, care demască trucurile șarlatanilor bucureșteni. — Directorul Institutului medico-legal este de părere că trebuie luate măsuri energice împotriva celor cari speculează naivitatea publicului

Descopăr orice secrete și de orice natură prin științele oculte. Toate greutățile vieții, câți ani veți trăi, etc. Arăt orice boală sufletească, dau voință, biruință, victorie, cucerire în dragoste, liniște în căsătorie, reușită în studii, examene, funcții, avansări, mulțări, voiajuri, concert, loterie de stat, moșteniri, judecăți, răpiri și dispariții dela domiciliu, pagube și orice furturi.

Descopăr comori de orice natură.

Desleg toate blestemele primejdioase, dându-vă leacul.

Pentru prima oară aveți ocazia a consulta o adevărată prezicătoare, care face numai minuni cu prezicerile ei. Nu pierdeți unica ocazie și veniți spre a vă vedea viitorul chiar azi.

Și așa este înșelată lumea, căci sunt mulți cari cred, că tot, ce le spune o ghicitoare, sau un ghicitor, e lucru sfânt!

— „Poftiți înăuntrul! Intrați să vedeți minunea secolului!” — mă pofti crainicul, observând că mă opresc să citesc placatul. „Stând după paravan, vă ghicește numele și vârsta...” — „Știu! Cunosc șmecheria!” — i-am spus fără ocol — „vrăji-

AR au început să ne inunde vrăjitorii, ghicitorii precum și diferiți alți șmecheri. Ei se instalează, de preferință, în preajma gărilor unde găsesc destui trecători, buni de jumulit.

În limbajul vrăjitorilor aceștia sunt: „fraerii”.

Astfel — de pildă — în dosul Gării de Nord, în rând cu marile hoteluri, de curând clădite, s'a instalat o gheretă scundă, luminată în mod misterios, de o lampă de petrol. Prin fața acestei bărci de scânduri se plimbă, cu importanță, un crainic, anunțând cu glas sonor și pedant:

— „Intrați domnilor. Nu pierdeți unica ocazie de a

GHICITOARE „SAVANTĂ”
care „a studiat magia în India”

O FIRMĂ:
Alo, Alo, Alo! Senzațional!
Aci s'a instalat celebrul
prezicator

cunoaște viitorul. Veți afla adevărul în chestie de procese, boală, moarte, căsătorie, câștig și pagubă... Numai cinci lei pentru o mică probă... Numai cinci lei! Vă spune numele...” etc. etc. De altfel pe o placă mare, atârnată în fața gheretei, se vede scris negru pe alb, fără nici un pic de jenă, că ghici-

Tip de Țigancă vrăjitoare

toarea poate înlocui și pe avocat, și pe medic...

MODEL DE RECLAMĂ

Nu mă pot opri de a nu reproduce următorul model de reclamă, pe care am avut răbdarea să-l copiez, găsindu-l afișat pe fațada locuinței unei ghicitoare. Este un document interesant, care face dovadă că acești exploatare ai naivității omenești sunt destul de abili și de rafinați.

Spune totul precis prin puterea spirituală!!

Sosită să vă ajute la toate ce veți voi a cuceri.

Inspirată cu știința misterioasă a Egiptului, Magia Indiană, Fachiră.

Așa dar nu faceți nici un pas până nu controlați destinul, soarta și norocul. Veniți mic și mare de orice sex, bogat și sărac, de orice naționalitate, spre a vă vedea și cunoaște viitorul și tot ce vă interesează.

Ziarele austriace continuă să apară la Paris. Iată, în sala redacției lui „Oesterreichische Post”, pe d. Schneeberger, vechiu ziarist vienez și pe d. Rothbauer, vechi conducător sindicalist din Graz.

Cele două surori Schwartz, pe care Parisul le-a aplaudat de atâtea ori, pe timpul când Austria era încă liberă, au devenit vedete pariziene. Emmy și Lily sunt stelele revistei dela Folies-Bergère.

Oscar Karlweiss a fost artist de operetă, la Viena. A părăsit Austria — la fel cu mulți camarazi ai săi — imediat după Anschluss. Joacă actualmente la Paris. Iată-l aci, îmbrăcându-se înainte de a intra în scenă.

Printul Starhemberg locuiește acum la Paris, cu soția sa, fosta actriță Nora Gregor. Iată-l asistând la un serviciu religios comemorativ.

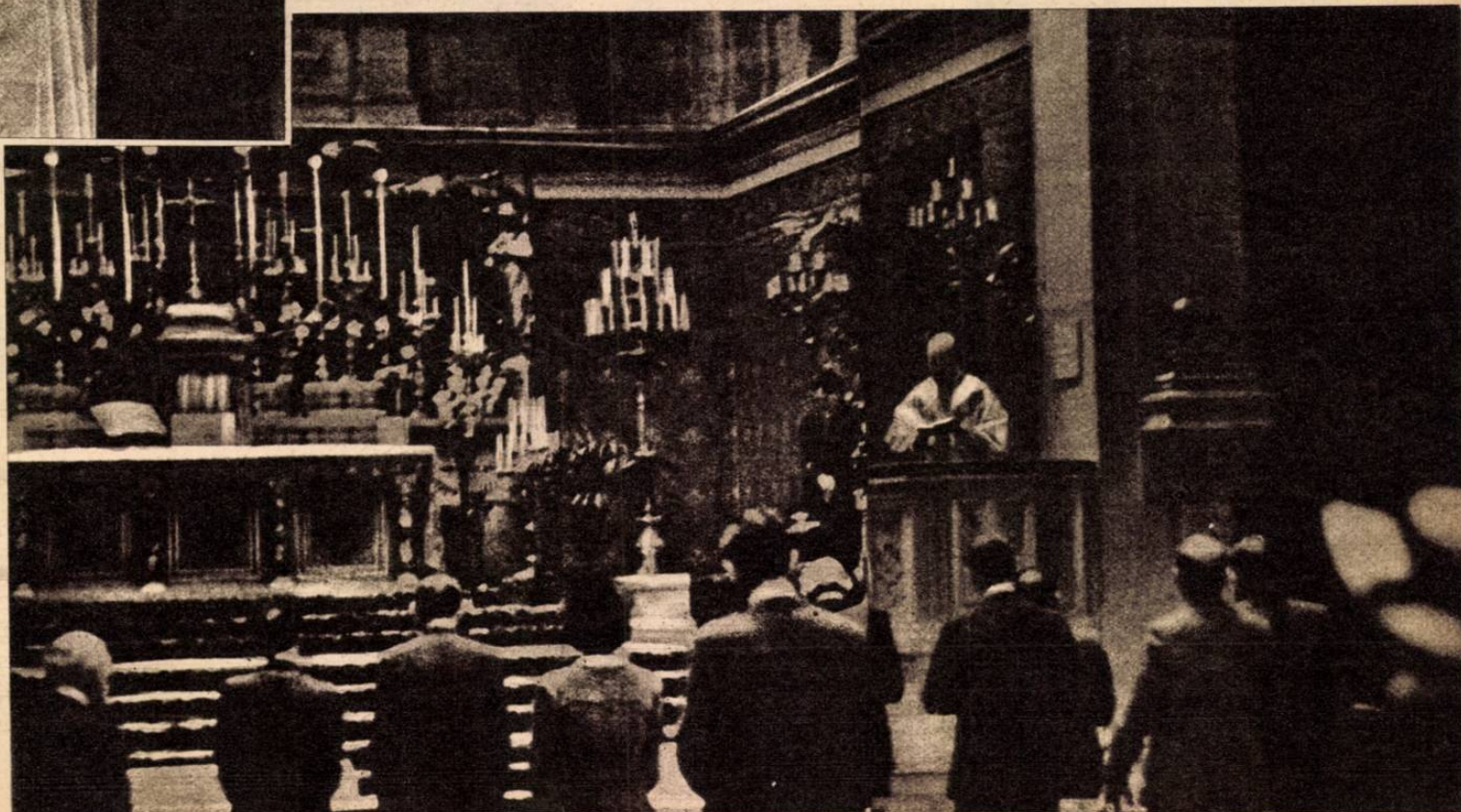
Aproape toată opereta vieneză se află actualmente la Paris. Emmerich Kalman, autorul a numeroase opere muzicale care au cunoscut un succes mondial, locuiește la Paris împreună cu soția, — fostă cântăreață la Teatrul Vinez — și copiii săi.

La deschiderea galeriei artistice austriace, d-rul Zernatto ține o mică conferință. D-rul Zernatto este singurul membru al ultimei guvernări austriace care a reușit să fugă, cu ușurință, în străinătate.

Joseph Roth, mare romancier austriac, invită pe numeroși amici francezi la o discuție asupra problemelor literaturii, în acest mic orașel, în apropiere de Luxemburg.

În picioare, refugiații austriaci ascultă predica preotului, care le dă speranțe.

LEGĂTURILE ROMÂNIEI CU ȚINUTURILE CEDRILOR SACRI...

Sub președinția d-lui Inginer I. Bujoiu, ministrul economiei naționale, țara noastră e de doi ani în strânse relații cu Siria și Libanul, locurile unde au viețuit Adam, Adonis și Saladin... Și de unde ne vin: banane, portocale, mandarine, lămâi, migdale, curmale, fisticuri, susan... În urma succesului obținut, legăturile se vor extinde în Jemen, Transjordania, Irak și până 'n Indii.

D. Jean Jalkh, decanul baroului din Beyrouth, președintele Camerei de comerț sîro-libaneză-română din capitala Libanului.

TIMP de câteva săptămâni, o delegație de personalități din Siria și Liban a stat la București ca să negocieze întărirea legăturilor dintre România și cele două state din Orientul apropiat. Faptul ne-a provocat să cercetăm mai de aproape aceste legături, cari sunt de dată foarte recentă. Pentru că — deși România are foarte vechi legături cu Turcia și mai noi cu Egiptul și Palestina — mai departe, în alte țări orientale, nu s'a mers. Și totuși, cât de interesante pot fi aceste legături, așa cum de altfel dovedesc începuturile pornite recent...

ȚINUTURI DE BASM

Siria și Liban!
Câte nu evocă aceste două țări!
Întreaga istorie a omenirii, uriașele

războaie între popoare și religii, aici s'au purtat Apostolii, aici au trăit.

În ținuturile acestea au trăit fenicienii și cartaginezii, ai căror urmași formează și astăzi majoritatea populației.

Dela fenicienii, urmașii de astăzi au moștenit spiritul de buni comercianți. De altfel, ca țări de tranzit spre Orientul îndepărtat, era firesc să se desvolte aci calitățile de buni negustori. În regiunile acestea se găsesc celebrele centre: Damasc, cel mai vechi oraș din lume, Antiochia, Beyrouth, Alep, Baalbek, Nahr Ibrahim (fost Adonis), Djebail (fost Byblos), Lattaquieh, etc.

Aci și-au avut așezări temenice cruciații, ale căror urme se găsesc pretutindeni. Ruinele cetăților pe cari ei le-au clădit, sunt presărate peste tot locul. Alaiuții, oameni blonzi și cu ochi albaștri, se socotesc descendenți din cruciați.

Patru delegați sîro-libanezi fotografiați cu prilejul unei recente vizite la București (dela dreapta la stînga): d. E. Raffie, din Alep; d. E. Rabat, consulul României la Beyrouth; d. M. Nsouli, consilier comunal din Beyrouth și d. M. Beydoun, mare exportator din Damasc. (Unul din personagiile acestea este cunoscut cu Hai Al Hussein, marele muftiu din Ierusalim și conducătorul agitației arabilor din Palestina).

ADAM, ADONIS, SALADIN...

Aici, la Nahr el-Kalb, lângă Djebail, se află podul roman Maameltein, iar lângă acest pod — la distanță de vreo 200 metri — e o grotă. De grotă aceasta e legată o faimoasă legendă: cică, Adam, după ce a mușcat din mărul păcatului la îndemnul Evei și a fost — drept pedeapsă — izgonit din rai, s'a refugiat în această

grotă. Tot prin partea locului e localitatea Nahr Ibrahim, căreia în vremuri de demult de tot îi zicea Adonis.

În Februarie și Martie apele roșii ale fluviului pătau marea pe o mare întindere. Fenicienii, cu părul despletit, veniau pe maluri să plângă pe Adonis, frumosul amant al și mai frumoase Venus, omorât de un mistreț în pădure... Aici a trăit Saladin!

Aici viețuiesc oameni cari aparțin la 30 — 40 religii și secte diferite!.. Totuși, o definiție se poate face: religia predominantă este mahomedana, însă mai mult spre interiorul țărilor; pe când la coastă sunt mulți creștini. Aici au luptat, au biruit sau au căzut, civilizații nenumărate.

"KENNST DU DAS LAND..."

Siria și Liban sunt țări de basm! Ele au atras pe toți acei ce au vrut să-și croiască drum ca să domine Orientul.

(Foto Economu)

"Cedru sacru" — unul din ultimii 50 de cedrii câți au mai rămas în Liban — în mijlocul unui fermecător peisaj de iarnă.

Interiorul moscheii Omeiadelor din Damasc. De remarcat construcția care se vede în mijlocul moscheii și care este mormântul Sfântului Ion Botezătorul.

Și pe toți i-au fermecat aceste ținuturi unde — până să ajungi spre deșerturile nesfârșite — găsești climatul cel mai variat, așa cum numai în unele locuri din Europa și America mai întâlnești.

Scriitorul francez André Geiger spune că munții de aci sunt „de o frumusețe aproape religioasă”. Grădinile de portocale, duzi, lămâi, coboară până la malul mării. Despre locurile acestea Goethe a scris faimosul lui cântec: „Kennst du das Land, wo die zitronen blühen?” („Cunoști tu țara unde 'nfloresc lămâii?”)

ULTIMI CEDRII

Aici sunt faimoșii cedrii al căror lemn a slujit egiptenilor să-și dureze temple, ca de altfel și regelui Solomon, cum și pentru templul din Ierusalim, ca și romanilor și califilor.

Astăzi nu mai sunt decât 50 de cedrii în munții Byblos și cari sunt conservați cu sfințenie. Au și fost numiți „cedrii sacri”, iar Siria are ca emblemă un cedru fixat pe drapelul țării.

TU MI-AI DAT, EU ȚI-AM DAT...

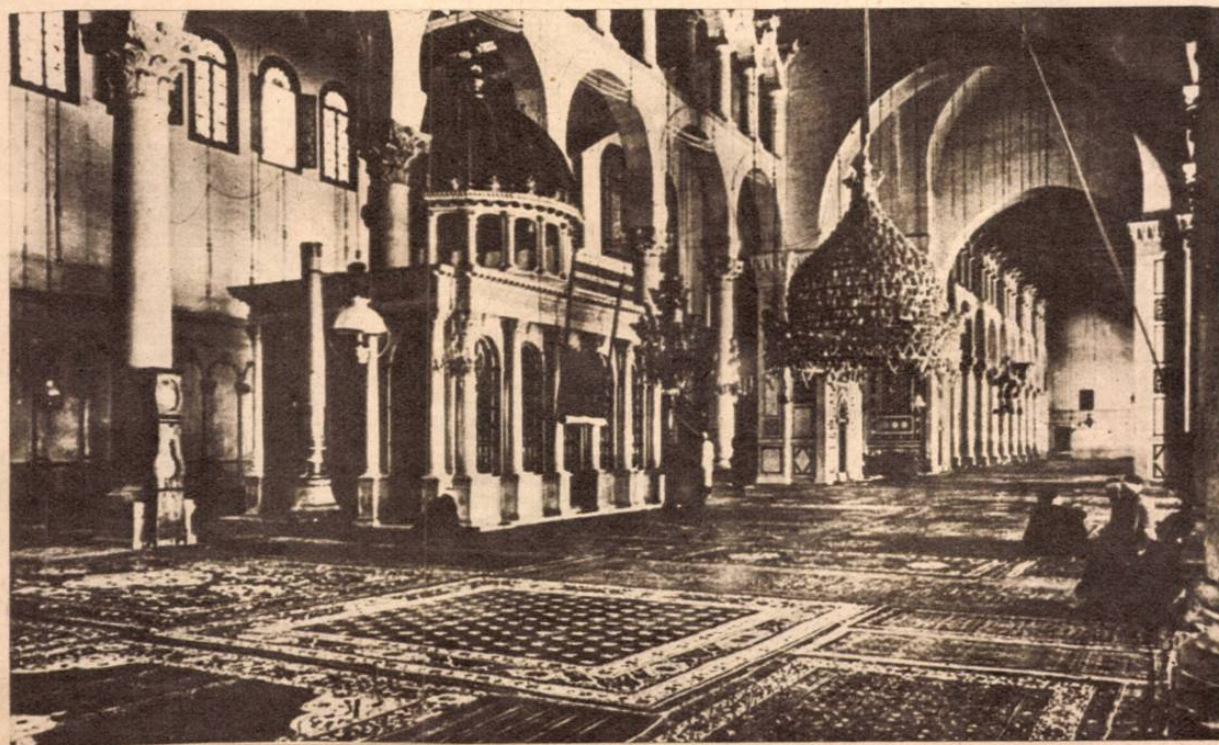
În toată atmosfera asta de vechi și sfinte amintiri aproape tuturor popoarelor, e firesc să subsiste o poezie specifică. Iată — de pildă — versurile pline de farmec și sensualism

pe cari le recită și astăzi frumoasele din Damasc:

Tu mi-ai dat...
Eu ți-am dat...
Tu, inima ta,
Eu, tot sufletul meu!

Tu ai făcut...
Eu am făcut...
Tu, un dar
Eu, un sacrificiu!

Tu ai plecat...
Eu am plecat...
Tu, după mine
Eu, în lumea largă!

D. Emil Eddé, președintele republicii Libanului. După cum se vede, șeful statului libanez e un personaj de perfectă alură occidentală, om cu aleasă cultură europeană, care poartă fracul cu o distincție desăvârșită. Nici halat, nici fes, nici turban... De remarcă „cedrul sacru”, emblema Libanului, imprimată pe marelui cordon pe care-l poartă d. Eddé pe piept.

CE NE VINE DIN SIRIA

Ei! Dar nu numai amintiri, cedrii și poezie se găsesc în Siria și Liban! Aici se găsesc și lucruri foarte bune și utile. În Siria și Liban cresc fructele orientale atât de apreciate la noi: banane, portocale, mandarine, lămâi, fisticuri, susan, migdale, curmale, etc. Ba ceva mai mult: între lunile Septembrie și Ianuarie, Siria este singura producătoare de lămâi pentru România.

Acestea toate au determinat în 1937 un grup de români întreprinzători să întemeieze la București o Camera de comerț româno-siro-libaneză care să închege bune le-

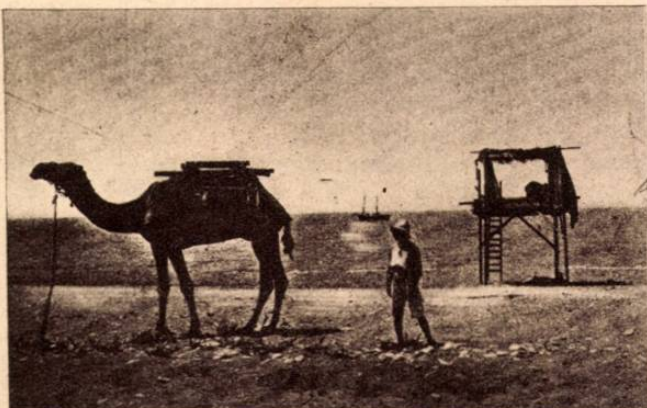
Hai Al Hussein, marele muftiu din Ierusalim, autorul turburărilor sângeroase din Palestina, refugiat și adăpostit în Siria.

gături comerciale cu aceste două țări. Totodată s'au găsit și în Siria oameni cari să adere acestei acțiuni, astfel că și la Beyrouth a luat ființă o Camera de comerț siro-libaneză-română. Președintele Camerei din București e d. inginer I. Bujoiu, ministrul economiei naționale, iar al celei din Beyrouth, d. Jean Jalkh, decanul baroului local.

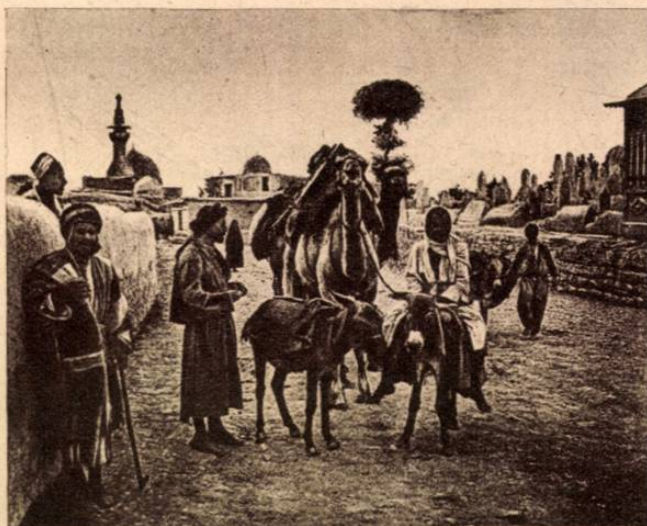
RELAȚII COMERCIALE INTENSE

Rezultatul acestor inițiative — în scurtul interval de mai puțin de doi ani — este remarcabil: relațiile comerciale dintre cele trei țări au sporit foarte mult. În 1938, România a exportat în Siria și Liban produse în greutate de 127.654.535 kg. în valoare de 4.698.471 lire. Noi exportăm în aceste două țări: semințe de dovleac, paie de măhuri, asfalt, petrol, benzină, uleiuri minerale, păcură, parafină, scânduri, etc. În ce privește produsele petrolifere, din totalul de 99.540 tone, Siria și Libanul au importat din România 90.670 tone, astfel că țara noastră a devenit prima lor furnizoare de asemenea produse.

Noi am importat în 1938 produse siro-libaneze (pe

Punct vamal în Liban.

Beduini, lângă Damas.

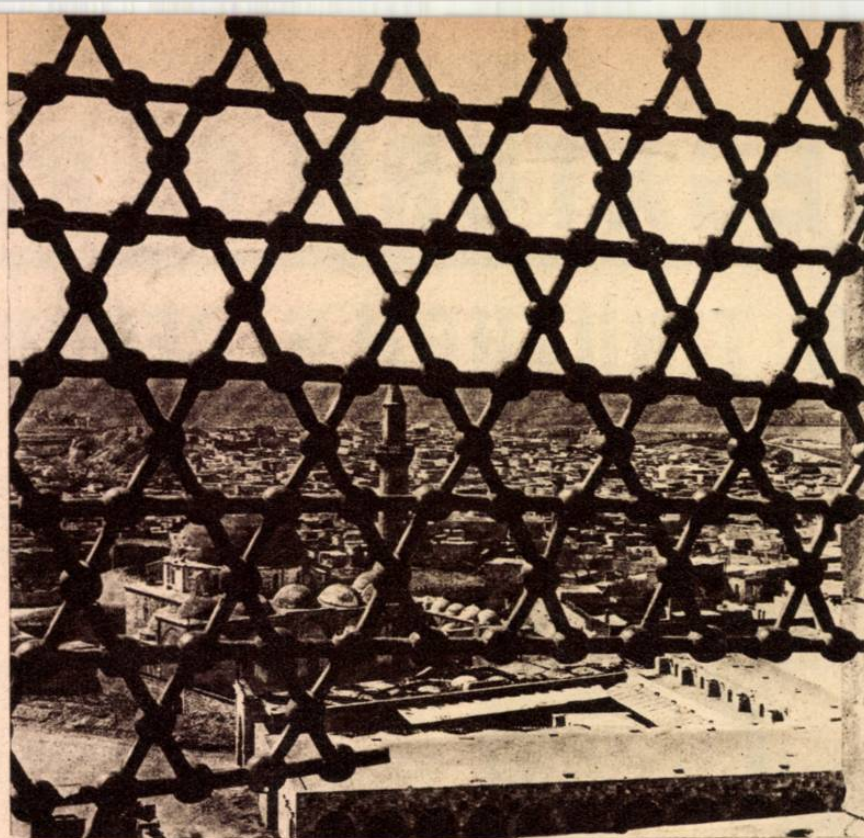
cari le-am pomenit mai înainte) în valoare de 385.073 lire. Anul trecut a avut loc la Beyrouth și o reușită expoziție de produse românești, organizată de Camera de comerț româno-siro-libaneză.

MAI DEPARTE...

Iar în prezent, față de succesele obținute în Siria și Liban, această Camera întreprinde o acțiune de extindere a acestor relații de afaceri și cu alte țări din Orient: Transjordania, Jemen, Hedjaz, Iran, Irak și până în India. E în pregătire o expoziție volantă de produse românești care să străbată toate aceste țări îndepărtate, foarte interesante pentru legăturile noastre comerciale.

Pod roman lângă Nahr el-Kelb între Beyrouth și Djebail (fosta cetate Byblos). La 200 metri distanță de acest pod se află o grotă unde s'ar fi refugiat Adam după izgonirea din rai...

Pretutindeni, în Siria și Liban, se întâlnesc coloanele templelor de odinioară. Iată aici marile colonade din Palmyre.

Orașul Alep văzut printr-o fereastră a citadelei.

Ca detaliu vom nota că Irakul este cel mai mare producător de curmale din lume și că în toate aceste țări se găsesc mărfuri cari să ne intereseze, după cum acolo se găsesc cumpărători pentru bogățiile pământului românesc.

„ORDINUL CEDRILOR”

Spre a marca prețuirea deosebită a relațiilor cu România, guvernul libanez a acordat cea mai însemnată decorație următoarelor personalități românești:

D-lui Mitiță Constantinescu, ministrul finanțelor, Grand Officier de l'ordre des Cèdres; d-lui Ion Bujoiu, ministrul economiei naționale, Grand Officier de l'ordre des Cèdres; d-lui Emil Marian, secretar general al ministerului economiei naționale, Mérite Libanais en or de 1-ère classe; d-lui Dumitru Iordan, secretar general al ministerului de finanțe, le Mérite Libanais en or 1-ère classe; d-lui I. G. Dimitrescu, director general al acordurilor din ministerul economiei naționale, le Mérite Libanais en or 1-ère classe; d-lui Cezar Hârjescu, director general la ministerul economiei naționale, le Mérite Libanais en or 1-ère

(Continuare în pag. 23)

Sediul Camerei din București.

SĂPTĂMÂNĂ RĂZBOIULUI

EA mai de seamă surpriză pe care a avut-o lumea, la începutul acestui războiu, a fost tocmai lipsa acelui războiu de surpriză, faimosul „Blitzkrieg” al doctrinei militare germane. În ultimii ani, premegători celui de al doilea războiu franco-anglo-german, s'a vorbit atât de mult de „Blitzkrieg”, încât unii își închipuiau cele dintâi zile de ostilități printr'un iureș fulgerător, o deslănțuire apocaliptică a tuturor forțelor beligerante, o năpustire neașteptată a agresorului asupra victimei somnolente și luată prin surprindere. A fost deajuns o săptămână de războiu, pentru ca nu numai lumea profană, ci și unii savanți militari să-și vadă previziunile desmințite de realitatea operațiunilor. Nu numai pe frontul de Vest ostilitățile au căpătat un caracter de durată, ci chiar pe frontul de Răsărit.

În 1914, din primele zile ale lui August, trupele Kaiserului au nimicit Belgia, dând peste cap orice împotrivire și la câteva zile dela deslănțuirea războiului, Nordul Franței a fost invadat.

Trupele franceze trec podul construit de pionieri.

Infanteria germană în plină acțiune

mai încerca să înainteze.
b. Pe frontul Apusean:

Pregătirile de artilerie și recunoașterile aeriene sunt în curs, prevestind iminente operațiuni ofensive. Bineînțeles cei cari așteaptă miracole în câteva zile, vor fi decepționați, pe acest front, luptele îmbrăcând mai curând caracterul unui asediu. Rolul aviației se dovedește, în primele zile, esențial.

În ce privește războiul submarin, este de pe acum cert că rolul vaselor submersibile în acest războiu va fi cu mult inferior rolului avut în războiul trecut. Afară de aspectul militar, războiul actual se va desfășura pe planuri diverse, economice, sociale și politice.

LEGĂTURILE ROMÂNIEI CU ȚINUTURILE CEDRILOR SACRI...

(Urmare din pag. 22)

clase; d-lui dr. J. Berkowitz, atașatul comercial al României în Palestina, Siria și Liban, le Mérite Libanais en or I-ère classe; d-lui G. Demetrescu, subdirector al acordurilor din ministerul economiei naționale, le Mérite Libanais en argent II-ème classe; d-lui M. Economu, secretar general al Camerei de comerț româno-siro-libanez din București, le Mérite Libanais en argent II-ème classe.

Evident, la rândul ei, România nu poate și ea decât să prețuiască asemenea legături, cari ne apropie de țări și popoare cu trecut atât de însemnat. Iar dacă din aceste legături — grație priceperii pe care știu s'o arate economiștii și oamenii noștri de afaceri — rezultă avantajii bune pentru țară, e și mai îmbucurător.

Este, dealtminteri, singurul lucru ce-am vrut să arătăm în acest reportaj.

Dealtfel, în împrejurările excepționale de astăzi relațiile României cu Siria și Libanul capătă o deosebită însemnatate: întrucât comunicațiile directe cu Occidentul — din cauza războiului — sunt aproape complet întrerupte, aprovizionarea și schimburile cu aceste țări vor dobândi o amploare considerabilă.

S. A.

După o lună de războiu, adică la începutul lui Septembrie 1914, armatele germane, operând după vechiul plan de invazie al generalului von Schlieffen, se aflau la vreo sută de km. de Paris, pe care dealtfel îl băteau cu faimosul tun de 42. Dacă se poate vorbi de un războiu-fulger, fără îndoială că operațiile din August 1914, ale trupelor germane, au avut acest caracter, iar nu primele operațiuni ale războiului din 1939.

Deși orice surpriză e posibilă, din datele oferite de comunicatele oficiale ale armatelor în conflict, se pot deduce depe acum operațiile militare viitoare:

a. Pe frontul Răsăritean, trupele poloneze se vor fixa pe linia naturală de rezistență a Vistulei, care oferă avantajul unor poziții naturale importante, la care se adaugă puternicile fortificații rămase depe vremea imperiului rus. Lungimea de astăzi a frontului va fi astfel redusă, dând posibilitate forțelor poloneze să angajeze o luptă de proporții mai mari. Nu este exclus, dealtminteri, ca trupele germane să se întărească pe teritoriul cucerit, fără a

DOAMNĂ,

FIXAREA ZILELOR DE
STERILITATE ȘI
FECUNDITATE

pe baze științifice, se face ușor cu ajutorul noii lucrări

„CALENDARUL FEMEII”

apărut la 1 Februarie, cu prefață de prof. dr. C. I. Parhon. Cereți-l la toate librăriile și chioșcurile de ziare.

Biblioteca „Medicul Nostru” — PREȚUL 60 LEI

Citiți

AVENTURA

Colecția romanelor de aventuri,
Apare în fiecare 15 ale lună

DIRECTOR
TUDOR TEODORESCU-BRANIȘTE

Inserisă sub Nr. 239, Regist. Publicațiilor Periodice la Trib. Ilfov. S. I. Com.

„REALITATEA ILUSTRATĂ”, revistă de actualități și cultură generală. Apare săptămânal, în 24 pagini mari, tipărite la heliogravură, și un supliment: „De toate pentru toți”, în 24 pagini tipar obicinuț.

3 luni Lei 100. — În străinătate: Cehoslovacia, Grecia, Jugoslavia și Turcia: I an Lei 500 și 6 luni Lei 250. — II) Țările ce acordă 50% reducere asupra tarifului poștal: Albania, Algeria, Argentina, Belgia, Bolivia, Brazilia, Bulgaria, Chili, Congo Belgian, Cuba, Dantzig, Egipt, Elveția cu principatul Liechtenstein, Ecuador, Estonia, Franța, Germania, Haiti, Iran, Irac, Letonia, Liban, Luxemburg, Maroc, Mexic, Olanda, Polonia, Portugalia, Spania, Siria, Tunisia, Ungaria, U. R. S. S., Vatican: I an Lei 700 și 6 luni Lei 350. — III) Țările ce nu acordă 50% reducere asupra tarifului poștal: Anglia, Canada, Danemarca, Finlanda, Italia, Irlanda, Japonia, Lituania, Norvegia, Suedia, U. S. A., etc.: I an Lei 900; 6 luni Lei 450. — Tariful de publicitate: Lei 15 linia c. 5; pagina Lei 12.000; 1/2 pagină, Lei 6000; 1/4 pagină, Lei 3000. Anunțurile se primesc la adresa revistei. — Plata taxelor postale în numerar conform aprobării Direcției Generale P. T. T. No. 15.585/929

Editura „Ziarul” S. A. R., București. Redacția și administrația: str. Const. Mille 5 — 7 — 9. Telefon 3-84-30, Cec. poștal: 4083. Prețul abonamentelor: În țară: I an Lei 400; 6 luni Lei 200 și

MODA LA UMBRA GURILOR DE TUN

1. Pălărie de feutru gris cu fundul și garnitura din pene gris închis.
2. Astrahanul va fi blana la modă a acestui an. Iată o jachetă trei sferturi, garnisită cu sutaș și nasturi de mătase lucioasă.
3. „Ritz” — beretă de filz negru, cu pene rose și fundă de catifea în aceeași culoare.
4. Pentru zilele ploioase și reci: cape-ul de vulpi argintii și moderna umbrelă de celofan.
5. Pentru după amiază: tocă de panglică neagră și pe rochia de lână subțire, o pelerină de vulpi argintii.

6. În portul Southampton, au sosit, săptămâna trecută, din America — adică înainte de a izbucni războiul între germani și polonezi — câteva manechine, care neavând răbdarea să ajungă la respectivele case, unde erau așteptate, și-au îmbrăcat rochiile și au defilat prin fața unui public, cei drept puțin cunoscător, dar totuși... Cu tot zâmbetul întipărit pe figurile tinerelor fete, ele par impresionate de gurile de tun ale crucișătorului ancorat, cari aruncă o umbră neagră și amenințătoare.

(Foto Téléfrance, Paris).

19 SEPTEMBRIE 1939
10 LEI

IN ACEST NUMAR:
RĂZBOIUL
SUB APĂ, PE APĂ,
PE PĂMÂNT ȘI IN AER
...
Harta celor două fronturi

D. Teofil Sidorovici, comandantul Străzii Tării dând pildă subalternilor săi a asistat la o demonstrație de apărare pasivă. Iată-l încercând masca de gaze.

Comandanții de străjeri în măști de gaze, primind instrucțiuni dela un ofițer de pompieri.

ACTUALITĂȚI

STRAJA ȚĂRII ȘI APĂRAREA PASIVĂ

Micii străjeri la un exercițiu de apărare pasivă Postul Central de Pompieri.

Zilele trecute s'a inaugurat noua biserică Domnească dela Bușteni, așezată într'un cadru pitoresc.

Comemorarea luptelor dela 13 Sept. 184

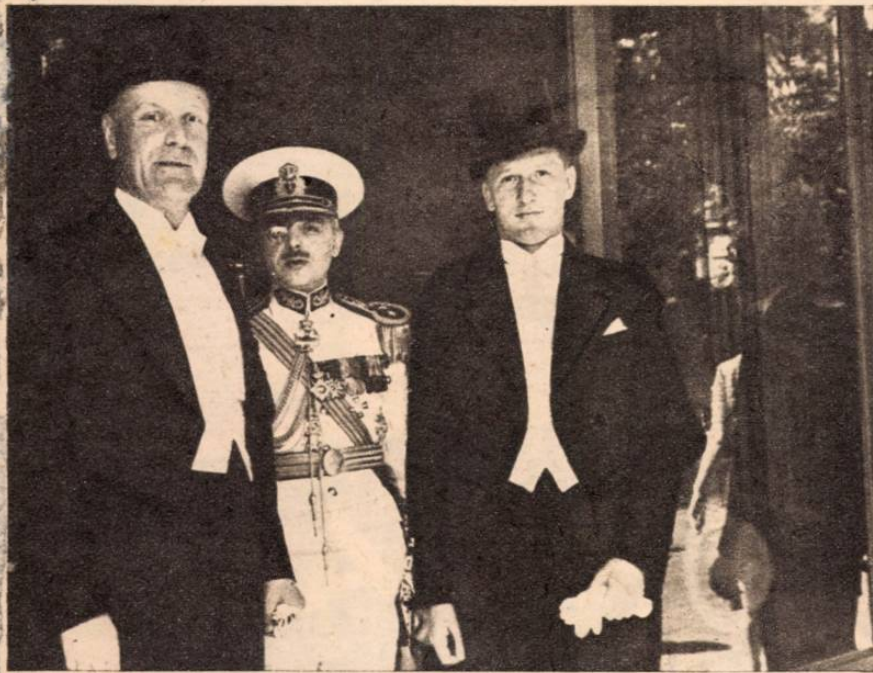
Pompierii au comemorat luptele dela 13 Septembrie 18 la monumentul Eroilor Pompieri.

DIN TARĂ

Noul ministru al Slovaciei la București

D. Ivan Miles, noul ministru al Slovaciei la București, însoțit de d. Colonel Ruscescu, adjutant regal, la ieșirea dela palat, după prezentarea scrisorilor de acreditare.

Procesiunea Sfintei Cruci pe străzile Capitalei.

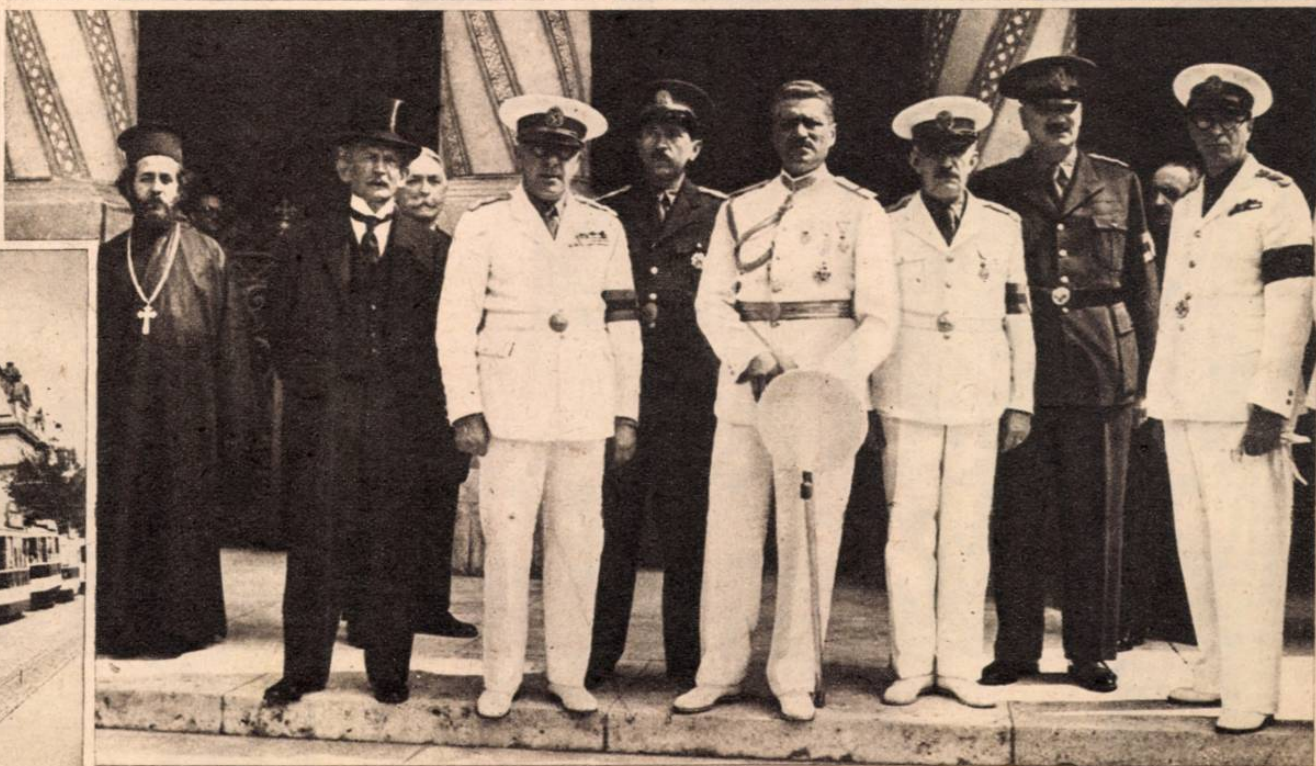
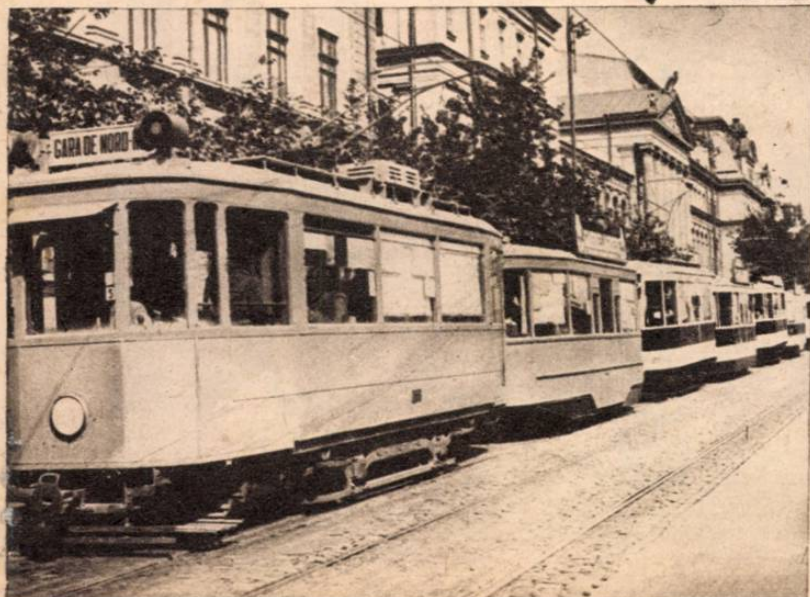
STRAJA ȚĂRII A IMPLINIT 5 ANI DE EXISTENȚĂ

Cu acest prilej, într'un cadru solemn a avut loc o ședință la sediul organizației. Iată pe cei trei conducători ai Străzii Țării: D. General I. Manolescu, Teofil Sidorovici și Prof. St. Șoimescu.

O fază din matchul Sportul Studentesc—Juventus, care s'a disputat săptămâna trecută în București.

Pe străzile Bucureștilor au apărut primele vagoane de tramvai, vopsite în culoarea cenușiu închis, aceasta în urma dispoziției comandamentului apărării pasive.

Cu ocazia împlinirii a 6 luni dela moartea Patriarhului Miron s'a oficiat un serviciu religios. În fotografia noastră, membrii guvernului după oficierea serviciului religios.

A INCEPUT NOUL AN ȘCOLAR

1) D. Prof. I. Crețu, directorul Liceului Gh. Lazăr, vorbind la solemnitatea deschiderii cursurilor liceului pe care-l conduce.

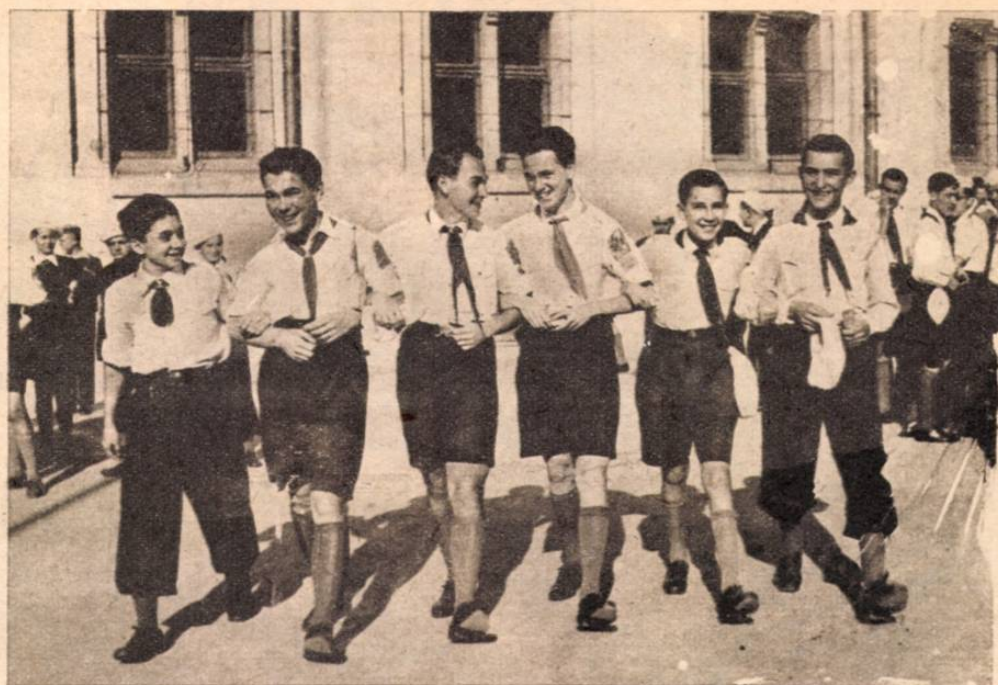
2) La un liceu de fete se oficiază slujba religioasă.

3) Deschiderea noului an școlar este precedată de ridicarea pavilionului național. Iată un grup de mici străjări salutând drapelul național.

4) Elevii ascultând slujba religioasă.

5) La deschiderea anului școlar au luat parte și părinții elevilor.

Părinții vizitează
și ei bursa cărților
școlare, aprovi-
zionându-și odras-
lele cu manualele
necesare.

După vacanță, colegii s'au revăzut voioși și în aceeași
clasă.

Pe o bancă, sub
umbra copacilor,
tinere străjere își
deapănă aminti-
rile din vacanță.

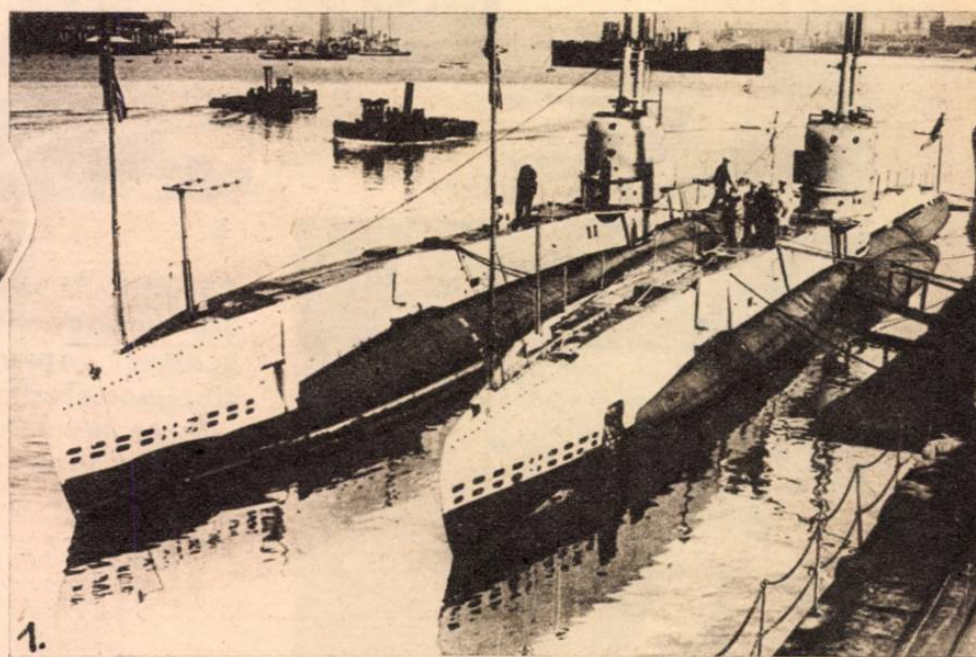
...iar colegele au făcut același lucru.

Iată o „prăvălie”
amenajată lângă
zidul unei anti-
cării.

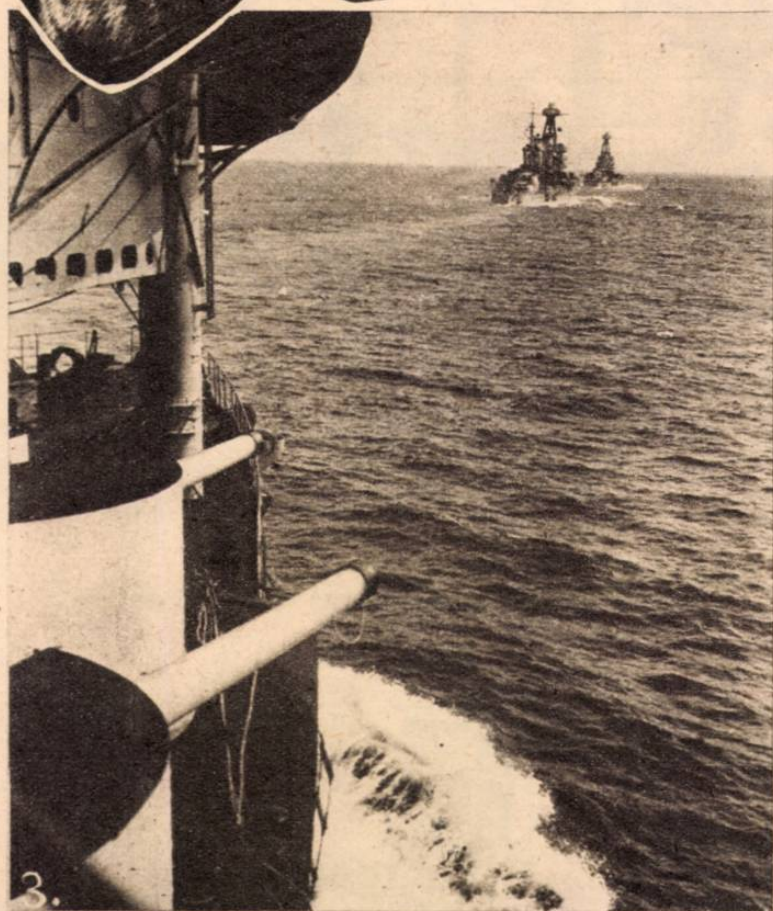

Bursa cărților școlare din dosul Poștei a fost anul acesta
mai animată ca oricând.

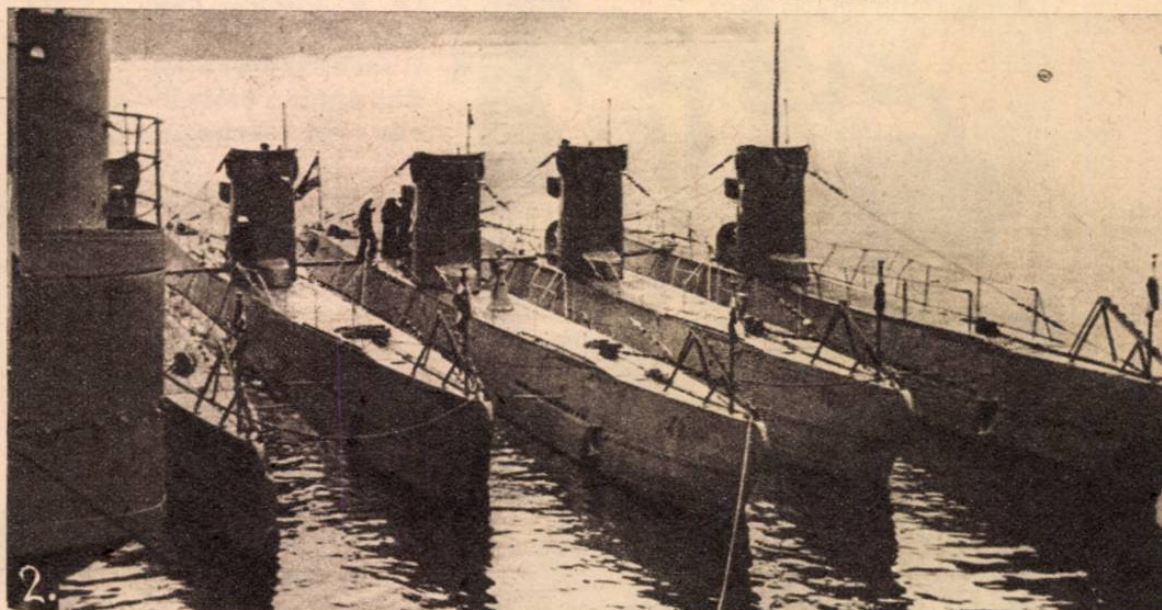
RAZBOIUL SUB APA, PE APA, PE PĂMÂNT ȘI ÎN AER

1. Războiul sub apă este — poate — cel mai impresionant. Submarinele, aceste adevărate fortărețe ce trăiesc în mijlocul peștilor, joacă un rol din ce în ce mai important în războiul modern. Iată câteva din submarineele engleze înainte de a porni în recunoaștere.

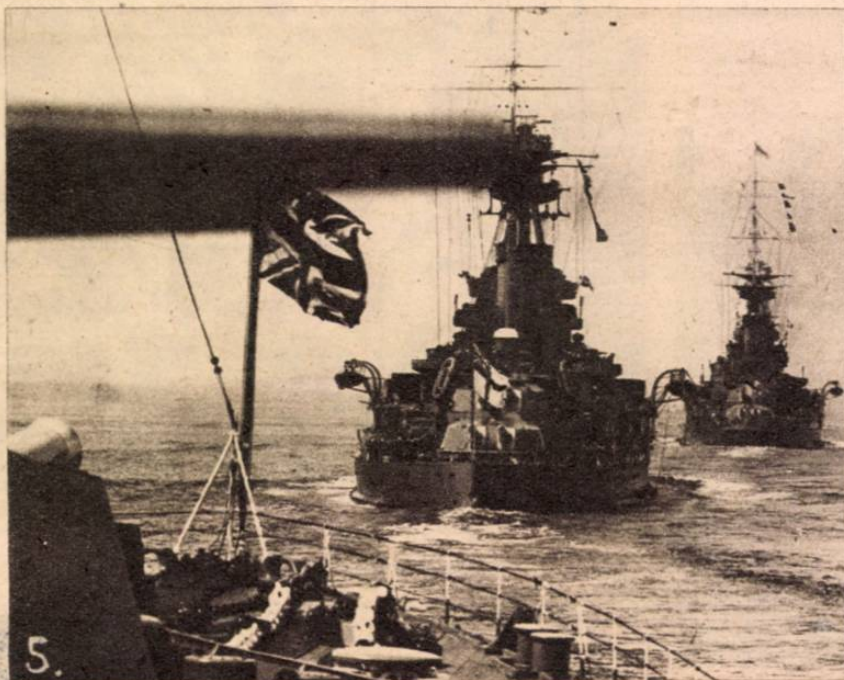

3. Iată și o escadri-lă de crucișătoare franceze ce se îndreaptă spre Marea Baltică.

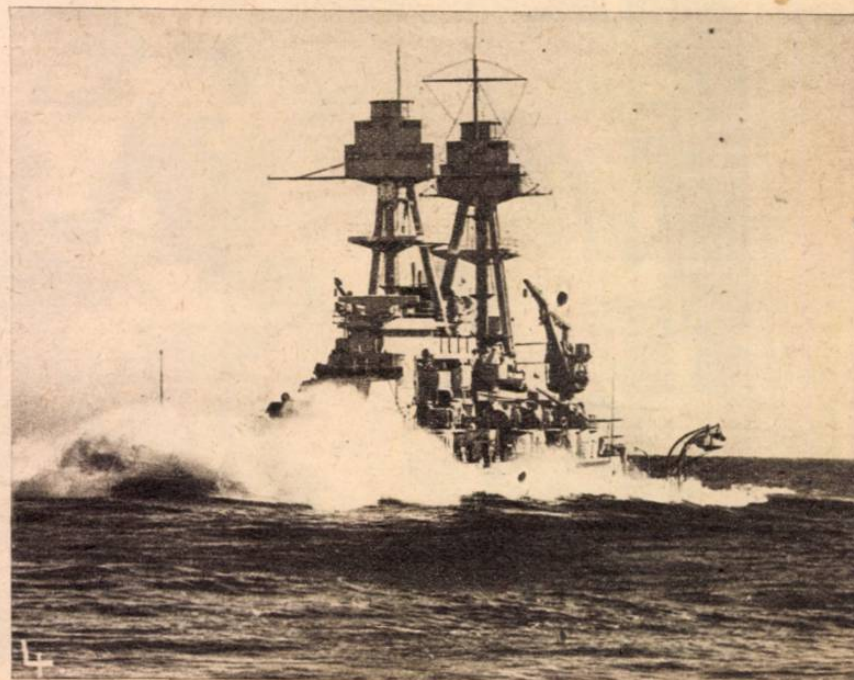

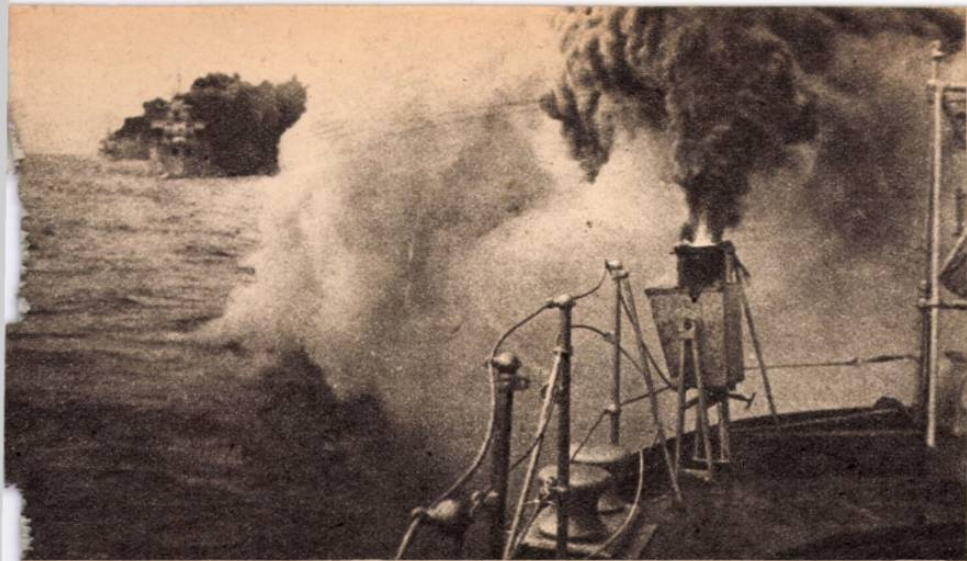
2. Submarinele nu sunt toate la fel. Ele diferă după țara de origine și după concepția construcțiilor lor. Comparați acest grup de submarine germane cu cele ce aparțin flotei engleze.

4. O fotografie rară: Un mare vas de război, în plină acțiune, urmărind un vas inamic. Fotografia a fost luată de vasul urmărit.

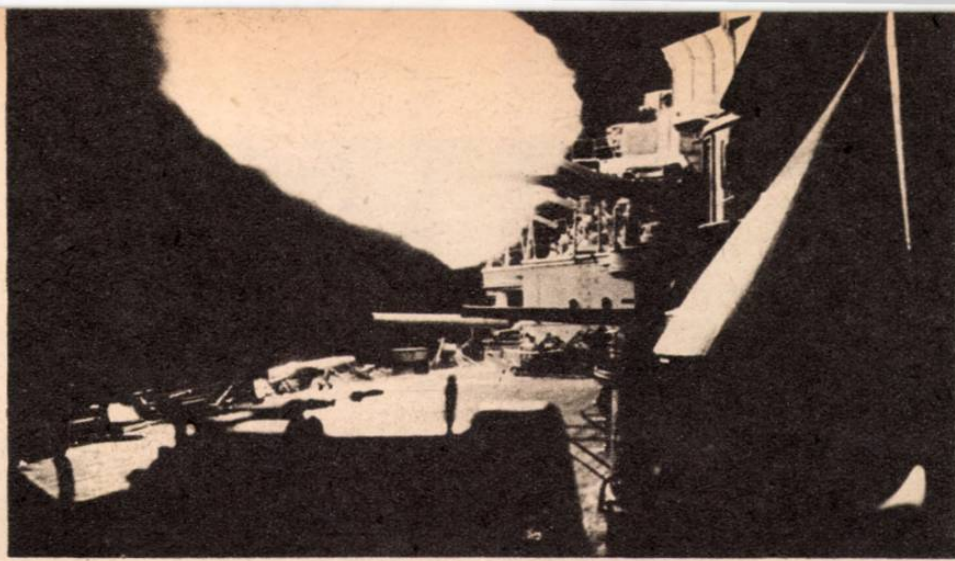

5. Flota engleză este și ea extrem de puternică. Admirați aceste gigantice vase de război

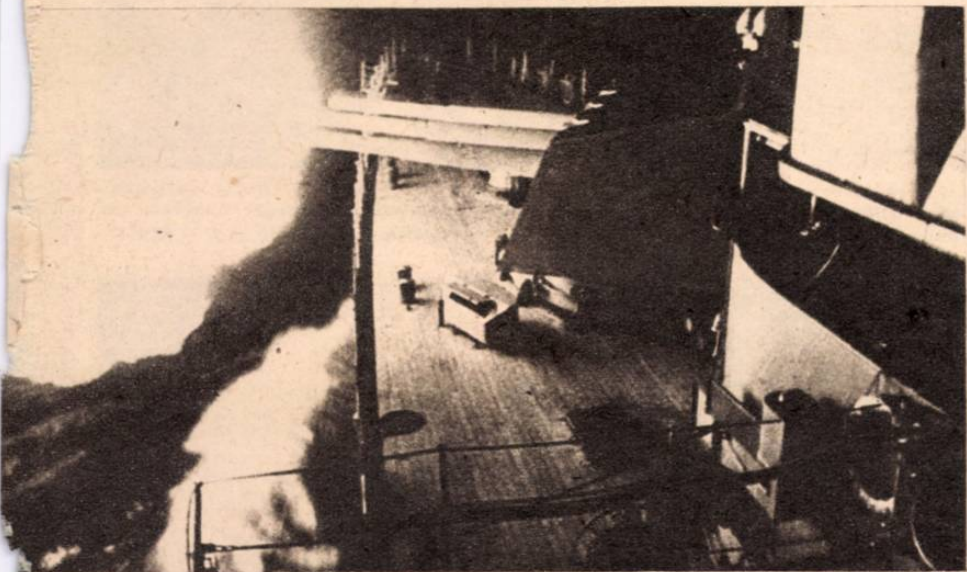

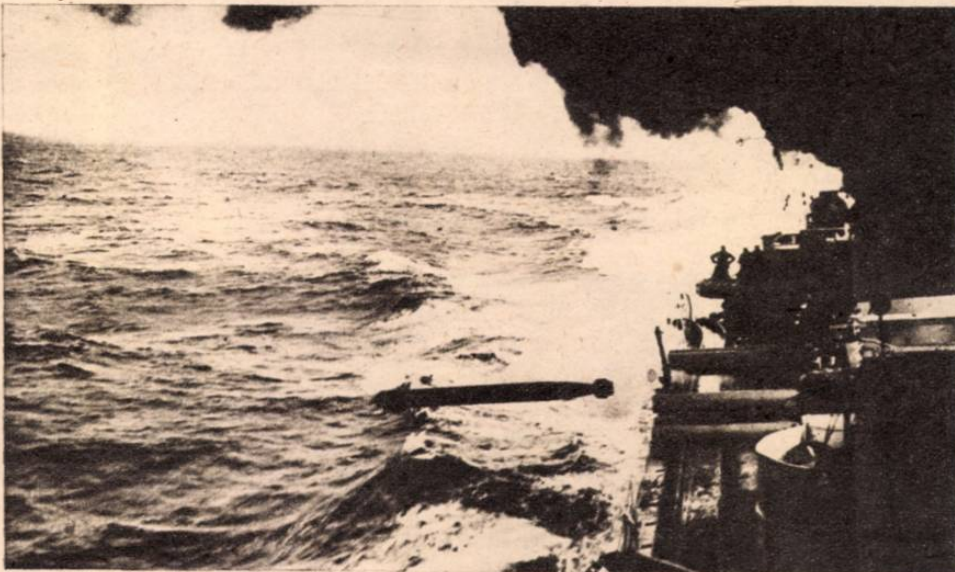
Vasele de război, ca și avioanele, au instalațiuni speciale pentru camuflare prin producerea norilor de fum. Vedeți aici instalațiile de camuflare de pe vasele militare franceze în acțiune.

Războiul nu cunoaște ore de repaos. În cursul zilei ca și în cursul nopții, la lumina reflectoarelor, vasele de război activează...

Crucișătorul german „Leipzig” a avut un rol din cele mai importante în actualul conflict. Vedeți aici o admirabilă fotografie a unui colț al acestui crucișător.

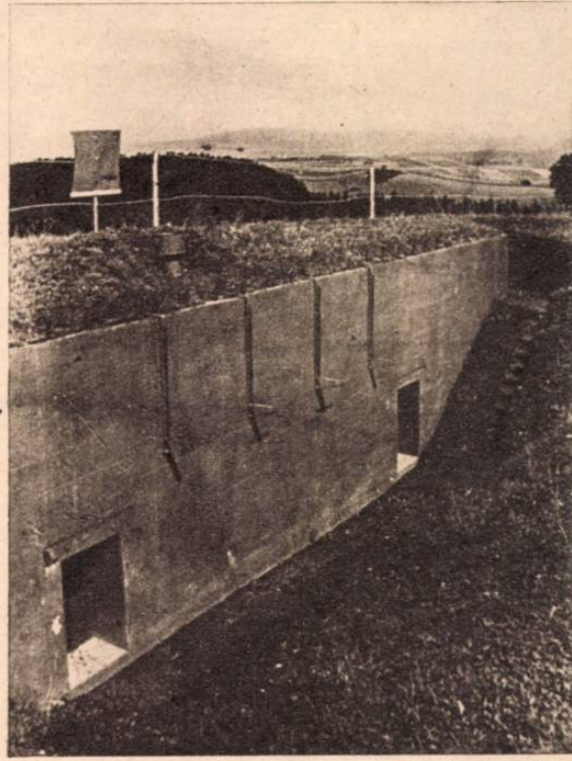

Vasele de război, ca și submarinele își exercită misiunea distrugătoare prin torpile, ce sunt lansate printr-o gură specială.

Pe frontul de Est infanteria germană iese grăbită din adăposturile subterane pentru a urmări aviația poloneză.

Așa arată partea exterioară a unui adăpost modern al armatei germane.

Un cuib de mitralieră aparținând trupelor franceze din Maroc a ocupat o poziție strategică.

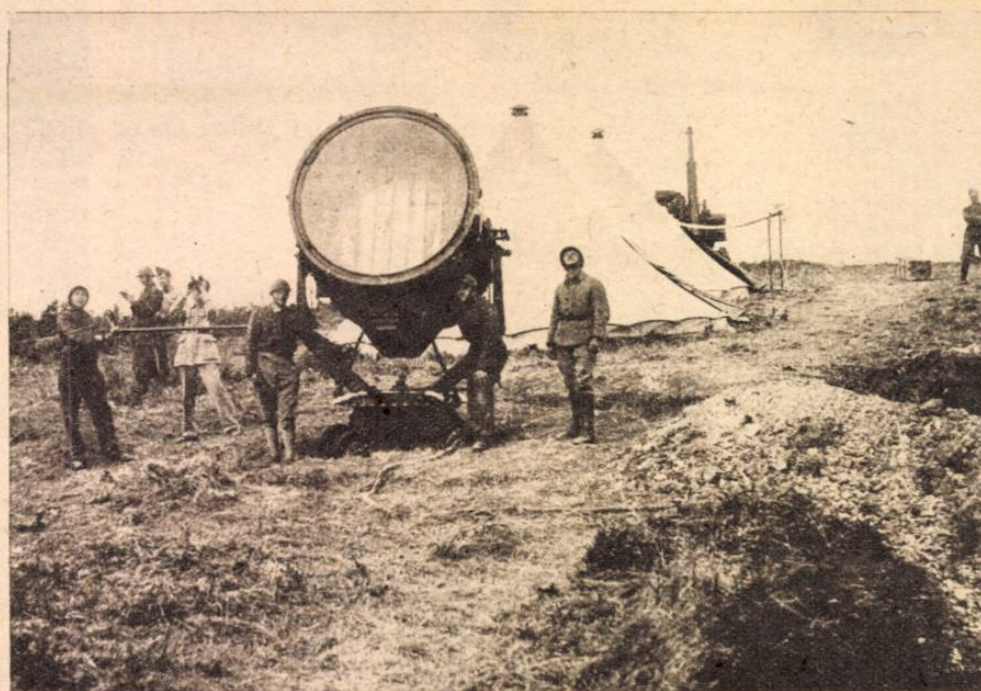

Apărarea antiaeriană se face și cu ajutorul unor baloane captivi. Germania a amenajat un adevărat perete antiaerian cu ajutorul unor asemenea baloane. Iată un post unde se face umplerea cu gaz a baloanelor captivi.

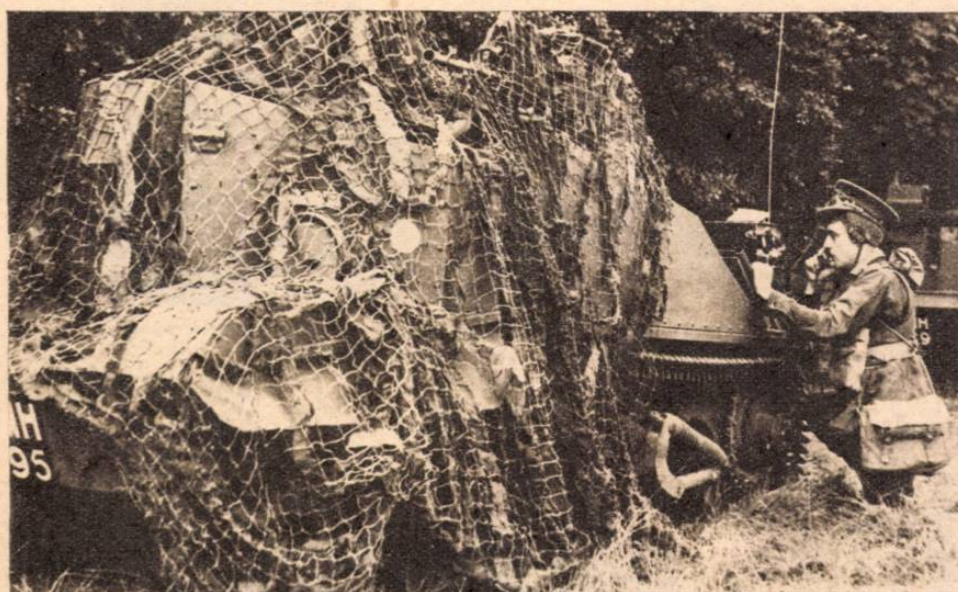

Un tanc francez in plină acțiune.

Artileria antiaeriană este aceea care are menirea de a nimici avioanele dușmane. Unitățile bine utilizate ale artileriei antiaeriene sunt înzestrate cu aparate speciale ce permit reperarea avionului inamic. Iată o unitate antiaeriană franceză ce a trecut dincolo de linia Maginot.

Un tanc camuflat englez este gata spre a-și începe acțiunea... Comandantul, cu receptorul telefonic la ureche, așteaptă doar semnalul de începerea tirului.

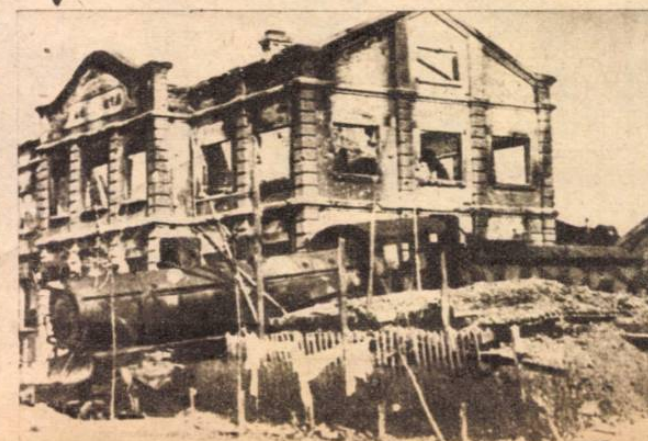
Alături de tancuri se întrebuintează, pe o scară întinsă, aruncătoarele de flăcăr

În același timp la câțiva kilometri distanță soldații germani stau la pândă.

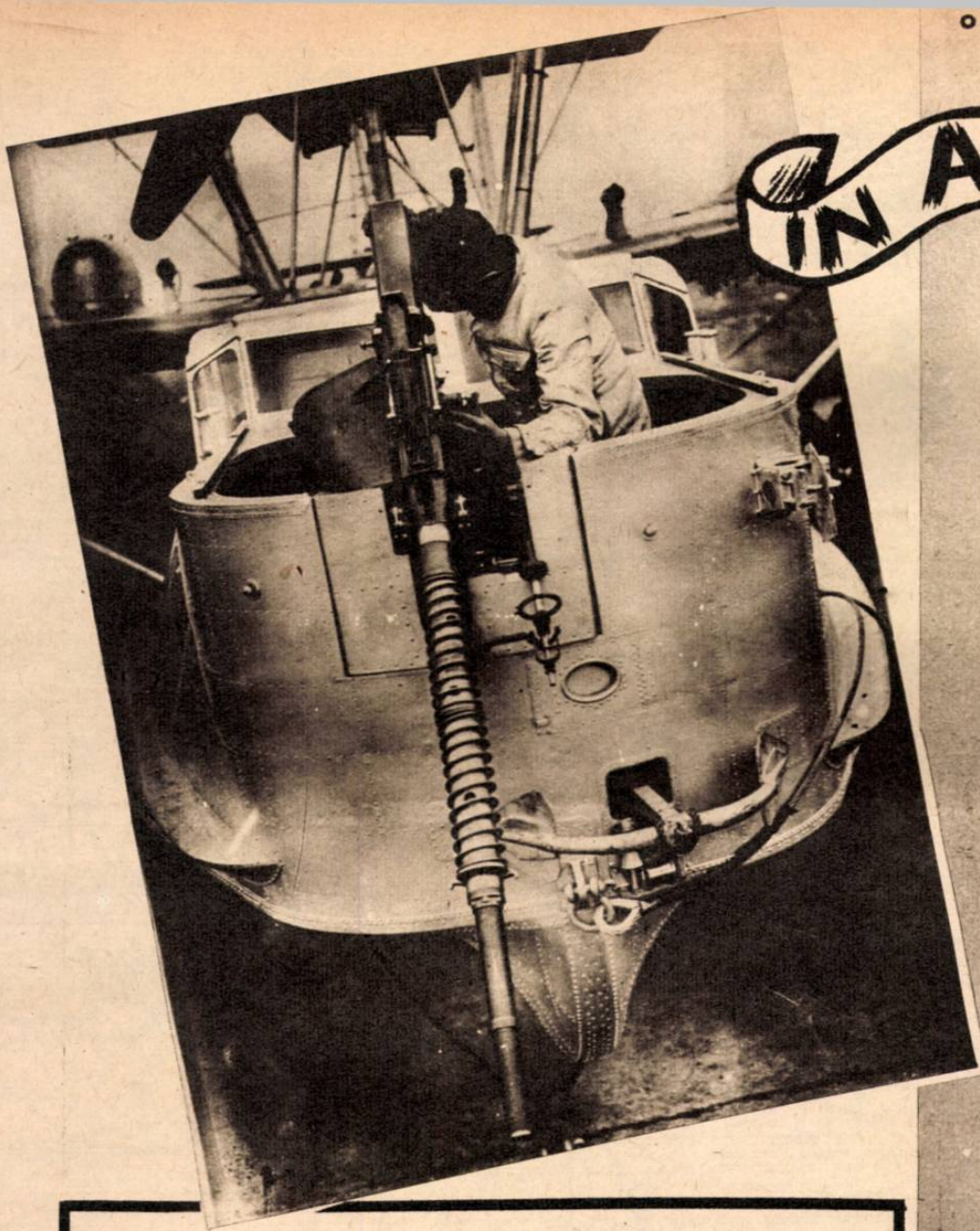
Primul grup de tancuri engleze ce au debarcat în Franța.

O priveliște tristă: una din micile gări polone, din imediata apropiere a Reichului distrusă de un bombardament aerian.

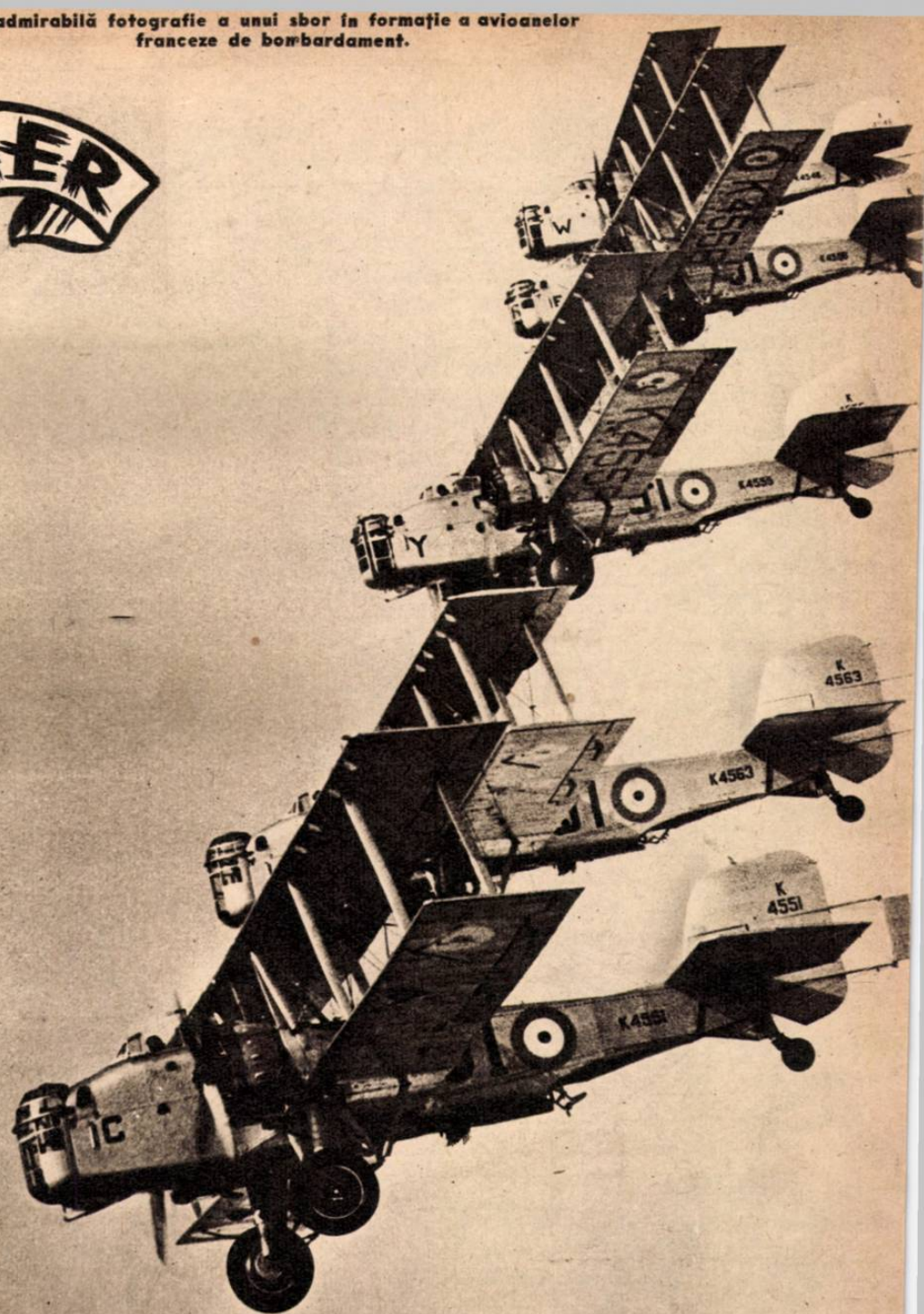

O admirabilă fotografie a unui sbor în formație a avioanelor franceze de bombardament.

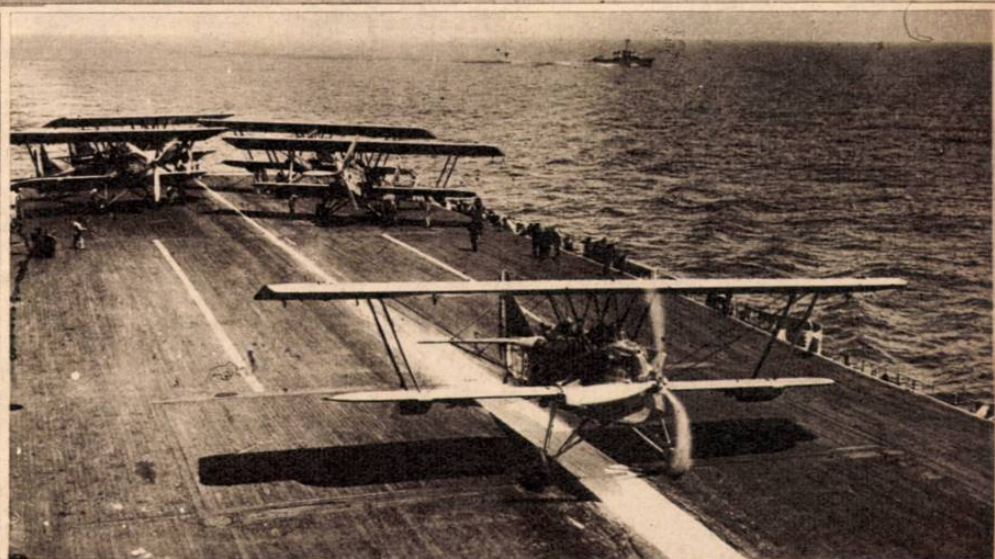

IN AER

Avioanele de luptă sunt înzestrate azi cu cele mai moderne arme. Iată o mitralieră perfecționată, montată pe un avion de bombardament al aviației germane.

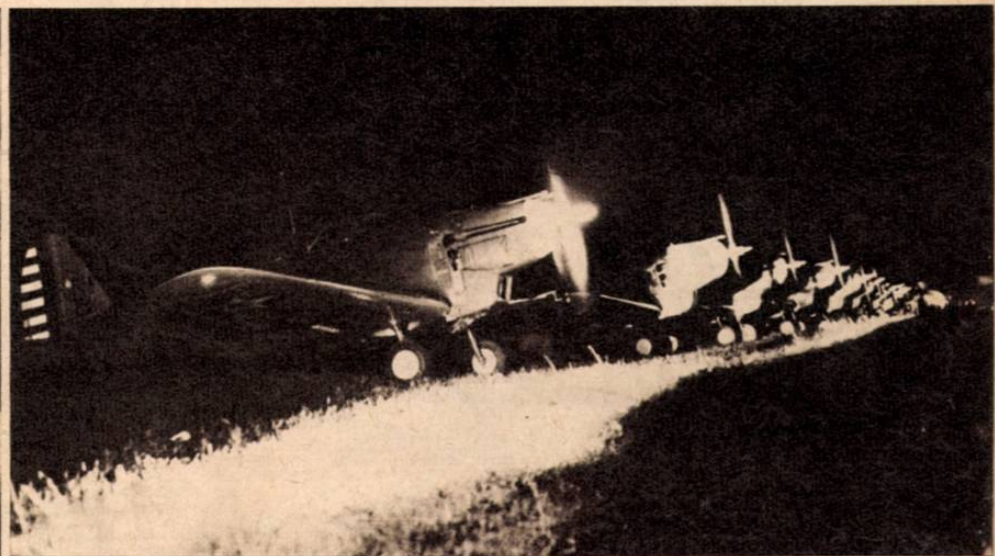
Alarmă la Londra. Câteva secunde după darea semnalelor de alarmă aviatorii însărcinați cu apărarea antiaeriană se îndreaptă grăbiți spre avioanele lor pentru ca după alte câteva secunde să se ridice în aer.

Avioanele militare își au baze și în mijlocul mărilor și al oceanelor. Iată vasul port-avion „Bearn” al marinei militare franceze.

N'au trecut nici 5 minute dela darea alarmei și escadrila de luptă se află în aer, producând fumul necesar camuflării Londrei.

Aviația militară germană pregătindu-se pentru efectuarea unui sbor de noapte deasupra Poloniei.

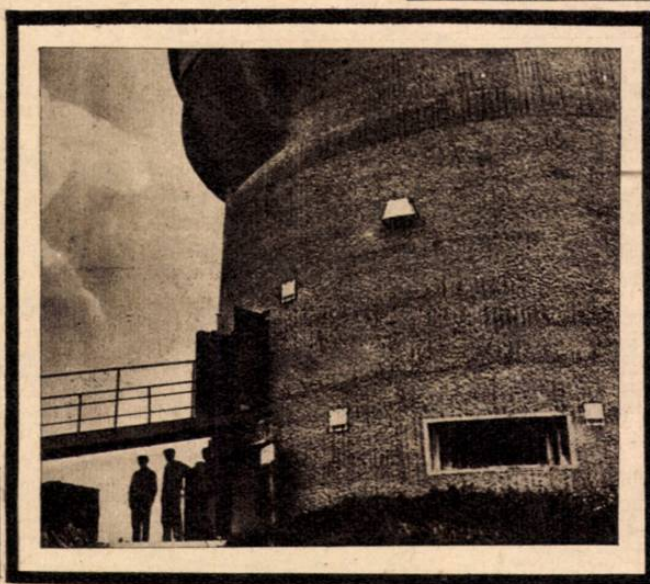

DELA ZIDUL CHINEZESC LA LINIILE MAGINOT SI SIEGFRIED

GRANIȚELE FORTIFICATE, DE-A-LUNGUL SECOLELOR

Fortificație, în sens militar, nu are alt înțeles decât acela al transformării unui teren de așa manieră încât să ofere celui ce-l întrebuințează cât mai multe avantaje, pe adversar însă, să-l silească să ia poziție cât mai defavorabilă.

Din timpurile preistorice încă, un deal, o apă, o mlaștină, erau întrebuințate ca fortificații, tot așa o pădure sau numai tufișe, prăvălișuri. Poate chiar triburile de vânători ai epocii de piatră au fost primele organizații care s'au gândit să întărească artificial poziții naturale: peșteri, stânci, construind cu piatră pe piatră intrări barate. Sigur însă că abea în epoca agriculturii, atunci când oamenii au

Un colos de beton și piatră pentru apărarea anti-aeriană.

Fortificație pe frontul de Vest.

culmi de realizare pentru vremea lor. Martore au mai rămas și azi, pe alocuri, zidurile de pe Rin și Dunăre. Au venit apoi, aproape concomitent cu liniile continue de întărituri, castelele întărite, ele formând punctele de mai masivă rezistență în sistemul de care ne ocupăm. Dar fortificarea castelelor și cetăților a atins punctul său de mare virtuozitate mai târziu, în feudalitate. Tot atunci însă sistemul contiguității a căzut,

O schiță a fortului Friedrichsburg, pe coasta vest-africană.

O parte a celebrului zid chinezesc, la trecătoarea Nankau.

O casemată a liniei de fortificație Siegfried.

incetat să mai emigreze dintr'un loc într'altul. Țăranul a simțit nevoia să-și apere vitele, bunurile, îngrădindu-le separat întâi și apoi, mai târziu, pe toate împreună, printr'un zid sau gard. În vechiul orient, orașele Mesopotamiei, orașele siriene, egiptene erau înconjurate de ziduri de apărare. Gândul însă de a fortifica o regiune întreagă printr'un sistem legat de întărituri nu venise nimănui. În Grecia doar, atenienii depășind sistemul zidurilor care înconjurau orașele au construit din ordinul lui Pericles o linie strategică de ziduri care au legat Atena de porturile sale Pireu și Munichia. Un caz asemănător: al unei stațiuni la mare care își întărește partea îngustă a țării pentru a-și elibera toate forțele s'a repetat în secolul al III-lea la Danezi.

Abea dela Romani aflăm despre liniile continue de apărare. Cezar notează că popoarele celtice întrebuințau în apărarea lor întărituri continue făcute din arbori, din lemn împletite, din umpluturi de spini, cu porți, cu șanuri. Romanii, au adoptat sistemul acesta dar l'au dus la

fiecare nobil construindu-și apărarea domeniului său fără să țină seamă decât de interesele sale și ale supușilor săi. În Asia estică sub împăratul Tsin-shi-huang-di, 221-210 înainte de Christos, s'au construit pentru apărarea țării de mare cultură, China, valuri de pământ bătut și din piatră. Împăratul Hung-nu (1338-1398) a pus să se ridice — în vremea în care în Europa nu mai exista nici un sistem de fortificație continuă — pentru apărarea Chinei de Nord, un zid care, pornind dela Marea Galbenă până la îndepărtata provincie Kansu, avea o lungime de 2054 kilometri, o înălțime medie 11 metri și o lățime de 7 metri jumătate. „Zidul Chinezesc” e clădit pe o temelie de piatră de 6 m. lățime; pe ea se înalță două ziduri puternice de cărămidă arsă, între ele o umplutură de lut, bucăți de piatră și de cărămidă totul acoperit de un strat gros de cărămizi arse.

Dar să ne întoarcem la Europa: Dela sistemul cetăților și coastelor întărite ale evului mediu, Europa n'a prea progresat în știința construirii de fortificații. Să însemnăm în mod deosebit numele francezului Vauban care sub Ludovic XIV a revoluționat construcția de fortificații dând apărării Franței un nou sistem de luptă. Ca sistem demn de citat în istoria fortificațiilor contează patrulaterul Insula Rusciuc, Silistra, Varna ridicat de Turci în 1877 și felul de apărare al Plevnei care n'a putut totuși rezista atacurilor vitejești ale „curcanilor” noștri. Abea războiul cel mare a reactualizat sistemul fortificațiilor continue creind tranșeele dela Marea Nordului până în Alpi și din Marea Neagră.

După războiu, Francezii dovediți mai de mult geniali constructori de fortificații au creat linia Maginot sistem cu totul adecuat armelor și tacticii moderne iar Germanii au dat replica prin linia Sigfried.

REALITATEA FEMEII

CUM SĂ VĂ FA- CEȚI TOALETA DE DIMINEAȚĂ

1. Sub pudră, puneți un strat subțire de cremă.
2. Nu vă neglijați dinții, știți ce importanță are surâsul unei femei.

DACĂ ziua începe pentru dv. la ora șapte, opt sau aproape de prânz, luați obiceiul de a vă face toaleta întotdeauna în aceeași ordine. Asta va simplifica gesturile dv. și vă va face să câștigați timp, ajutându-vă să nu uitați niciodată nimic și transformându-vă într-o femeie îngrijită și elegantă.

Iată o idee de împărțire a timpului:

1. Gimnastica.
2. Duș cald și fricțiune rece.
3. Uscatul cu ajutorul unei mânuși aspre.
4. Fricțiune cu apă de Colonia.
5. Fardatul.
6. Imbrăcățul.

Dacă seara, înainte de culcare, v'ați demachiat cu grijă, dacă v'ați periat bine părul, toaleta de dimineață nu vă va lua prea mult timp și veți arăta totdeauna proaspătă și tânără.

Nu vom specifica aci felul de gimnastică pe care urmează să-l faceți, căci fiecare trebuie să-și adapteze figurile, după necesitate. Este suficient să alegeți trei sau patru mișcări, pe care le veți repeta, fiecare de câte douăsprezece ori, spre a pune sângele în mișcare și spre a vă înviora trupul pentru întreaga zi. Faceți vreo câteva inspirații adânci, înainte de a trece la duș. Săpuniți-vă

repede, pentru a activa circulația sângelui și eliminarea toxinelor.

Fricțiunea cu apă rece vă va ajuta, mai ales iarna, să suportați mai bine frigul și vă va face pielea moale ca o catifea. Fricțiunea cu mânușa aspră va face să dispară orice defect, adică acea neplăcută „piele de găină”, ce se ivește aproape de încheeturi.

înainte de a vă pudra. Iarna vă puteți permite un fard mai accentuat.

Acum, îmbrăcați-vă, dar pe îndelete, vă veți simți mult mai bine, decât dacă vă veți grăbi.

Înainte de a ieși din casă, nu uitați să controlați conținutul poșetei: aveți destulă pudră, o batistă curată, rouge-ul de buze, etc.? Urmați-ne sfaturile și veți vedea ce bine vă veți simți!

CLAUDE

3. Intrebuințați o apă de Colonia de bună calitate, dacă vreți să creați în jurul dv. o atmosferă elegantă.

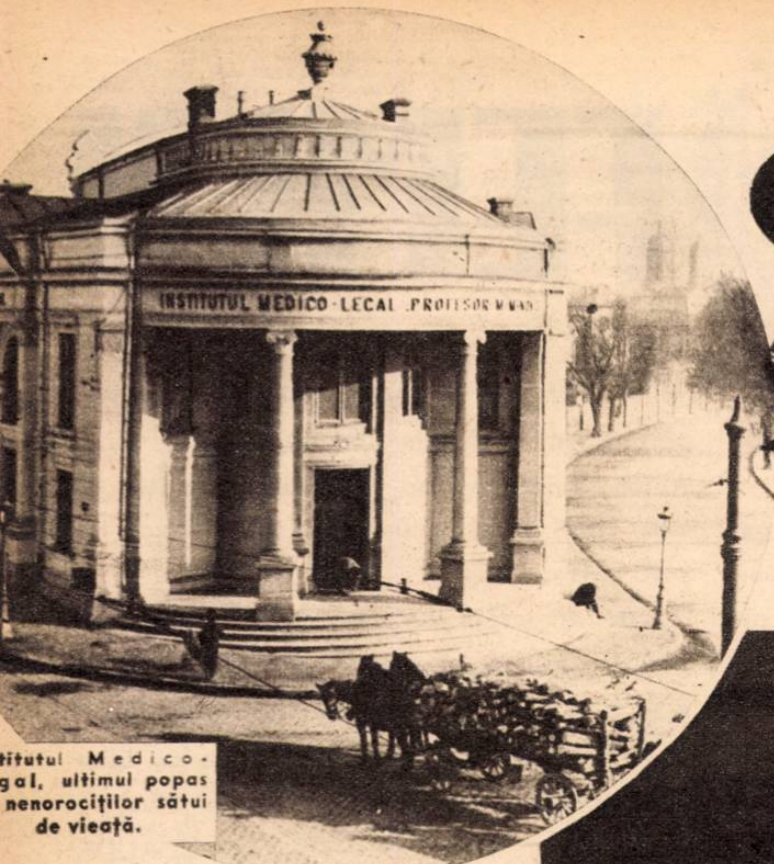
4. Ultimul retuș.

Apoi fricționați-vă cu apă de Colonia și veți împrăști în jurul vostru un miros proaspăt și discret, mult mai plăcut decât parfumurile tari și ametoare.

În tot acest timp, obrazul dv. va fi uns cu un strat subțire de cremă de demachiat, pe care acum, la sfârșitul toaletei, îl veți șterge, fără să frecați pielea. Nu vă mai rămâne decât să ungeți fața cu lapte de migdale sau cu o cremă hrăitoare, să întindeți rouge-ul gras, pudra și rouge-ul de buze. Stratul de cremă sau lapte de migdale trebuie să fie foarte subțire, dacă vi se pare că ați dat prea mult, ștergeți ușor cu un șervețel de hârtie subțire.

Institutul Medico-Legal, ultimul popas al nenorociților sătui de viață.

CRIME, SINUUCIDERI ȘI DIFERITE ACCIDENTE

UN INTERESANT BILANȚ AL INSTITUTULUI MEDICO-LEGAL DIN BUCUREȘTI

N epoca adolescenței mele — vai, atât de depărtată! — pe când eram mare amator de romane — fascicule și le înghiteam nerăsuflăte, independent de editura în care apăreau, cuvântul „morgă” avea asupra mea efectul unui stimulent al spiritului, căci, de dată, îmi răsărea în minte imagini de eroi cărților mele favorite, dintre cari unii căseră victime ale unor apași tocmiți de nărnagii din nobleță, ai căror rivali erau, în meniul sentimental, iar când se întâmpla să trec pe la clădirea autohtonă, de pe cheiul Simbovei, căreia, însă, ca să-i se ia culoarea vulgară ce i-o dădea denumirea de „morgă”, i s'a lipit eticheta selectă de „Institutul Medico-Legal Prof. Dr. Mina Minovici”, și închipuiam că și văd în interiorul ei câte-un cadavru al unui conte sau contese, pe cari lovise stiletul răzbunător.

Au scurs, de-atunci, decenii și, pășind în etajurile acestui lăcaș de știință, nu tresar de nicio emoție și, dacă domnul dr. Teodor Vădu, îndatoritorul subdirector și suplinitor la catedra de medicină legală, ce, până mai ieri, o deținea d-l profesor dr. Nicolae Minovici, scos la pensie, îmi înșiră din bogata activitate pe anul 1938, creionul meu notează niște date, în calm cronicar.

În anurile acestea, de pecete tragică, îmbibate mult sânge, se fac anual și, dacă ținem stabilim o paralelă între anii 1937 și 1938, constatăm o sporire a numărului de cadavre aduse în Institut în ultimul an: dela 926 la 1000. Ar fi dar să conchidem într-o intensificare a instinctelor sanguine... sau excesul de sperare, provocată de cauze diverse, este creștere.

Ca să procedăm pe îndelete în această furtivă cotalogare, lămuresc că este adus la morgă, spre autopsie, orice cadavru asupra

O tânără fată, întinsă pe masa rece a Morgii, privește cu ochii sticloși, plini de groază nenorocirii care a dus-o la sinucidere.

O victimă a unui bombardament aerian.

Stărsitul tragic al unei perechi de îndrăgostiți.

Parcă doarme, și totuși e moartă: o altă victimă a mizeriei.

imprudență”. E o consolare — dacă se poate numi consolare aceasta — că rubrica pe care am citit-o la urmă stă în frunte, căci sunt în număr de 307, pe când, cea a asasinatelor e numai de 143, între cari pruncuciderile sunt relativ reduse: numai 12. În schimb, avorturile provocate, urmate de moartea mamei, se ridică la înfricoșătoarea cifră de 43. Firește, nu este cum a se pomeni aci de avorturile necunoscute, — adesea epiloguri ale unor drame intime, sau pur familiare, — operate în taină și... reușite.

Prezintă mult interes să cunoaștem și cauzele cari au dus la unele morți fortuite, adică natura accidentelor și a omorurilor prin imprudență. Cel mai mare contingent îl dau automobilele: 88 într'un an, ceea ce, fie vorba între noi, nu e un număr catastrofal, față de întinderea orașului; vine, apoi, la rând calea ferată, numai cu 42 de sinistriti, iar după aceea morțile pricinuite de arsuri, tramvai, înecări, otrăviri, căruțe, motociclete,

mangal și gaze mefitice, arme de foc, electrocuțiune și asfixie cu materii alimentare. Accidente de muncă (căderi dela înălțime, surpaze de mal, explozii de motor, etc. se înscriu pe răboi cu 15 victime; cei morți prin lovire de ascensor n'au fost decât în număr de 3, iar cei cărora li s'a stins flacăra vieții prin căderi pe scară sau pe ghiață, sau au suferit lovituri din partea animalelor, formează un total de 33. Vă pasionează, poate, să știți și ce arme, sau mijloace, au prezidat la curmarea zilelor acelor care s'au săturat de mizeriile morale și materiale de pe acest pământ înpotmolit în tină? Ștreangul este cel care a ispitit în măsură mai mare: am avut 43 de spânzurați...

Galea ferată ocupă locul al doilea, șinele lucioase și perfide ale tremului exercitând, de bună seamă, și ele o influență magică asupra sufletelor în desnădejde; procentul lor este de 36 și, imediat, urmează, în scară: sinuciderile prin otrăvire, cari au fost de 31; apoi, asfixii cu mangal, întrebuintarea armei de foc, aruncări dela înălțime, înecări, arsuri, răniri cu cuțitul, electrocuțiune. Tot în legătură cu capitolul acesta, să înălțuim și „tentativele de sinucideri”, cari au fost nu mai puțin de 654. Naționalitatea este și ea un punct de reper în statornicia unor anumite deducțiuni. Din nefericire, dar cum e firesc în Țara Românească, Românii au dat un total de 763 de cadavre, la 1000, iar după ei vin Ungurii, dar cu o cifră foarte redusă: 53. Urmează Evreii cu 45, Rușii cu 14, Germanii 11, Sașii și Jugoslavii cu câte 5. Bulgarii, Armenii, Polonezii, Cehoslovacii Grecii și Albanezii cu câte 3, Italianii și Francezii cu câte 2, Persanii numai cu 1. Tabloul acesta lugubru ar putea servi ca măsură de greutate, spre a se cântări, cu oarecare aproximație, proporția numerică a diferitelor naționalități cari populează Capitala.

Dacă pornim la clasificarea cadavrelor ce au intrat în anul 1939 la morgă, după etate, ne izbește că majoritatea o formează cele cuprinse între 20 și 30 de ani; numai unul a atins centenarul și acela era un bărbat. Copiii, între 10 și 19 ani, sunt și ei un grup apreciazabil. De remarcat că femeile ocupă un loc respectabil; e de ajuns să cităm că, la 667 de bărbai, numărul femeilor este exact de jumătate: 333. Las psihologilor să examineze latura aceasta, care ar putea, ce-i drept sluji de subiect interesant unui pasionat scrutaător de dezechilibruri.

E de menționat că o serie de cadavre din cele neidentificate au fost predate facultății de medicină, pentru cursul de anatomie, clasa de disecții, iar o considerabilă parte au fost îngropate de administrația Institutului, fiind transportate la cimitir cu automobilele-dric, proprietatea primăriilor de sec-toare.

Ca să fim compleți, cum prin regulamente Institutul, care este dependent și de ministerul justiției, are obligația să dea organelor judiciare din întreaga țară orice lămuriri de ordin științific medical, a avut sarcina, anul expirat, să examineze, între altele, și 383 atentate la putoare și 1009 cazuri de alienație mintală.

PETRE LAZARIU

este mătasea naturală pură, de cea mai bună calitate. Nu tot ce lucește este mătase

PROFESOARĂ DE PIAN

D-na DUȘI W. GERENDAI

diplomată în străinătate, începe la 15. Sept. c. cursurile pentru începători și avansați. Informații între 5—6 p. m.

strada Vasile Lascăr 26. V

COSMETICA

Îngrijirea feței și a corpului prin metode noi din Hollywood. Măști individuale.

Bulevardul Elisabeta 3 A., etaj I. Telefon 3.28.35.

PĂRUL DE PE FAȚĂ ȘI CORP distruge definitiv și fără cicatrice D-na Dr. M. RABINOVICI Specializată la Paris, boli de piele COSMETICA

Îngrijirea tenului Bulev. Carol 57. Telefon 3.52.73. Consult. 8—12 și 3—7.

Chirurgie estetică

Independența opera-tivă a ridurilor a nasului urechilor feței gusei și pieptului

Dr. RUDOLF HOFFMAN

fost asistent la clinica univ. din Berlin Bul. Domniței 32. Tel. 41950

UN PRIETEN AL ROMÂNIEI

Lumea diplomatică ca și personalitățile mai de seamă ale țării, au luat, cu satisfacție, act de avansarea d-lui colonel Etienne Delhomme, atașatul militar al Franței la București, la gradul de general.

D. general Etienne Delhomme.

În timpul șederii sale în România, dl. general Etienne Delhomme și-a câștigat numeroase și trainice simpatii, dovedindu-se a fi un sincer și statornic prieten al României, pe care a cunoscut-o acum în de aproape și a învățat s'o iubească și s'o prețuiască.

O gospodină...

CUMINTE ȘI PREVĂZĂTOARE

conservă murăturile de iarnă și prepară salatele CU EXTRACTUL DE OȚET DE VIN DE 50 GRADE produs al fabricii „Margina Reșita” s. a. r. cea mai mare fabrică din Europa, reprezentând culmea progresului în industria alimentară.

Este alb și limpede ca cristalul, nu se turbură niciodată, nu colorează murăturile sau bucatele.

Diluat cu apă, se obțin 10 până la 16 litri oțet gustos și perfect, mai slab sau mai tare, după dorință. Fabricat din vin de viță nobilă și purificat prin procedee moderne, este liber de microbi, deci nu este dăunător sănătății. Ocupă un loc restrâns.

Extractul de oțet de vin de 50 grade din fabrica „Margina Reșita” se vinde în sticle originale de 100, 300 și 1000 grame precum și în damigene de 2, 6 și 20 kg. la toate magazinele de alimente din țară.

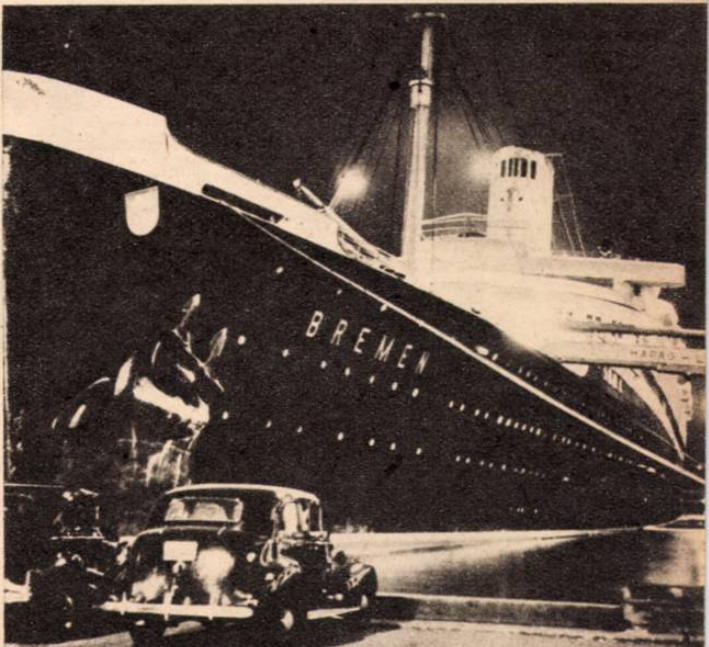
Depozit, Matei Basarab, 2 (fost Lucaci). Tel. 3.15.94

Reprezentanța generală:

„A D W E S A”

Strada Banului, 2. Telefon 3.25.42.

Transatlanticul „BREMEN” rețut în portul New-York

Transatlanticul german „Bremen” a fost reținut de 45 de ore, din ordinul președintelui Roosevelt în portul New-York, spre a se vedea dacă are armă pe bord. Au fost reținute și percheziționate atât de franceze cât și engleze, pentru ca America să-și păstreze mențină neutralitatea.

PROASPĂTĂ ca FLORILE de PRIMĂVARĂ!

lată impresia pe care o veți face, dacă veți întrebuința Kolynos. Veți constata noua strălucire ce vor căpăta dinții Dv. și farmecul pe care-l va adăuga surâsului Dv. Faceți ca milioane de alte persoane — și ca vedetele

Americane — începeți azi a vă servi, zilnic Kolynos. Vă veți convinge de proprietățile remarcabile ce posedă această nouă cremă dentifrică științifică pentru iluminarea și curățarea dinților.

ILUMINAȚI SURĂSUL Dv. cu KOLYNOS

CUMPARAȚI TUBUL MAI E CONVENIENT

KOLYNOS CREMA DENTIFRICA

Antiseptică

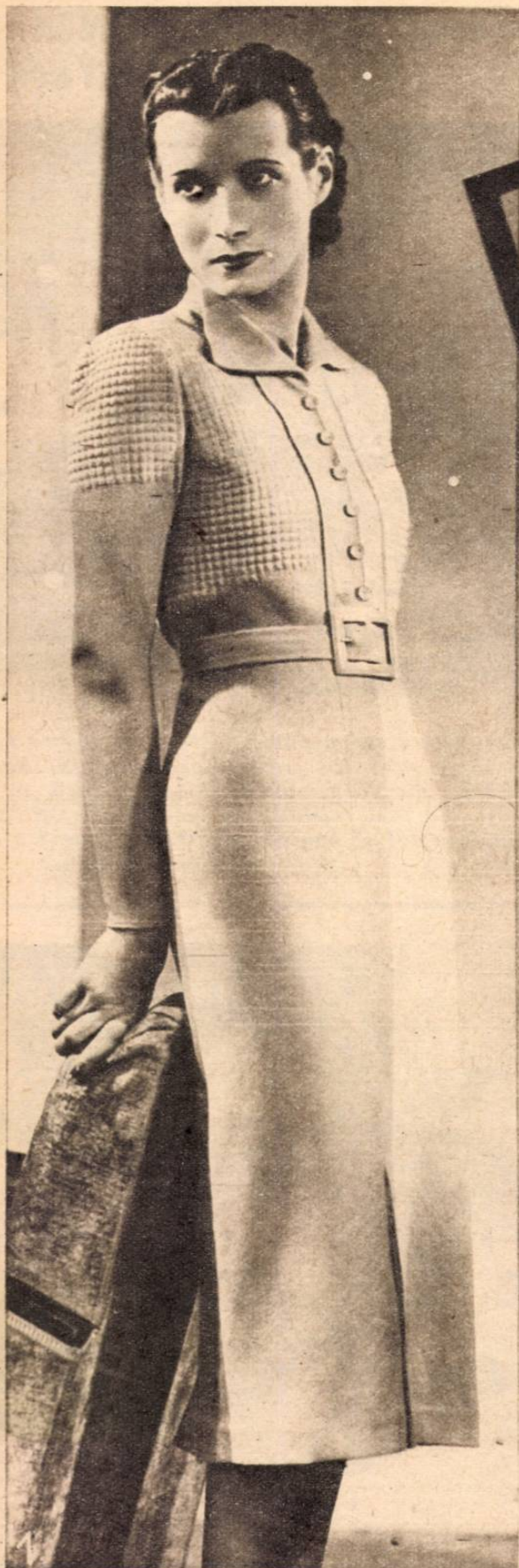
Citiți revista

CINEMA

Singura revistă cinematografică din țară

CITIȚI ÎN FIECARE SĂPTĂMÂNĂ „MEDICUL NOSTRU”

PE MARGINEA MODEI DE TOAMNĂ

(Foto Warner Bros, 20 th Century și Telefrance, Paris).

MODA LA PARIS

1. Rochie de lână bleu, lucrată în tigheluri. Creație: René Michel.
2. Sonja Henje a lansat, într'una din serile trecute, această originală beretă de Breitschwantz, la fel cu trois-quart-ul.
3. Și la Hollywood, serile sunt răcoroase acum. Anita Louise poartă această haină trei sferturi din stofă beige, garnisită cu lynx.
4. Săptămâna trecută, Bette Davis a apărut dimineața în studio, cu acest ansamblu. E drăguț, și-l recomandăm doamnelor înalte și slabe.

Castelul de La Maye, aproape de Versailles, pare a fi destinat ca să fie locuința regilor în exil. După ducele și ducesa de Windsor, acum sunt suveranii Albaniei, locatarii acestui castel.

„Tradițiile de ospitalitate a Franței ne erau în deajuns de cunoscute înainte chiar ca soarta să ne fi rezervat surprize atât de amarnice...”.

Acestea sunt cuvintele cu cari regele detronat al Albaniei, Zogu I, a primit pe ziariștii frunzezi. Iată de ce, după o plecare pripită din Tirana, acum trei luni, când Italienii au cucerit Albania, și după o călătorie pe apă care a purtat familia regală, rând pe rând, în Grecia, în Turcia, în Anglia și în Olanda, ea a poposit în Franța spre a căuta acolo liniștea și odihna, ce i se refuzase aiurea.

În cadrul pitoresc al regiunii Ile-de France, în castelul de La Maye, foștii suverani apreciază cum se cuvine generozitatea franceză și, încetul cu încetul vor uita, dacă nu vitregia soartei lor, dar cel puțin temerile și nesiguranța de cari au avut parte în ultimele luni...

CASTELUL de La Maye, din Versailles, este o locuință cochetă, fără un stil precis, întrucât la aparența-i de „Ludovic XIII-lea” se amestecă îmbinări arhitecturale cari au ilustrat toate epocile. O casă nespuns de plăcută și cu un confort îmbietor pe care un suveran, mai cu seamă în exil, l-ar aprecia din toată inima.

Un parc își întinde de jur-împrejurul castelului aleele sale netezite zilnic cu grebla, pașiștele de un verde strălucitor și răzoarele cu flori multicolore.

Abia pătrunsesem vreo douăzeci de metri înăuntru și numeroși servitori cu mustați negre, cu chipul arămiu și specific „albanez”, zăbindu-ne de departe se grăbesc să ne iasă în întâmpinare. Ei ne salută cu cea mai adâncă politețe, ducând mâna în dreptul inimii, dar nu ne îngăduie să urcăm treptele către intrarea principală a castelului până nu le vom arăta toate hărțile prin cari suntem îndreptățiți să vedem pe regele Zogu I. pe soția sa, regina Geraldina și pe ceilalți membri ai familiei.

După îndeplinirea acestei formalități o adevărată gardă de onoare ne însoțește până în vestibulul castelului, de unde suntem dați în primirea altor Albanezi. Și aceștia ne petrec într-un salon destul de încăpător, mobilat cu un gust rafinat, pe care-l împodobesc splendidele tapișerii ale secolului XVII-lea și panouri datorite marelui Poussin.

(Cont. în pag. 18-a)

REGII în EXIL

1. Regina Geraldina intrând în castelul de La Maye.

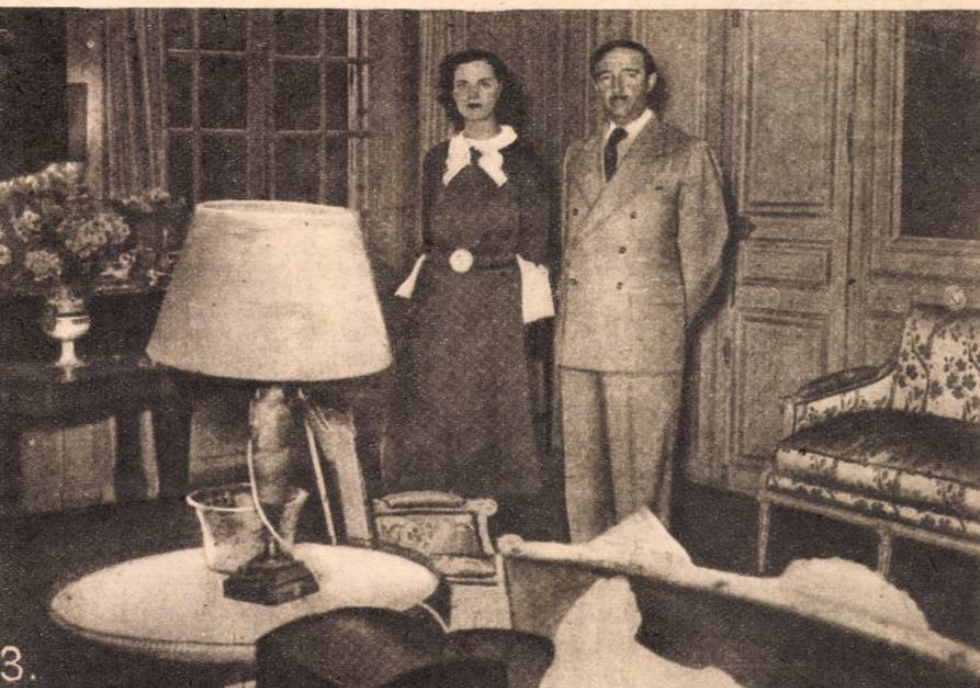
2. Regele și regina vorbind cu reporterul nostru, la ușa castelului de La Maye.

3. Regele și regina în intimitate.

4. Regele și regina întovărășiți de cele trei surori și o prietenă, plimbându-se în parc.

5. Regele în mașina lui.

6. Mama reginei Geraldina, Mme Giraud, vizitează în fiecare zi pe fiica și ginerele său.

7. Prințesa My Zelijen urmată de nepotul ei prințul Hussein.

8. Regele și regina primesc numeroși amici din toate straturile sociale și de toate confesiunile. Fotografia noastră înfățișează pe unul dintre oaspeți.

(Urmare din pagina 17-a)

Un pian enorm, cu coadă, odihnește — deschis — într'un colț. Plecându-mă puțin, pot citi titlul melodiei pe care fără vreo îndoială, o mână regească, o descifra pe pupitrul... *Plaisir d'amour*... Chiar pe pian, sub câteva superbe buchete de orhidee, numeroase fotografii arată vizitatorilor chipurile oaspeților care azi ai castelului de La Waye, ale membrilor familiei lor, altele lor din Tirana și din Scutari înainte ca ei să fi fost obligați să părăsească toate aceste bunuri imobiliare. Prin ferestrele mari se vede un mare și încântător peisaj, răsăriți în jurul ușor în adierea de seară și deodată, la cântecul aleii principale, un splendid „Mercedes” ce vine în goană spre castel virează cu măiestrie stopând apoi brusc în fața poronului de intrare.

Pe la observatorul nostru vedem coborând o drăgălașă femeie tânără, în pardesiu alb, cu brațele încărcate de pachete. După impresionanta plecăciune a servitorilor veniți în grabă înțelegem că e regina. Câteva minute stă de vorbă cu ei; o auzim vorbind șoferului „pachetul cu doctorii pentru prinț”. Acesta îl îmbrățează spunând cu simplitate: „A costat cincisprezece franci, Doamnă”; apoi ea dispăre din ochii noștri și iarăși ne întoarcem să admirăm picturile, parchetele lustruite și să nădăjduim la straniul destin al regelui Zogu I...

PRINȚUL HUSSEIN

La așteptarea noastră nu va fi de lungă durată. Un tânăr înalt vine să deschidă ușa salonului anunțându-ne că regele și regina vor sosi imediat. Acest tânăr, cu trăsături regulate și zâmbet plăcut, este prințul Hussein, fiul uneia dintre surorile regelui Zogu I.

Prințul Hussein este foarte elegant, voios și nespuse de îndălețor. Nimic din ceea ce face farmecul Parisului nu pare să-l necunoscut.

În șambelan, urmat de un altul, întrerup convorbirea după câteva minute nu fără ca noi să fi avut răgazul de-a constata că prințul Hussein este un diplomat excelent întrucât a știut să ocolească orice aluzie asupra persoanei regelui, a reginei, și, în momentul când cei doi șambelani vestesc sosirea suveranilor, el ne șoptește: „Regele și regina vă vor spune, cu mult mai bine decât aș fi fost în stare eu, tot ceea ce-i privește”.

ZOGU ȘI GERALDINA

Regina Geraldina intră cea dintâi, îmbrăcată în negru, dar chipul și mâinile cu unghii de culoare stacojie sunt scoase în relief de albeața unui guler scrobit și de mânecile bordisite cu dantele. E foarte înaltă, foarte slabă, fața încântătoare, ochii pe cari la început îi crezi întunecați, la lumină par să aibă limpezimea proaspătă a albastrului ceresc, părul e castaniu, rânduit ca o aureolă împrejurul chipului. Pare foarte tânără și gesturile sale au încă farmecul adolescenței. Poartă bijuterii splendide, brățări grele și încărcate cu briliante, solitari cu scilipiri orbitoare. Piciorul fin, ușor încovoiat, o face să aibă un mers sprinten și grațios. Vine spre noi cu mâna întinsă și ne spune, surizând, în franțuzeasca cea mai curată: „sunt încântată că vă văd, domnilor; vă rog să mă iertați pentru vina mea de-a vă fi făcut să așteptați, dar a trebuit să mă schimb și să-mi văd fiul”.

Pe spatele ei, s'a strecurat regele Zogu I. Adevărul ne obligă să spunem că el nu pare să fi suportat cu aceeași ușurință, ca regina Geraldina, neajunsurile și asprimea exilului, mahnirea pricinuită de pierderea patriei sale. E slab, mustața pleoștită, chipul posomorât, ochiul neliniștit... Privește aproape bănuitor spre aparatele fotografice. Aș vrea parcă să-i spun: „Nu vă temeți, Sire, aci suntem în Franța”. Dar știu că Zogu I nu cunoaște limba franceză.

Îmbrăcat, corect, într'un costum cenușiu. Iată-l chemând un șambelan căruia îi spune câteva cuvinte, apoi se întoarce spre noi și ne vorbește. Regina Geraldina traduce: „Sunt fericit că mă aflu în Franța. Este o țară nobilă și generoasă care s'a bucurat totdeauna de prestigiu în Albania”; apoi ea întreabă dacă vorbim englezește și de acum încolo conversația va urma în limba aceasta.

Regele evită să facă vreo aluzie politică, oricare ar fi ea, ceea ce, de altfel, se și înțelege. Ne spune numai că pretutindeni, de la plecarea sa din Tirana, a fost foarte bine primit, dar că aceste călătorii îl nelinișteau, în deosebi pentru sănătatea reginei Geraldina și a fiului său, micul prinț Alexandru, care nu are decât câteva luni. Când pronunță numele fiului, vocea-i, de obicei aspră, capătă mlădieri de duioșie.

PLANURI

El nu-și ascunde mulțumirea de-a se fi instalat — înfățișat — în Franța și ne spune că Parisul, pe care de altfel nu l-a văzut decât în fugă, îi reamintește prin cerul și lumina lui, Viena unde a trăit câțiva ani.

— În tinerețe, adaugă fostul Suveran, una dintre cele mai scumpe dorințe ale mele a fost să vizitez Franța; niciodată însă nu mi-am realizat visul. Au trebuit niște împrejurări tragice ca s'o pot cunoaște acum”.

Clatină din cap și spune surizând: „Aceasta va fi o răsplătă”, E singura aluzie la nenorocirea abătută asupra sa.

Armata franceză îl interesează foarte mult. Unul din frații săi, prințul Salih, a urmat cursurile la Saint-Cyr.

Ne răspunde cu bunăvoință când îl întrebăm dacă a putut aduce cu sine compatrioți și anumite lucruri la cari ținea mai mult.

— Da, răspunde fostul suveran, douăzeci de Albanezi. Puține obiecte, câteva tablouri, câteva amintiri prețioase, șapte auto-

mobile printre cari și acela pe care mi l-a oferit cancelarul Hitler în 1938, drept dar de nuntă.

La dorința noastră de a-l fotografia, el consimte bucuros, dar nu izbutim a-l face să zîmbească. Era să renunțăm când, prin ușa salonului se auzi un ciripit ușor amestecat cu cântecul de leagăn al unei voci de femeie. Prințul Alexandru, în brațele doicii sale, era îmbrăcat să adoarmă.

Acel murmur a realizat minunea! Regele se înveseli deodată...

Păcat! Nu vom putea vedea pe prințul moștenitor!

— „E prea mic” ne spune regina Geraldina. Și suride, voind parcă să se scuze atunci când șambelanul îi anunță ora și-i spune că prințesele — cumnatele sale — o așteaptă pe ea și pe rege pentru plimbarea zilnică dinaintea cinei. Ieșim, dar în vestibul ne încrucișăm cu o doamnă de-o anumită vârstă, cu mersul hotărât, ce pare la sine acasă și, printr-o ușă închisă, auzim glasul reginei Geraldina: „Bună seara, mamă!”.

DESCHIDEREA NOULUI AN JUDECĂTORESC

Vineri a luat sfârșit vacanța judecătorească. Cu acest prilej au depus jurământul magistrații avansați și numiți în noile posturi. Iată-l pe dl. magistrat Tudor Mănescu, depunând jurământul la Curtea de Apeli prezidată de dl. Dan Pascu, prim-președinte.

Punerea pietrei fundamentale a mănăstirii

Dl. prof. N. Iorga citindu-și discursul.

Din inițiativa d-lui prof. N. Iorga, consilier regal, la Bicoz (Neamț) s'a pus piatra de temelie a noii mănăstiri „Maica Domnului a tuturor mângâierilor”, în memoria Reginei Maria. Cortegiul, în frunte cu dl. prof. N. Iorga, N. Zigre, ministrul cultelor, preot Nae Popescu, subsecretar de stat, rezidenții regali Dănilă Papp și Traian Ionașcu și reprezentanții autorităților locale se îndreaptă spre locul unde va fi ridicată mănăstirea.

„Maica Domnului a tuturor mângâierilor”

DUMINICA IN IMAGINI

Stânga: Un impresionant aspect al formațiunilor Gărzilor Naționale, întrunite pentru solemnitatea depunerii jurământului.

Jos: Membrii Gărzii Naționale a Frontului Renașterii Naționale depun jurământul.

Depunerea jnrământului
membrilor F. R. N.
la Arenele Romane.

DUMINICA SPORTIVĂ

INAUGURAREA VELODROMULUI

Într'un cadru festiv s'a inaugurat primul velodrom modern din țară. Domnii Silviu Dragomir ministrul minorităților, general V. Dombrovski, primul general al Capitalei și V. Canarache președintele F. R. C., trec în revistă pe cicliști.

Defilarea reprezentanților cluburilor
cicliste

Pe arena din Splai, s'a disputat matchul de football între echipa campioană și C.A.M.T. din Timișoara. Iată un „bucet” de jucători în luptă pentru balon.

„REALITATEA ILUSTRATĂ”, revistă de actualități și cultură generală. Apare săptămânal, în 24 pagini mari, tipărite la heliogravură, și un supliment: „De toate pentru toți”, în 24 pagini tipar obicnuit, 3 luni Lei 100. — În străinătate: Cehoslovacia, Grecia, Jugoslavia și Turcia: 1 an Lei 500 și 6 luni Lei 250. — II) Țările ce acordă 50% reducere asupra tarifului poștal: Albania, Algeria, Argentina, Belgia, Bolivia, Brazilia, Bulgaria, Chili, Congo Belgian, Cuba, Dantzig, Egipt, Elveția cu principatul Liechtenstein, Ecuador, Estonia, Franța, Germania, Haiti, Iran, Irak, Letonia, Liban, Luxemburg, Maroc, Mexic, Olanda, Polonia, Portugalia, Spania, Siria, Tunisia, Ungaria, U. R. S. S., Vatican: 1 an Lei 700 și 6 luni Lei 350. — III) Țările ce nu acordă 50% reducere asupra tarifului poștal: Anglia, Canada, Danemarca, Finlanda, Italia, Irlanda, Japonia, Lituania, Norvegia, Suedia, U. S. A., etc.: 1 an Lei 900; 6 luni Lei 450. — Tariful de publicitate: Lei 15 linia c. 5; pagina Lei 12.000; 1/2 pagină, Lei 6000; 1/4 pagină, Lei 3000. Anunțurile se primesc la ad-ția revistei. — Plata taxelor postale în numerar conform aprobării Direcției Generale P. T. T. No. 15.585/929

DIRECTOR
TUDOR TEODORESCU-BRANIȘTE

Inserisă sub Nr. 239, Regist. Publicațiilor Periodice la Trib. Ilfov. S. I. Com.

Editura „Ziarul” S. A. R., București. Redacția și administrația: str. Const. Mille 5—7—9. Telefon 3-84-30. Cec. poștal: 4083. Prețul abonamentelor: În țară: 1 an Lei 400; 6 luni Lei 200 și

MAREȘALUL GOERING ASISTĂ LA O SERBARE

Ocupațiile multiple ale mareșalului Goering nu-l împiedică totuși să fie și om de lume. Iată-l asistând la o serbare de binefacere ce s'a ținut, în ciuda războiului.

COMANDANTUL SUPREM AL ARMATEI FRANCEZE

Di. general Gamelin, comandantul suprem al armatei franceze, studiază atent harta Europei și a celor două fronturi.

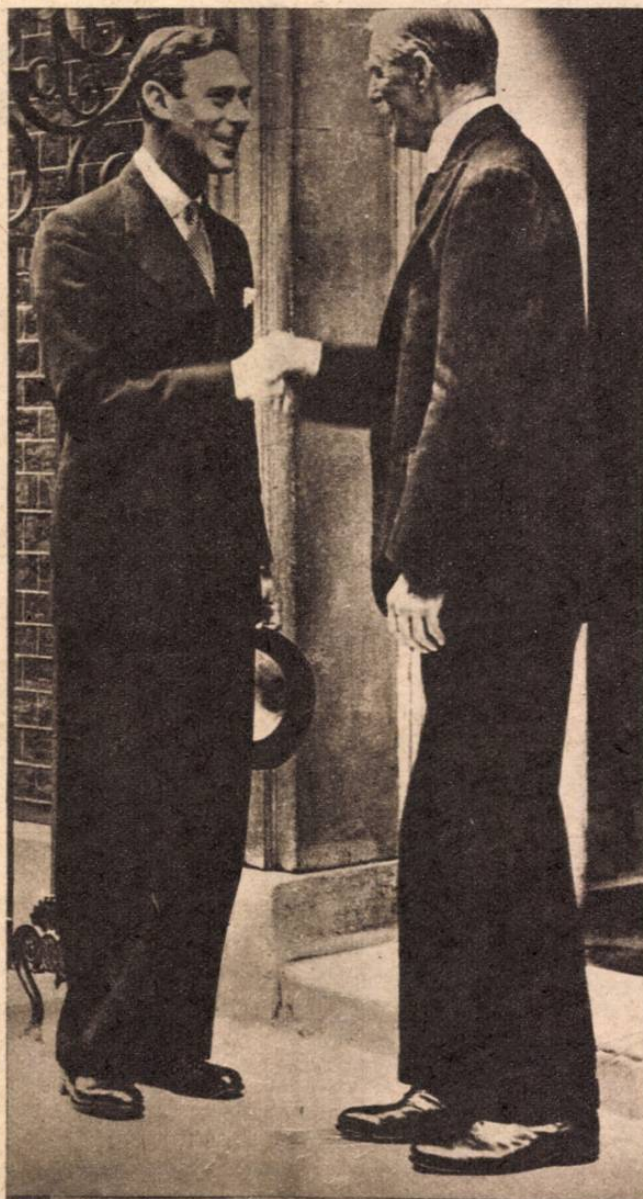

Personalitățile lumii în lumina evenimentelor

CEA MAI RECENTĂ FOTOGRAFIE A ȘEFULUI STATULUI MAJOR BRITANIC

Viconte Gort, șeful statului major britanic, în uniformă de campanie, cu mască de gaze, în fața Ministerului de războiu, la Londra.

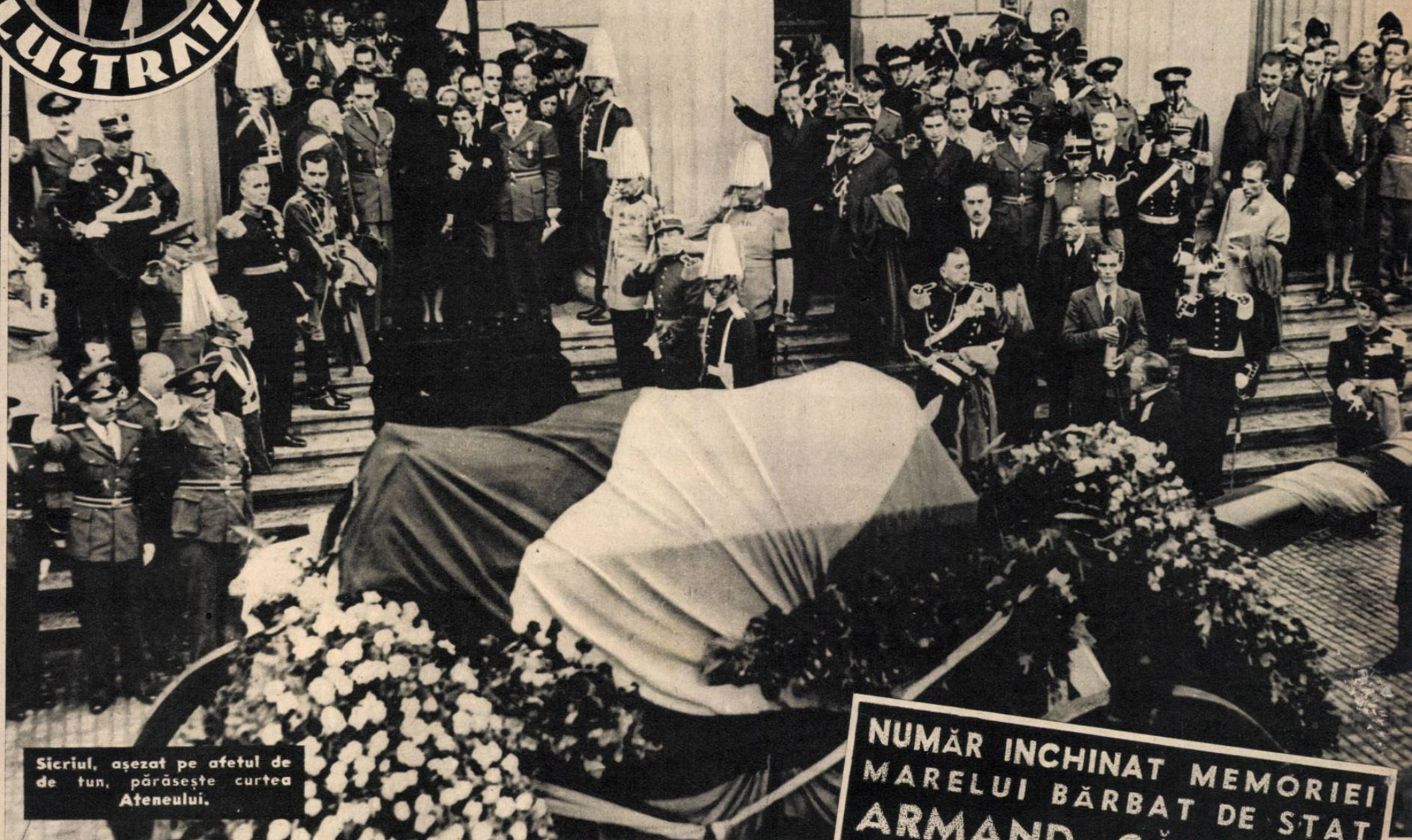
REGELE GEORGE ÎȘI VIZITEAZĂ PREMIERUL

Pentru prima dată în istoria engleză, Regele s'a dus singur în Downing Street 10, la premierul său, Mr. Neville Chamberlain, spre a culege personal informații. Iată momentul plecării Regelui George al Angliei dela locuința președintelui Chamberlain.

WINSTON CHURCHILL NOUL PRIM LORD AL AMIRALITĂȚII

Mr. Winston Churchill, noul prim lord al amiralității britanice, sosind la minister, într-una din zilele trecute.

Sicriul, așezat pe afetul de
de tun, părăsește curtea
Ateneului.

NUMĂR INCHINAT MEMORIEI
MARELUI BĂRBAT DE STAT
ARMAND CĂLINESCU
ASPECTE DIN VIAȚA MARELUI DISPARUT.
REPORTAJUL COMPLET AL FUNERALIILOR.

M. S. Regele și Marele
Voevod Mihai asistă la slujba
religioasă în rotunda
Ateneului.

Automobilul în care a fost ucis primul ministru Armand Călinescu. Pe pernă, chipul și revolverul marelui om de stat, iar jos cele 20 cămăși de gloanțe, cu care a fost răpus.

Cadavrul agentului Andronie, căzut eroic la datorie.

Șoferul Joiță, care conducea automobilul primului ministru, buimăcit de cele petrecute, nu și-a revenit în fire.

„Aceasta este soarta asasinilor trădători de țară“

Cei nouă asasini și-au primit pedeapsa meritată, fiind executați chiar pe locul odios al lor crime. Corpurile lor au fost lăsate pe locul execuției, iar o mulțime imensă de cetățeni a venit să înfierce abominabila lor faptă, blestemându-i pentru că au luat țării pe unul din cei mai străluciți fii ai ei.

Armand Călinescu

AU trecut multe ore, unele după altele, de când s'a săvârșit monstruosul asasinat — și încă nu m'am putut deprinde cu gândul că Armand Călinescu nu mai este... Inteligența subtilă, energia de fier, patriotismul cald — toate acestea au încetat de-a fi; din toate acestea a rămas o baltă de sânge pe-o margine de trotuar. Niciodată moartea n'a lovit mai în plin, mai adânc și mai păgubitor, țara noastră. În fața acestei realități brutale, orice român adevărat este stăpânit de trei simțăminte, deopotrivă de grele: un simțământ de durere pentru o moarte revoltător de nedreaptă; un simțământ de rușine pentru că făptașii s'au desprins totuși din obștea românească; și un simțământ de adâncă îngrijorare pentru ceasul de mâine.

A murit un mare om, în înțelesul cel mai precis al cuvântului. Țara aceasta, în epoca aceasta, nu are din nefericire mulți oameni de felul lui Călinescu. Acum, când fostul președinte nu mai este, când el nu mai poate împărți foloase și bunevoini, se poate spune deschis, fără umbra unei bănueli de măgulire interesată: pierderea lui este ireparabilă.

L-am cunoscut din copilărie și de aproape. I-am urmărit cariera, atât de netedă, atât de precisă, atât de metodică. Spirit prin excelență realist, Călinescu n'a urcat niciodată două trepte dintr'o săritură. Nu-i plăcea aventura, nu-i plăcea riscul saltului în gol. Vroia să simtă mereu pământul sub picioare. Ascensiunea lui în viața noastră publică, e perfect logică, nu are nimic surprinzător. A fost președinte de consiliu la 46 de ani, pentru că așa trebuia să fie, pentru că acolo și atunci trebuia să ajungă. A urcat metodic, dar n'a dat niciodată un pas înapoi.

Mândria lui — singura lui mândrie — era să nu-i ia niciodată, altul înainte. În școală, ca și în lupta politică. Și — de ce n'am spune-o? — ca și în viața de toate zilele, în care aducea un rar dar de causeur, o minunată aplicație pentru o bună parte din sporturi. După ce și-a luat doctoratul la Paris, când s'a întors în țară, Călinescu — cu situația lui materială, cu puterile lui legături de familie și cu toate marile lui însușiri personale — ar fi putut să intre din plin în lume, ar fi putut să aibă din primul ceas un loc de seamă mai ales în partidul liberal. Tatăl său era unul dintre apropiații lui Ionel Brătianu. Călinescu a preferat locul de supleant la Tribunalul Argeș... Puțin timp după aceea, a demisionat. Baroul ar fi putut să aibă un membru strălucit. Călinescu a preferat politica. Politica, de care se ocupa încă din liceu, care a fost dela început pasiunea lui. Aș spune, singura pasiune a acestui temperament perfect lucid prin excelență ponderat.

S'a înscris în partidul țărănesc. Era îndată după război, când această mișcare nu era tocmai bine văzută de pătura conducătoare. Mulți dintre noi ne îndoiam de succesul lui Călinescu pe teren. Știam că va fi un elegant și fin orator parlamentar, cum a și fost. Știam că va fi un energic conducător de departament, cum a și fost. Știam că va fi un abil mânuitor de oameni, în culise, cum a și fost. Nu știam că va izbuti să fie și elector. Il socoteam mai mult om de biuro și om de salon. Ei bine, în puțină vreme, organizația țărănistă din Argeș a ajuns una din cele mai puternice. Partidul liberal, care era atotputernic de zeci de ani, acolo, — a pierdut terenul. În fiecare alegere, în opoziție, împotriva guvernelor liberale, Călinescu a luat mii și mii de voturi. Spre uimirea chiar a noastră, a celor cari îi știam toate însușirile, Călinescu — omul de biuro, de tribună parlamentară și de salon — s'a situat între marii electori din țară. Cum a izbutit? Printr'o muncă fără seamăn. L-am văzut lucrând. Oricine bătea la ușa lui, găsea sprijin. Nu-l întreba dacă este țărănist sau liberal. Ii lua petiția, se ducea la autoritatea respectivă și dobânda dreptate, pentru cel nedreptățit. Cunoscu multe, foarte multe cazuri când oameni din partidul liberal au fost serviți de Călinescu cu o generozitate deosebit de rară în viața politică, dominată mai totdeauna de cel mai îngust sectarism.

Când a intrat pentru prima dată în parlament, ca deputat de opoziție, împotriva unui guvern care făcuse cele mai sălbatece alegeri, Călinescu s'a afirmat din primul discurs ca un mare orator. Revăd acea sedință... Prezida bătrânul Meissner dela Iași. Majoritățile — cele mai brutale majorități pe cari le-am văzut în parlamentele post-belice — au primit cu ostilitate pe tânărul deputat de Argeș. Tinerețea lui și silueta aparent plăpândă nu impuneau unor oameni, cari în cea mai mare parte veniau din regiuni intelectuale cu totul minore. În valul de vociferări, îl revăd pe președintele Meissner — care avea marea tradiție conservator-junimistă — ridicându-se și spunând:

— Domnilor, ori cari ar fi opiniile oratorului, vă rog să-l ascultăm în liniște pentru că vorbește europenește...

Puțini debutanți au avut onoarea să primească un asemenea elogiu! Călinescu a vorbit, apoi, în atențiunea generală. A cucerit Camera. Când a terminat, nu l-au felicitat numai tovarășii lui de partid. L-a felicitat călduros și în chip public Vintilă Brătianu. Și doar se știe cât de sgârcit era Vintilă Brătianu

în asemenea manifestări, chiar față de partizanii lui, necum cu adversarii! De altfel, acum se poate spune și lucrul acesta: Călinescu a fost printre acei puțini membri ai mișcării țărănești, pe cari liberalii i-ar fi dorit în rândurile lor. A rămas însă, în mișcarea țărănistă... Când această mișcare, după lupte grele și după ani mulți, a fost chemată la guvern, Călinescu ar fi putut să ocupe un loc de prima mână. Avea pentru aceasta, două mari titluri: succesele electorale și succesele de tribună, servicii aduse partidului pe ambele fronturi de luptă. Dar, — metodic ca totdeauna, — Călinescu a cerut prefectura de Argeș. Și a fost un mare prefect. După aceea, a luat secretariatul general al Ministerului de Domenii. Și abea mai târziu, a luat un subsecretariat de stat. Vroia să treacă prin toată filiera, într-o vreme când alții — fără însușirile lui — urcau dintr'odată treptele băncii ministeriale...

Ca șef de departament, s'a impus din primul moment subalternilor săi. De-o rară putere de muncă, de-o cinste ireproșabilă, având darul de a examina fiecare problemă în detaliu, fără să piardă însă linia generală a lucrurilor, — Călinescu a fost la toate departamentele pe la cari a trecut, modelul ministrului adevărat.

N'a venit încă ora, când se poate rosti o judecată definitivă asupra activității lui politice. Judecata aceasta o va rosti istoria. Călinescu a intrat în istorie prin ceea ce a săvârșit în ultimii doi ani de zile și a intrat în legendă prin felul cum a murit.

Trebuie să se spună însă depe acum, anumite lucruri; ca să se poată înțelege just ceea ce a făcut Călinescu în acești doi ani din urmă.

În Decembrie 1933, când aceeași organizație teroristă a ucis pe Ion G. Duca, nu toți oamenii politici au priceput întreaga gravitate a situației și nu toți s'au purtat cum se cuvenia într'un asemenea moment. Unii n'au înțeles nimic. Alții au înțeles, dar au crezut că se pot face manevre politice dacă nu chiar cu asasinii materiali, în orice caz cu autorii morali ai asasinatului. Însfârșit, foarte mulți au înțeles, n'au încercat nici manevre politice, dar din lașitate au pornit pe calea sinuoasă a reticențelor. Printre puținii cari au arătat dela început și o adâncă pătrundere a orei aceleia și un curaj splendid în fața primejdiei, — s'au orânduit în prim plan Armand Călinescu, care era deputat de opoziție și actualul ministru de justiție, d. Victor

Iamandi, care era subsecretar la interne.

În procesul asasinilor lui Duca, depozitia lui Călinescu a fost cel mai formidabil act de acuzare a fostei găzdi de fier. Iar acțiunea de guvern întreprinsă de d. Iamandi a fost începutul operei de asanare a spiritului public. Călinescu avea, cum la puținii oameni politici am văzut, cultul ordinei și cultul patriei. Mișcarea teroristă, care ucisese pe Duca, era pentru Călinescu expresiunea cea mai nefastă a dezordinei și a nepatriotismului. Am avut, din 1933 încoace, nenumărate discuțiuni cu fostul președinte și nu se poate spune îndeajuns, cât de îngrijorat, cât de frământat era în fața progreselor, pe cari le făcea fosta gardă. Sunt între discursurile lui câteva, cari arată cu câtă precizie a văzut Călinescu răul și cu cât curaj l-a combătut dela tribună, când nu era decât un membru al opoziției și nu avea altă putință de manifestare decât tribuna.

Deaceia, în clipa când a fost chemat de Suveran să înfrâneze anarhia și să curme trădarea, era firesc ca Armand Călinescu să răspundă cu tot patriotismul lui, trecând peste legăturile de partid și de amicitie personală.

Dacă azi, țara poate străbate liniștită împrejurări internaționale excepțional de grele, aceasta se datorește lui Călinescu, inteligenței, energiei, curajului și patriotismului său. Iar în fixarea liniei noastre politice, în războiul care a început, Călinescu a avut un rol, pe care istoria îl va înregistra cu toate elogiile.

Tocmai în ceasul, în care țara avea mai multă nevoie de un om ca el, tocmai în ceasul, în care toți trebuia să stăm strânși uniți în jurul Regelui și în jurul guvernului, ca să facem bloc în fața marilor primejdii din afară, Călinescu a fost suprimat. Nu există cuvinte destul de tari pentru vestejirea unei atari mișelii. Nu există pedepse destul de aspre pentru sancționarea ei. Coroana pierde un sfetnic de mare devotament și de splendidă inteligență politică.

Țara pierde un mare președinte, unul din cei mai mari președinți pe cari i-a avut România până azi.

Călinescu spunea adesea, cu zâmbetul lui de totdeauna:

— Până acum, n'am cunoscut înfrângerea...

În balta de sânge de pe strada Știrbei-Vodă, n'a fost înfrânt Călinescu. A fost lovită ideea de ordine și iubirea de țară, a fost lovit talentul strălucit și cinstea desăvârșită.

TUDOR TEODORESCU-BRANIȘTE

CEL DIN URMA DRUM...

UN aflux de norod și de îndurerată simpatie, o mobilizare de mare, de uriașă durere, au transformat încă de dimineață Capitala într-o vastă și solemnă tabără de doliu. Chiar vremea a ținut să contribuie cu tonul ei sumbru, mohorit, la cadrul jalei. Pe fondul gri, felinarele voalate filtrează o lumină de candelă, de cavou.

Dealungul străzilor și la fiecare casă lungi drapele tricolor își lasă faldurile lor îmbrățișate de zăbranicul negru al morții, iar felinarele în același zăbranic poartă în miez de zi luminile aprinse, niște lumini cadaverice, de doliu.

Din zori de zi clopotele tuturor bisericilor din Capitală sună și răsună prelung și trist, amintind norodului de cel din urmă drum al fostului sfetnic al Tronului.

Ateneul. Portaluri negre. Jobene negre. Trăsuri negre, miniaturi de dricuri, așteptând la intrare povara coroanelor. Lume. O masă înțepenită, afară, între cordoane.

În mijlocul rotondei un cerc de plante și flori izolează catafalcul. La cele patru colțuri ale lui ard încontinuu patru lumânări și străjuesc opt oameni, nemișcați ca lumânările: patru ofițeri superiori și patru membri ai Gărzilor Naționale. În fața șiragului de coroane ce mărturisesc daruri mute și lacrimi șirag, în fața catafalcului

1. Sofia și fiul fostului prim-ministru urmăresc cu privirea de pe treptele Ateneului așezarea sicriului pe afetul de tun.

copleșit de flori, ai un moment de nedefinită emoție.

De jur împrejurul sicriului înfășurat în tricolorul Țării, pe care a slujit-o cu credință, abnegație și fără prihană, stau cei ce-au venit să-și ia un ultim salu de la șeful lor iubit, îndrumătorul neprețuit, camaradul loial. Suveranul Țării și Augustul Său fiu au venit să aducă și ei un pios omagiu sfetnicului devotat al Tronului, căzut vitejește la datorie. Cea mai înaltă distincțiune, este prinsă de M. S. Regele de pieptul neînsuflețit al marelui bărbat de stat.

Rugăciunile preoților se unesc cu sunetele orchestrei filarmonice și cu glasurile coriștilor. Momentul este solemn, impresionant de solemn. M. S. Regele, adânc afectat de moartea năprasnică a sfetnicului Său credincios, lasă să-l cadă câteva lacrimi.

...Și Armand Călinescu doarme. Doarme cu ochii închiși, cu fața liniștită, cu fruntea larg bolită, vrând parcă să cuprindă acum în luciul morții nemărginirea, veșnicia, nimicnicia. Nici o crispare; doar urma rănilor ucigăse, estompată ușor.

Sus, sub cupolă, plâng femeile. Jos curg lacrimile bărbaților. Decanul corpului diplomatic, Nuntial apostolic, plânge cu hohote...

2. La trecerea cortegiului armata dă onorul.

3. Un impresionant sobor de preoți precedă carul funebru.

4. Generalii poartă pernele cu decorațiile marelui defunct

Așezat pe afetul de tun sicriul cu rămășițele pământești ale celui ce a fost Armand Călinescu parcurge pentru ultima oară străzile Capitalei.

Fiul marelui bărbat de stat, înconjurat de membrii familiei, urmează carul funebru. →

Măria Sa Marele Voevod Mihai urmează cortegiul.

Slujba s'a terminat. S'au rostit și discursurile. Suveranul se apropie de soția marelui dispărut, o condolează și-i sărută mâna; apoi se întoarce la Palat. Cortegiul este lung, impresionant de lung. Moștenitorul tronului urmează carul funebru și-l va urma până la criptă. Este pentru prima oară când un membru al familiei regale însoțește până la locul de vecinică odihnă sicriul cu rămășițele pământești ale unuia din slujitorii Tronului. O lume imensă străjuiește pe străzi. Rupt din aceleași rânduri prin fața cărora trece pentru ultima oară acum, Armand Călinescu este reintegrat o ultimă clipă cu bunătatea lui, cu românismul lui, cu spiritul lui de abnegație și sacrificiu, cu întreaga lui noblete în simțirea masei și în asentimentul pe care i-l dăduse. Cordoane de militari, străjeri, străjere și membrii ai Frontului Renașterii Naționale și ai gărzilor Naționale. Pe fețele tuturor este întipărită durerea. Trupele aliniate, cu capul plecat și cu mâinile încrucișate pe patul armelor, au și ele în nemișcare și ținută o rigiditate în nota clipei. Indărătul acestor cordoane se înghesue pe trotuare o lume imensă, tot ce o Capitală zguduită poate da în împrejurări excepționale, ca maximum de efectiv și afecțiune. Sub

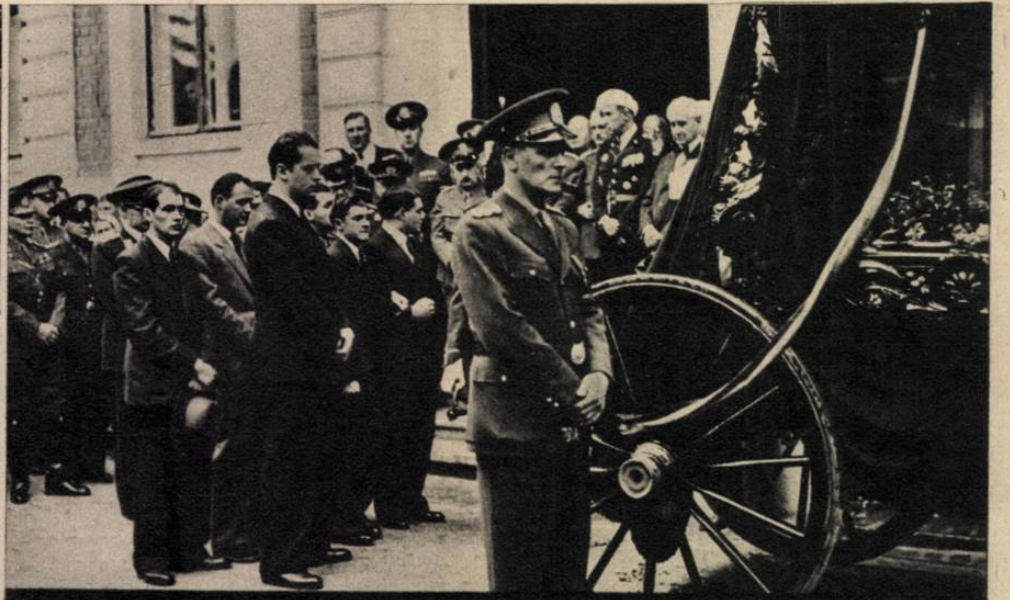
(Continuare în pag. 16-a).

TRANSPORTAREA RĂMAȘITELOR PAMÂNTESTI LA ATENEU

Sicriul cu corpul neînsuflețit al fostului prim sfetnic al tronului, este ridicat de membrii guvernului.

Una din lănte a fost ținută de d. Grigore Gafencu, ministrul Afacerilor Străine.

În drum spre Ateneu, carul funebru urmat de d. Ernest Urdăreanu, ministrul Palatului și de membri guvernului în frunte cu d. general Gh. Argeșeanu, președintele Consiliului de Miniștri.

Zdrăblită de durere, d-na Armand Călinescu și fiul ei, ies dela Ateneu.

Fostul prim sfetnic al tronului, căzut eroic la datorie, doarme somnu-i de veci.

O viață INCHINATĂ PĂTRII ȘI BINELUI OBSTESC

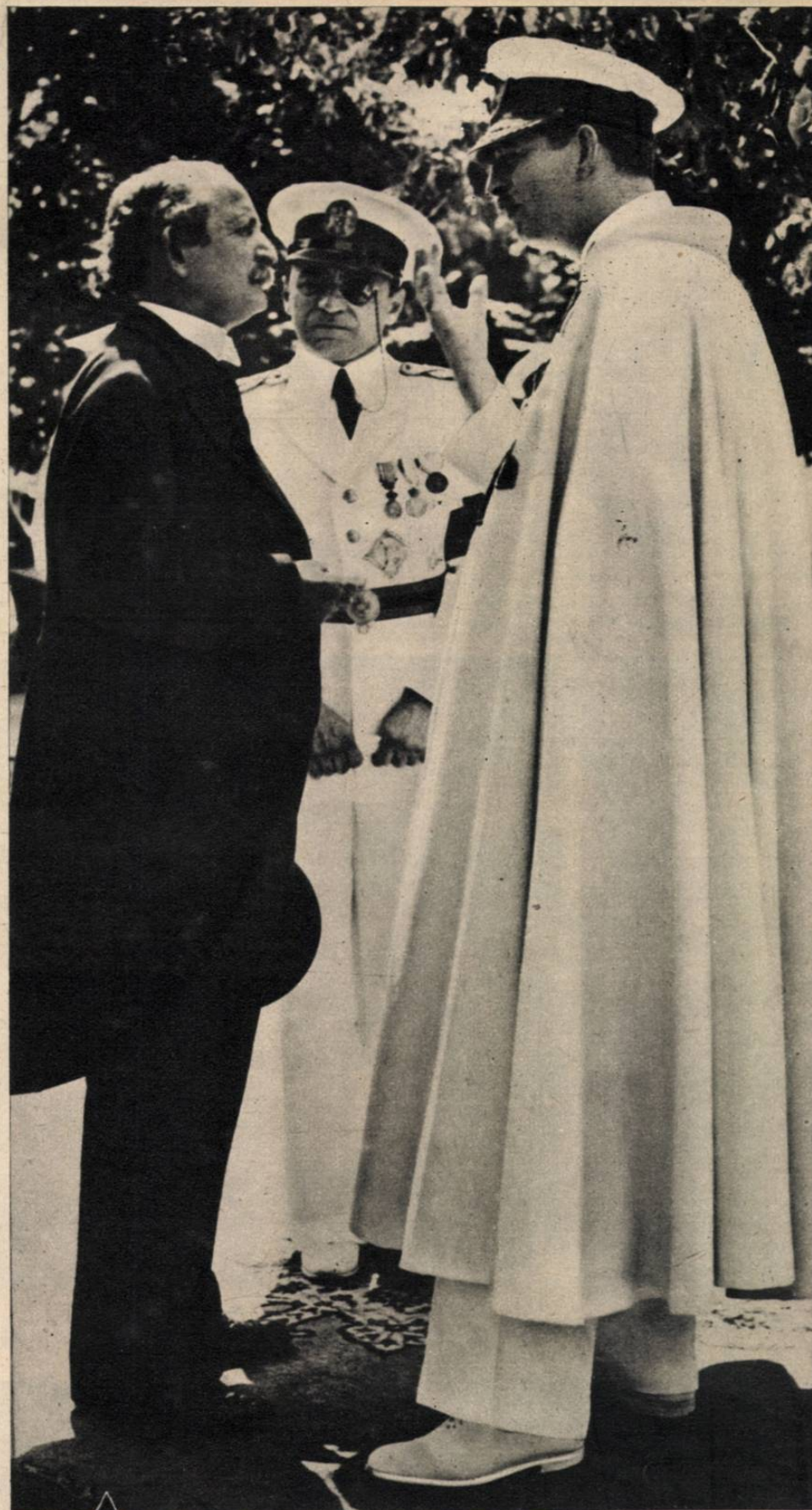
Aprig susținător al culturii, fostul prim-ministru asistă la inaugurarea expoziției cărții.

Sprijinitor al bisericii strămoșești, Armand Călinescu asista totdeauna, cu plăcere, la târnosirea lăcașurilor sfinte.

La o recepție la Ministerul Afacerilor Străine. Împreună cu d-nii G. G. Mironescu, consilier regal, Gr. Gafencu, ministrul Afacerilor Străine și Ernest Urdăreanu, ministrul Palatului.

Regretatul prim-ministru, între M. S. Regele și dl. prof. Andrei Rădulescu, primul președinte al Curții de Casație.

Iată-l întreținându-se cu ministrul Belgiei la București

Vieța sportivă nu-i era nici ea străină, fostului prim sfetnic al tronului. La importantele curse de cai, Armand Călinescu era prezent.

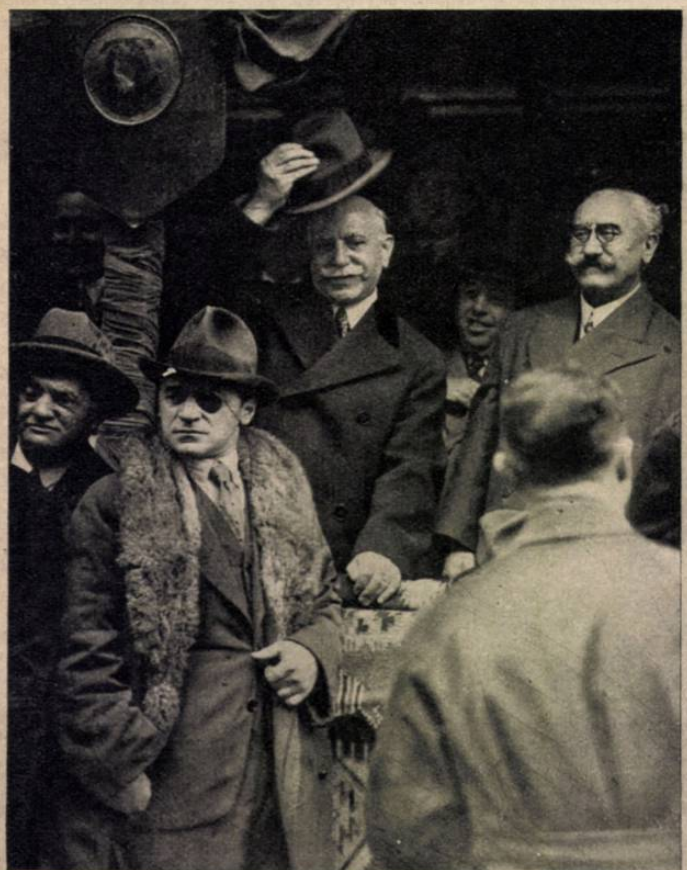
Regretatul prim-ministru la congresul învățătorilor.

Fostul prim-ministru la o recepție dela Legația Turciei.

Cu ocazia vizitei pe care dl. Metaxas, primul ministru al Greciei, a făcut-o la București, el a fost întâmpinat în Gara de Nord, de membrii guvernului, în frunte cu Armand Călinescu.

O vedere din trecutul politic al lui Armand Călinescu

După promulgarea noii legi administrative, autorul și O fotografie din 1933: la sfințirea drapelului unei unități militare

O fotografie din 1933: la sfințirea drapelului unei unități militare

de șapte ani. A economisit ban cu ban, dar acum, când revine seara acasă, e așteptat de soția sa, cei doi fii și o fiică. Mainville și-a uitat osteneala. Se așează în fața căminului și privind fotografiile președintelui de consiliu, surâde.

MOBILIZAT ÎN SEPTEMBRIE

Nimic nu-l miră din cele ce află despre locotenentul său, pe care ar dori să-l revadă. De partea sa, președintele Daladier, făcând o inspecție la Arras, l-a întrebat pe primar:

— N'ați putea să-mi spuneți, unde-o pot vedea pe fosta mea ordonanță, anume Mainville, originar din Toulouse?

Deși a avut toată bunăvoința, grijile țării l-au făcut să nu-și poată aduce la îndeplinire dorința. Președintele și fosta sa ordonanță n-au putut fi în legătură, decât într'un mod foarte ciudat. În cursul lunii Septembrie a anului trecut, Mainville a primit ordin de mobilizare. Acela care a făcut campania 1914-1918, a fost afectat de data aceasta apărării contra avioanelor, și fără să clipească din ochi, s'a prezentat la post.

Dacă Statele Unite ar intra în războiu...

(Urmare din pagina 11-a)

în filmul „Marșul de noapte”, unde a furnizat o creație remarcabilă. Fredric March are experiența frontului. Patria lui va avea poate, un erou în plus, dacă...

Allan Jones, actorul cu frumoase însușiri vocale din „Tarentella”, e un călăreț emerit și proprietarul câtorva admirabili cai pur sânge. Armata terestră a Statelor-Unite poate fi, deci, senină...

Clark Gable își va sluji țara cu mult elan. Aviația este, după vânătoare, a doua mare pasiune a lui. Dealtminteri din această „pricină” studiourile au vrut de multe ori să stipuleze în contractele răsfățatului Clark că, în timpul turnării n'are voie să facă exhibiții aviatice ce i-ar primejdi viața... Dar Clark n'a iscălit niciodată un asemenea angajament...

În viața lui Spencer Tracy, găsim un episod foarte interesant. La vârsta de 16 ani, se afla la Milwaukee, orașul său natal, împreună cu părinții și urma cursurile unui liceu, când se anunță intrarea Americii în războiu. Străzile orașului erau pline de trupe, pe toate ulițele fâlfâiau stindardele iar la biroul de recrutare a voluntarilor, lumea dădea năvală. Spencer, care tocmai venea de la școală când se desfășurau aceste manifestații, lăsa ghiozdanul cu cărți sub o scară și se duse să se înroleze în marină. El minți că are 20 de ani, dar cineva dela biroul recrutării care-l cunoștea, îi dete pe față înșelăciunea. Foarte trist, se întoarse acasă, spunând c'a fost la un prieten. După o zi sau două, se duse din nou și se folosi de acelaș truc. Fu acceptat înșfârșit și trimis pe un vas-școală. Spre amărăciunea lui Spencer, n'avu parte să contribuie activ la războiu.

Victor Mac Laglen este, fără îndoială, cel mai militaros bărbat din Hollywood. Fostul sergent nu acceptă nici un rol care nu-i dă prilej să îmbrace o uniformă militară. Dacă veți depăna în minte toate filmele sale nu veți găsi niciunul în care să fi apărut civil.

Errol Flynn va ataca inamicul din văzduh. Încă înainte de a fi actor, a avut pasiune pentru aviație. Un reporter cancanier american vorbind despre filmul lui Flynn „Pentru Patrie”, în care joacă rolul unui aviator, a spus, printre altele: Flynn ăsta este îndrăgostit atât de nebunește de aviație, încât sunt sigur c'ar fi jucat și fără onorariu filmul.

Robert Montgomery, va fi desigur marinar, căci înainte de a ajunge actor a cutreerat mări și țări pe un vas petrolifer. O îndeletnicire cam dură, pentru veselul și elegantul don-juan Montgomery.

Și acum să punem capăt acestor rânduri cu nădejdea că conflictul nu va atrage și Statele-Unite căci — să fim sinceri — îi preferăm pe actori așa cum sunt acum...

DENTISTUL VEDETELOR AMERICANE spune:

„Minunata strălucire a surășului vedetelor Americane este datorită remarcabilei acțiuni a Kolynos-ului, crema dentifrice bazată pe o formulă modernă și științifică, pe care o întrebuințează regulat”.

Întrebuințarea de două ori pe zi a unui centimetru de Kolynos pe peria uscată vă va da și Dv. un surâs luminos.

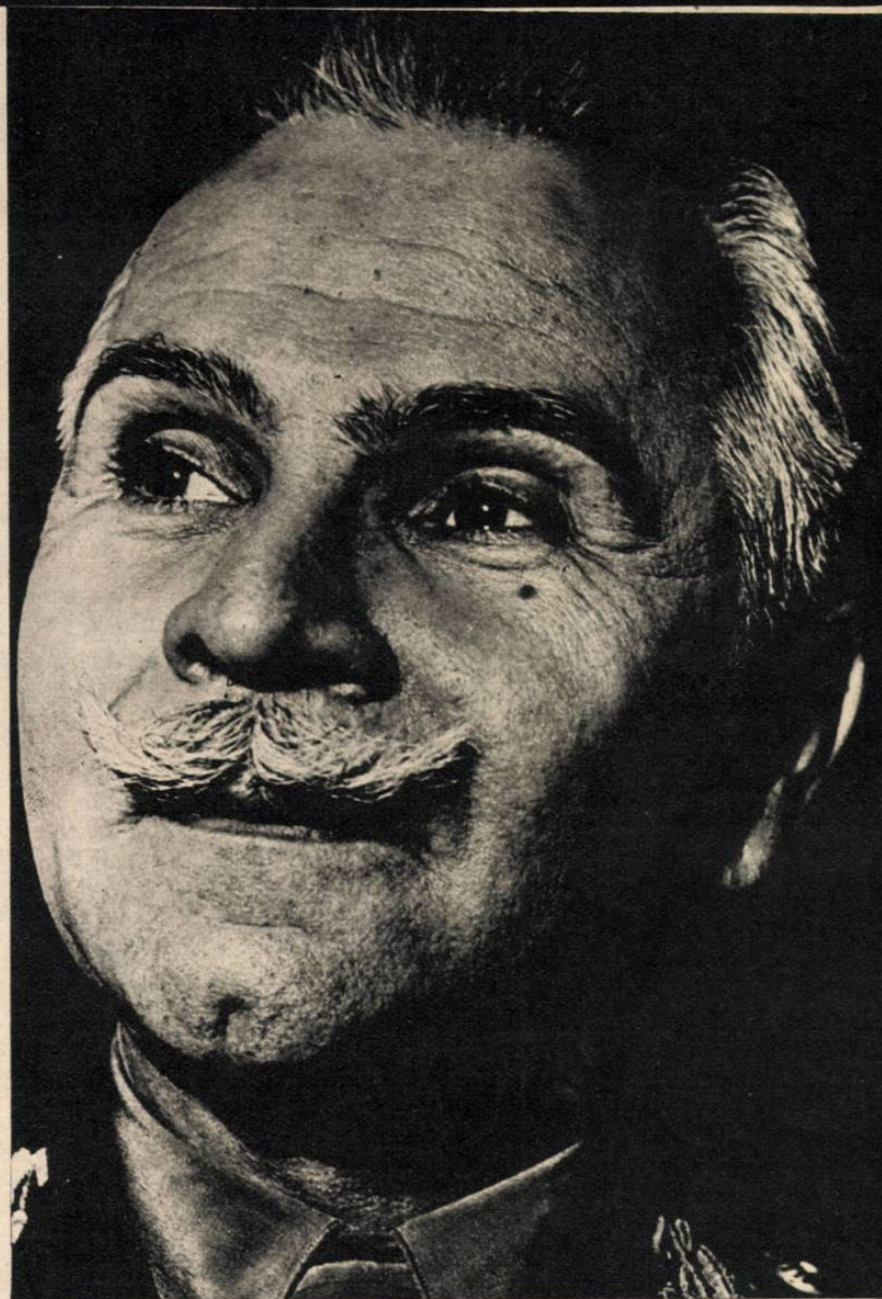
ILUMINAȚI SURĂȘUL DV. CU KOLYNOS

NOUII MINISTRI

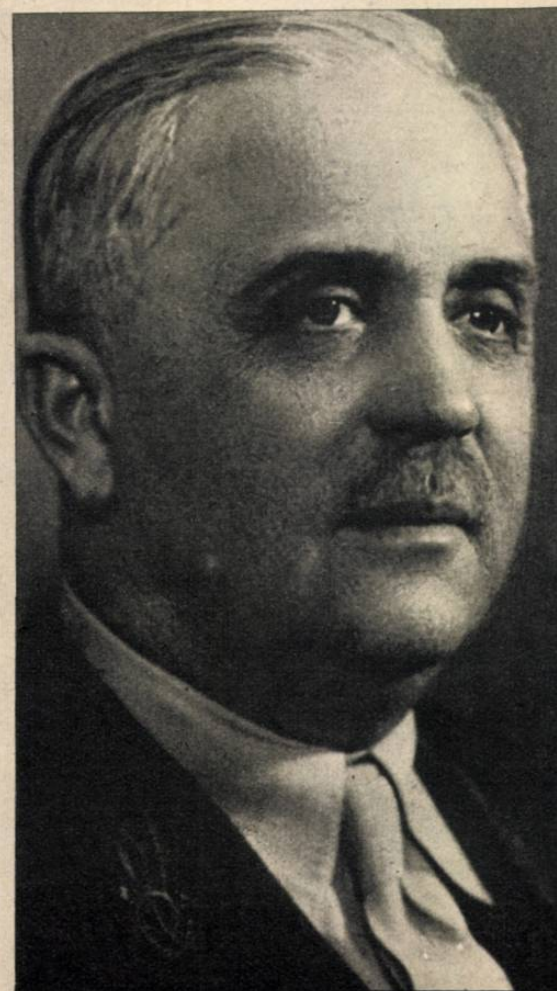
D. GENERAL
GHEORGHE
ARGEȘEANU

Președintele
consiliului de
miniștri.

D. GENERAL
GABRIEL
MARINESCU

Ministrul
internelor.

D. GENERAL
ION ILCUȘ

Ministrul
apărării
naționale.

SUNT VINDECABILE BOLILE DE PLĂMÂNI?

Toți acei care suferă de astmă, tuberculoză pulmonară, și la laringe, ftizie, catar la vârful plămânilor, tuse învechită, răgușală persistentă, gripă și n'au găsit vindecarea până acum primesc dela noi lămuriri, absolut gratuit și franco o carte cu multe ilustrații asupra temei: „Sunt vindecabile bolile de plămâni?”. A se scrie o carte poștală, francată cu 7 lei — la adresa exactă: PUHLMANN & CIE. BERLIN, 836 MIGGELSTRASSE 25—25 a.

Chirurgie estetică

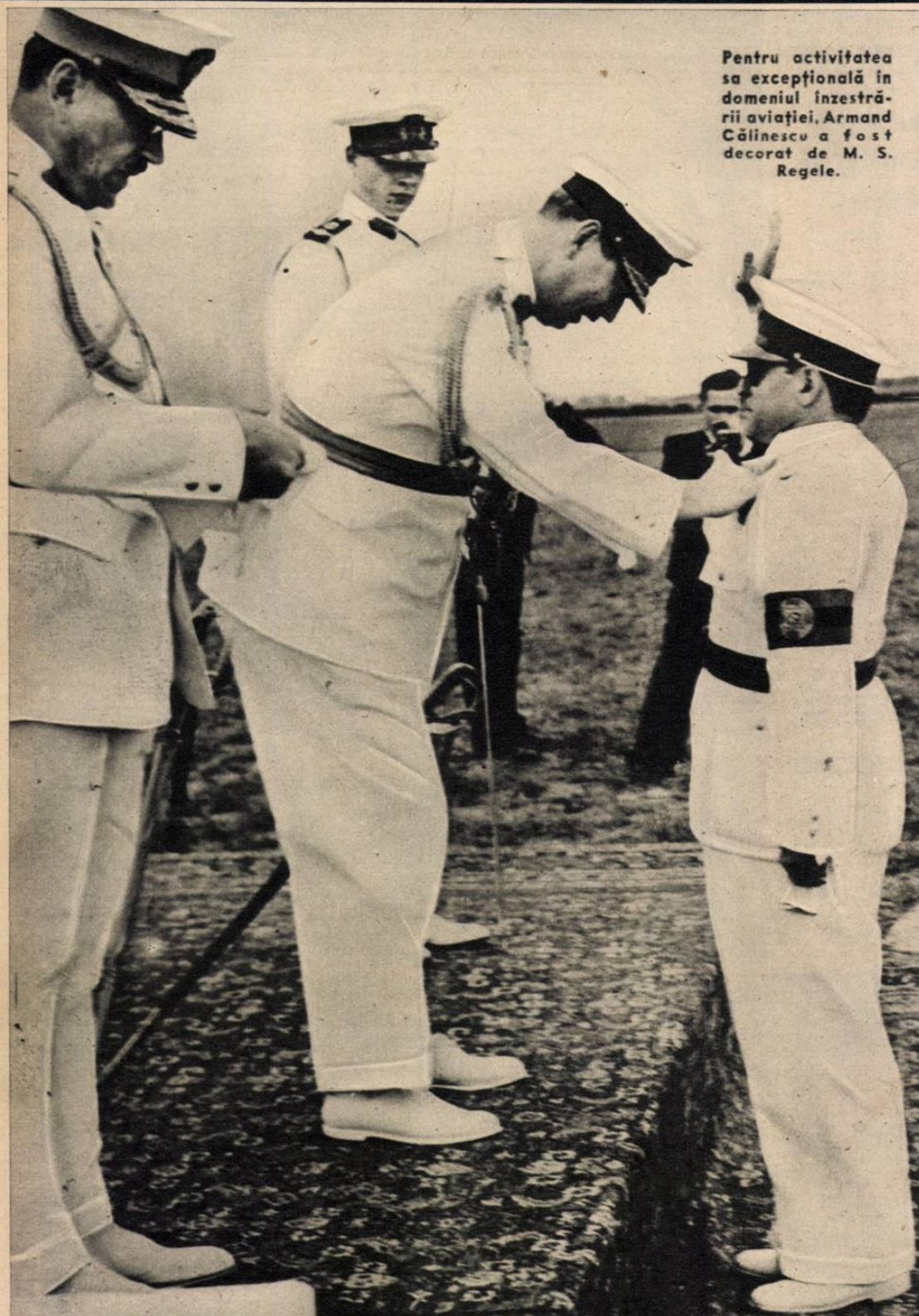
Indepărtarea operativă a ridurilor și pieptului

Dr. RUDOLF HOFFMAN

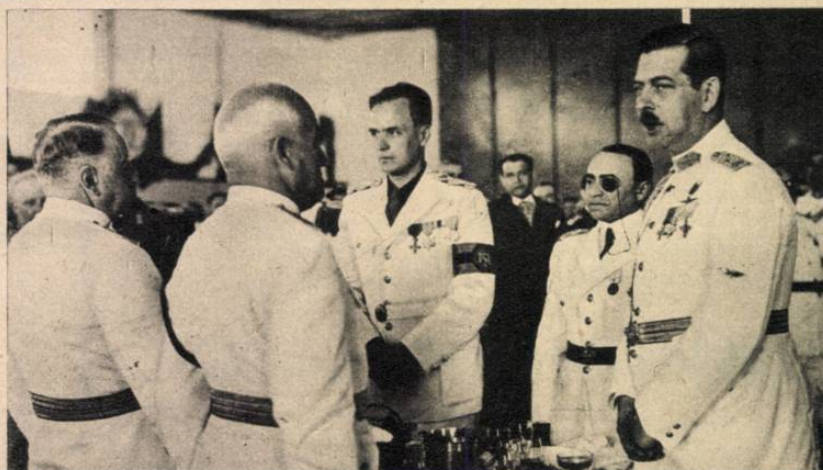
fost asistent la clinica univ. din Berlin

a nasului
urechilor
feței
gusei
și pieptului

SPRIJINITOR AL ARMATEI

Pentru activitatea sa excepțională în domeniul înzestrării aviației, Armand Călinescu a fost decorat de M. S. Regele.

Cu prilejul inaugurării unui edificiu de utilitate publică, fostul prim-ministru ia o gustare împreună cu M. S. Regele, dl. Gr. Gafencu și Victor Antonescu.

În grija-i pentru nevoile armatei, Armand Călinescu vizitează noile uzine de armament, Malaxa.

De Ziua Aviației, membrii guvernului au defilat în fața M. S. Regelui. În fotografia noastră, Marele Voevod Mihai defilează alături de Armand Călinescu.

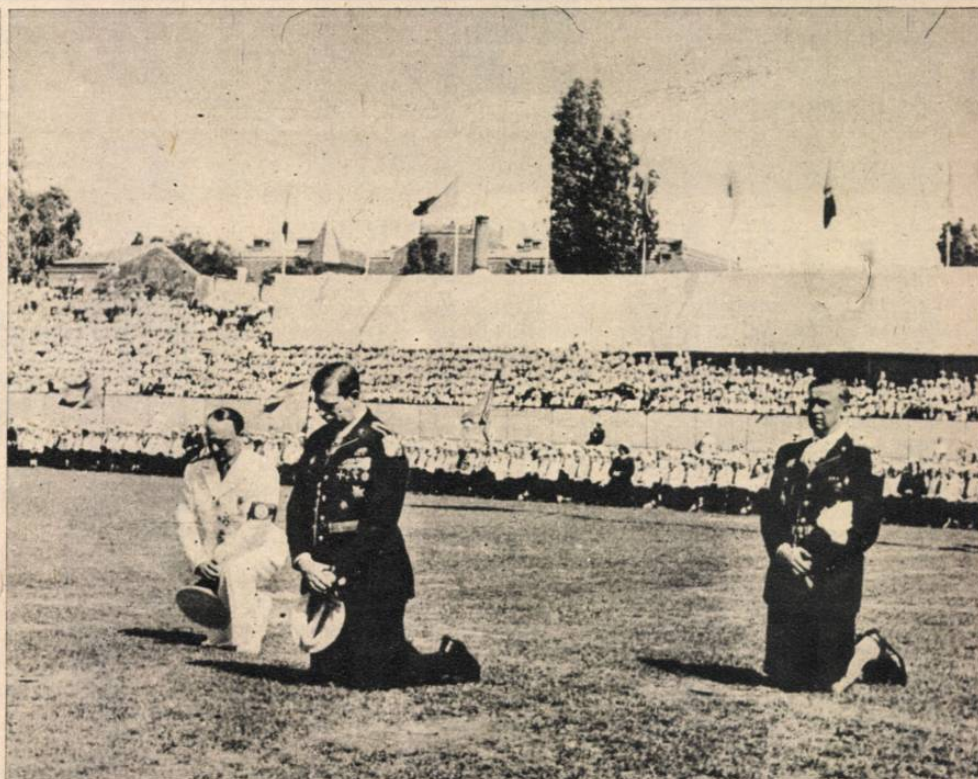
Cu ocazia primei aniversări a Constituției, Armand Călinescu trece în revistă compania de onoare, urmat de dl. general Gh. Argeșanu, actualul președinte al consiliului de miniștri.

În grija-l permanentă pentru apărarea integrității hotarelor românești, M. S. Regele a vizitat, la începutul acestui an, împreună cu primul său sfetnic și ministru al apărării naționale, zonele militare din Transilvania.

La inaugurarea clubului cercului sportiv al aviației și marinei.

Straja Țării nu era străină de sufletul fostului prim-ministru. Iată-l asistând la serviciul religios, cu ocazia Zilei Tineretului.

La înmormântarea Patriarhului Miron, membrii guvernului împreună cu Armand Călinescu și dl. Gheorghe Argeșeanu, urmând cortegiul funebru.

La Curtea de Argeș, membrii guvernului și consilierii regali așteaptă sosirea Suveranului, pentru a asista la parastasul de 40 de zile dela moartea Reginei Maria.

In fruntea guvernului, d. General Gh. Argeșeanu, președintele consiliului de miniștri, urmează carul mortuar.

CEL DIN URMĂ DRUM...

(Urmare din pagină 5-a)

raportul sentimentului național toți privesc actul cu aceeași ochi: s'a săvârșit un atentat în însăși inima acestui sentiment.

În ultim popas în piața gării de Nord. În prezența Moștenitorului Tronului trupele defilează prin fața sicriului așezat pe afetul de tun. Este un pios omagiu adus civilului, care în fruntea ministerului armatei, și-a însușit nevoile ei, a îmbunătățit situația ei și a înzestrat-o cu tot ce a avut nevoie. Infanteria, cavaleria și artileria se succed într-o cadență impresionantă, în timp ce de sus, din înaltul cerului, zumzetul avioanelor contribuie la atmosfera de deprimare.

Peronul gării e gol. O liniște apăsătoare, grea. Doar pașii răsună funebru în cadența lor rară pe sub boltile cernite. În fața vagonului mortuar se oficiază slujba religioasă, la care asistă și Marele Voevod M. I. ai, reprezentând pe Augustul Său Tată. Coroane multe, ce evidențiază într-o infimă măsură marea dragoste de care se bucura în toate straturile sociale, marele bărbat de stat.

Trenul, tras de două locomotive, îmbrăcat în zăbranic de dolii și tricolor, se pune încet în mișcare.

Pe tot parcursul, între București și Curtea de Argeș, mii, zeci de mii de săteni, tineri și bătrâni, femei și copii, în strae de sărbătoare, au eșit să aducă un ultim și pios salut, aceluia care a dat Țării o nouă orânduire, mai dreaptă și mai cumințe, aceluia care a dat un nou impuls și un nou sens vieții poporului. În gări, o lume imensă, Preoții din satele și comunele învecinate, străjeri, premilitari, funcționari și norod, se înalță smerit în fața trenului mortuar.

Membrii guvernului și consilierii regali

Membrii corpului diplomatic și alții magistrați

În Gară de Nord, sicriul purtat pe umeri de membrii Gărzilor Naționale, este dus spre vagonul mortuar

Ultima dorință a mândrului fiu al Argeșului a fost îndeplinită. Pe un car țărănesc, acoperit cu verdeață și tras de șase boi, Armand Călinescu străbate străzile Curții de Argeș

În gara Curtea de Argeș sicriul cu rămășițele pământești ale lui Armand Călinescu este urcat pe un car țărănesc.

Iată și Argeșul, colțul de țară în care Armand Călinescu și-a văzut lumina zilei, în care a trăit, pe care l'a iubit ca nimeni altul și pentru care s'a jertfit. Țăranii stau în genunchiați dealungul liniei ferate. Stau nemișcați de multe ore în șir, cu lacrimi în ochi și cu lumânări aprinse în mâini, rugându-se pentru izbăvirea sufletului vajnicului lor susținător și îndrumător. Iată Piteștii în care fostul prim-ministru a trăit ani de zile. Și iată și Curtea de Argeș unde s'a născut și unde a vrut să-și doarmă somnul de veci lângă sătenii, ale căror dureri „mușcau mai adânc în inima lui domnul Armand al nostru, decât propriile lui dureri”. Din cenotafele improvizate, fumul de tămâie se înalță spre cer... Primarii comunelor din județ, ca și delegați de săteni, poartă coroanele. Un car țărănesc, împodobit cu covoare și verdeață, tras de șase boi, primește sicriul pentru a-l duce sus, în deal, în cripta în care dorm somnul de veci părinții marelui dispărut. Tot drumul e numai flori. Flori multe, flori de câmp, culese de mâini nevinovate de copii, de pe plaiurile Argeșului iubit. În același mâini ard lumânări, luminițe mici, ce-ți aduc aminte de noaptea Învierii. Și plângete. Plâng femeile cu suspine adânci, plâng copiii cu sughițuri repezi, plâng bărbații cu fălcile încleștate și umerii obrazilor tremurând de emoție. ...A fost un cortegiu copleșit de durere și înrourat de lacrimi. Plângea mulțimea rămasă fără clintire din revărsatul zorilor și până aproape de apusul lor pentru a-și petrece pe îndrumătorul, sfătuitorul și sprijinitorul iubit pe drumul nesfârșit. A fost cea mai categorică și cea mai impresionantă manifestare împotriva odiosului atentat cărui i-a căzut victimă Armand Călinescu.

L. BICEAI

INMORMÂNTAREA AGENTULUI ANDRONE

Pentru actele sale de bravură, agentul Androne a fost decorat postmortem de Suveran. Iată pe d. col. Filitti, adjutant regal, prizează decorația pe pieptul mortului.

D. General Gabriel Marinescu, ministrul internelor, d. Barbu Călinescu, fiul defunctului prim-ministru și funcționarii superiori ai poliției și siguranței, asistând la slujba religioasă.

Foto: I. B. Ursianu

ARMAND CĂLINESCU INTEMEETORUL FRONTULUI RENASTERII NAȚIONALE

Consilierii regali și membrii guvernului în frunte cu președintele lor defilând pentru prima oară în uniformele Frontului Renasterii Naționale.

Fostul prim-ministru rostindu-și discursul la prima ședință a consiliului superior al Frontului Renasterii Naționale.

Primul congres al breslelor, în cadrul F. R. N.-ului.

Membrii fondatori ai Frontului Renasterii Naționale, având în fruntea lor pe fostul președinte al consiliului de miniștri, în pelerinaj la Curtea de Argeș.

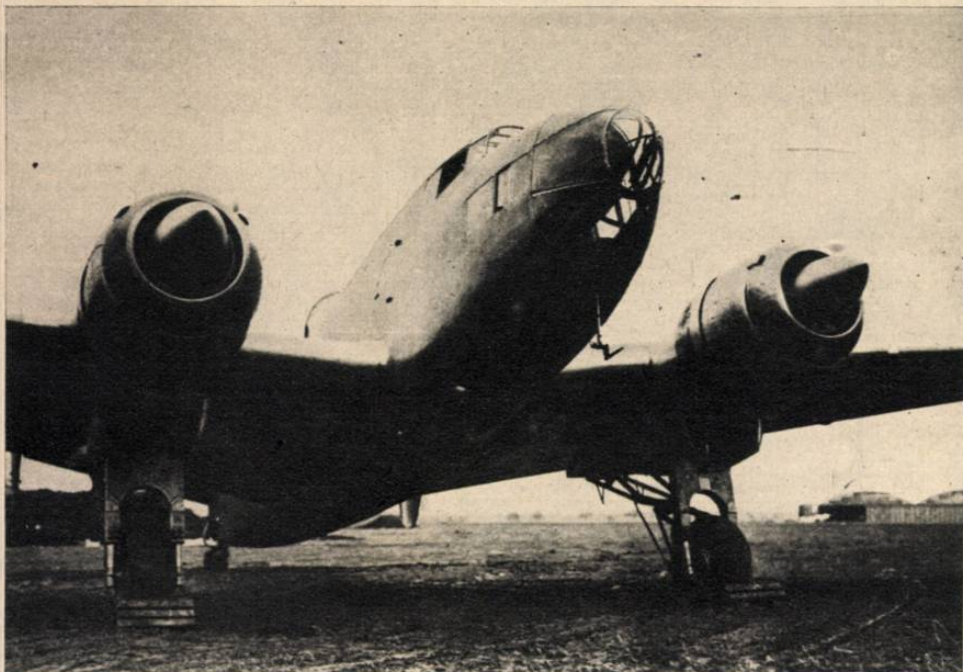
Guvernul prezidat de Armand Călinescu, fotografiat după depunerea jurământului.

Satisfăcut de opera pe care a înfăptuit-o, Armand Călinescu zâmbește, la solemnitatea dela Palatul Regal.

DOCUMENTE FOTOGRAFICE DE PE FRONT

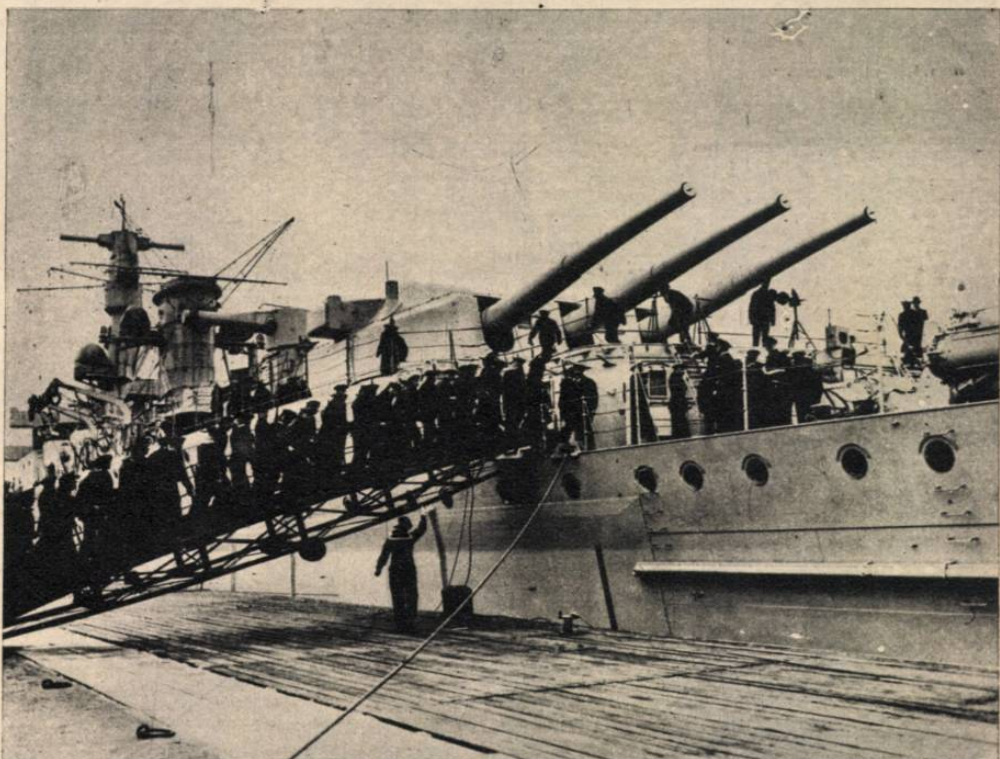

↑
Unul din cele mai moderne aparate grele de bombardament îl posedă astăzi Franța. Iată o fotografie a acestui aparat.

→
Crucișătorul german „Deutschland”, despre a cărui intervenție în apele Danzigului s'a vorbit atât de mult.

Regele Angliei însoțit de Regina Elisabeth a inspectat aeroportul militar englez, din sudul Londrei. Se vede că Regele și Regina poartă sacii cu măști de gaze.

Un cuib de tunuri antiaeriene germane, pe frontul de vest.

→
Un blockhouse din Varșovia, dărâmat de aviația germană.

„REALITATEA ILUSTRATĂ”, revistă de actualități și cultură generală. Apare săptămânal, în 24 pagini mari, tipărite la heliogravură, și un supliment: „De toate pentru toți”, în 24 pagini tipar obicinuț.

3 luni Lei 100. — În străinătate: Cehoslovacia, Grecia, Jugoslavia și Turcia: I an Lei 500 și 6 luni Lei 250. — II) Țările ce acordă 50% reducere asupra tarifului poștal: Albania, Algeria, Argentina, Belgia, Bolivia, Brazilia, Bulgaria, Chili, Congo Belgian, Cuba, Dantzig, Egipt, Elveția cu principatul Liechtenstein, Ecuador, Estonia, Franța, Germania, Haiti, Iran, Irac, Letonia, Liban, Luxemburg, Maroc, Mexic, Olanda, Polonia, Portugalia, Spania, Siria, Tunisia, Ungaria, U. R. S. S., Vatican: I an Lei 700 și 6 luni Lei 350. — III) Țările ce nu acordă 50% reducere asupra tarifului poștal: Anglia, Canada, Danemarca, Finlanda, Italia, Irlanda, Japonia, Lituania, Norvegia, Suedia, U. S. A., etc.: I an Lei 900; 6 luni Lei 450. — Tariful de publicitate: Lei 15 linia c. 5; pagină Lei 12.000; 1/2 pagină, Lei 6000; 1/4 pagină, Lei 3000. Anunțurile se primesc la adresa revistei. — Plata taxelor postale în numerar conform aprobării Direcției Generale P. T. T. Nr. 15.000

DIRECTOR
TUDOR TEODORESCU-BRANIȘTE

Inserisă sub Nr. 239. Regist. Publicațiilor Periodice la Trib. Ilfov. S. I. Com.

Editura „Ziarul” S. A. R., București. Redacție și administrație: str. Const. Mille 5—7—9. Telefon 3-84-30. Cec. poștal: 4083

Prețul abonamentelor: În țară: I an Lei 400; 6 luni Lei 200 și

In Gara de Nord, slujba religioasă în fața vagonului mortuar.

D. consilier regal
C. Argetoianu, președin-
tele consiliului de miniștri.

NOUL GUVERN
AL FRONTULUI RENĂȘTERII NAȚIONALE

NOUII MEMBRII AI CABINETULUI

NOUL GUVERN AL FR

Cea mai recentă fotografie a d-lui C. Argetoianu, președintele consiliului de miniștri

Dl. N. Ottescu, ministrul internelor.

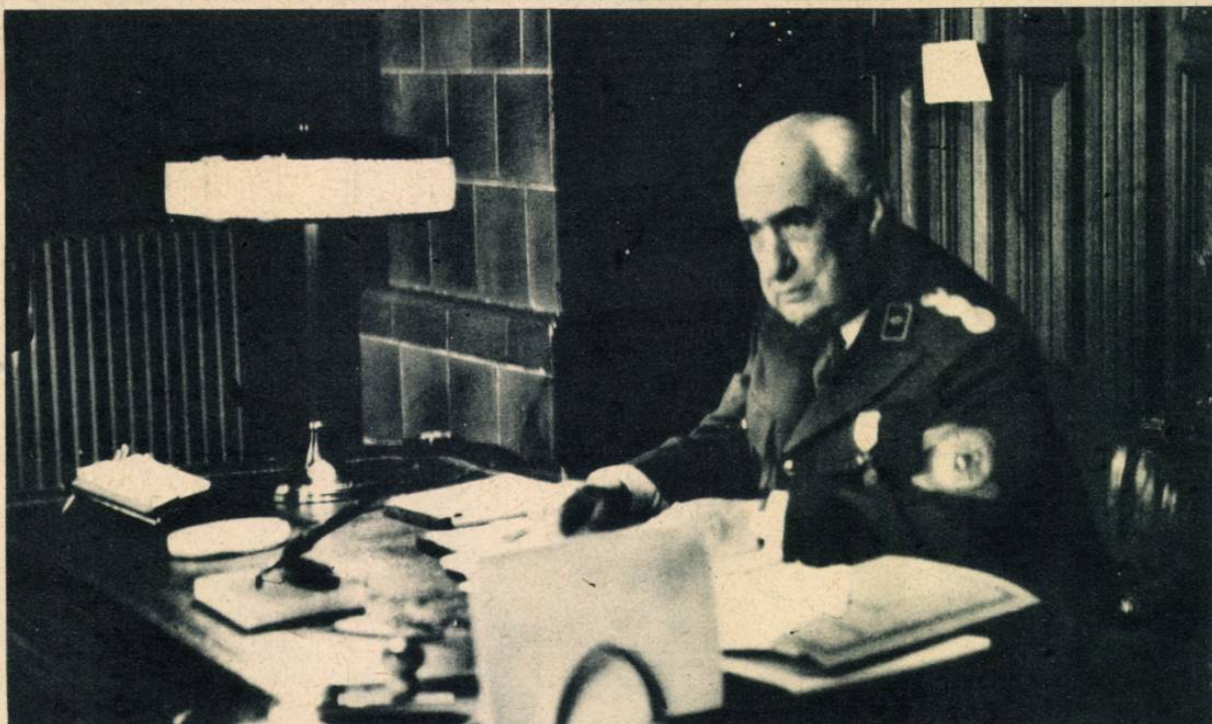
Dl. Alexandru Radian, ministrul propagandei și al presei.

Dl. prof. C. Giurescu, ministru însărcinat cu conducerea Frontului Renașterii Naționale.

Dl. August Filip, subsecretar de stat la președinția consiliului de miniștri.

Dl. Const. Argetoianu, președintele consiliului de miniștri, fotografiat la masa de lucru dela președinție.

D-nii C. Argetoianu și Gafencu coborînd scările palatului Cotroceni.

D-nii C. Argetoianu, președintele consiliului de miniștri, N. Ottescu, ministrul internelor, A. Radian, ministrul propagandei și August Filip, subsecretar de stat la președinție, ieșind dela Palatul Regal, după depunerea jurământului.

ONTULUI RENASTERII NAȚIONALE

Dl. consilier regal C. Argetoianu, președintele consiliului de miniștri, dl. subsecretar de stat August Filip și dl. Dudu Vlahide, secretar general, fotografiați la președinția consiliului de miniștri.

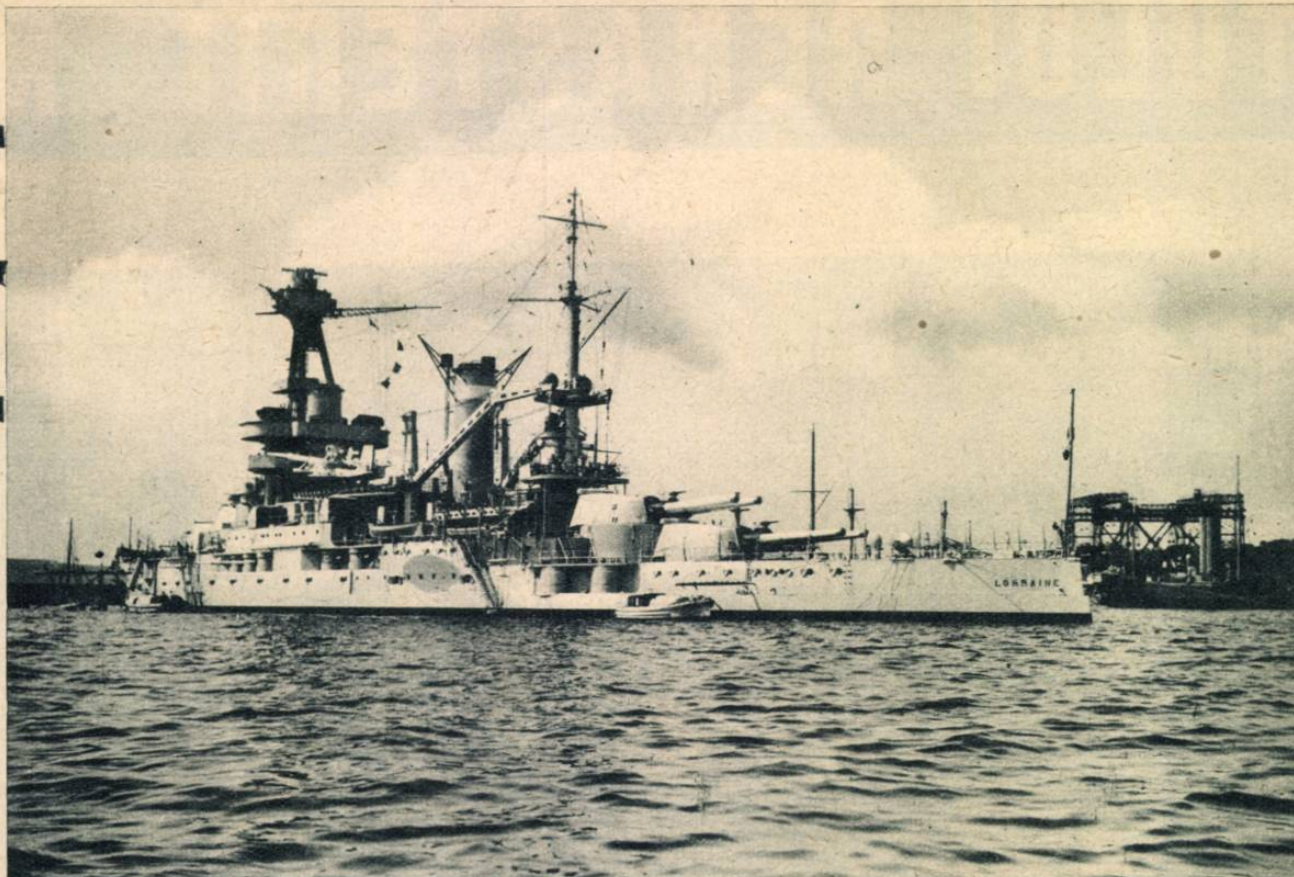
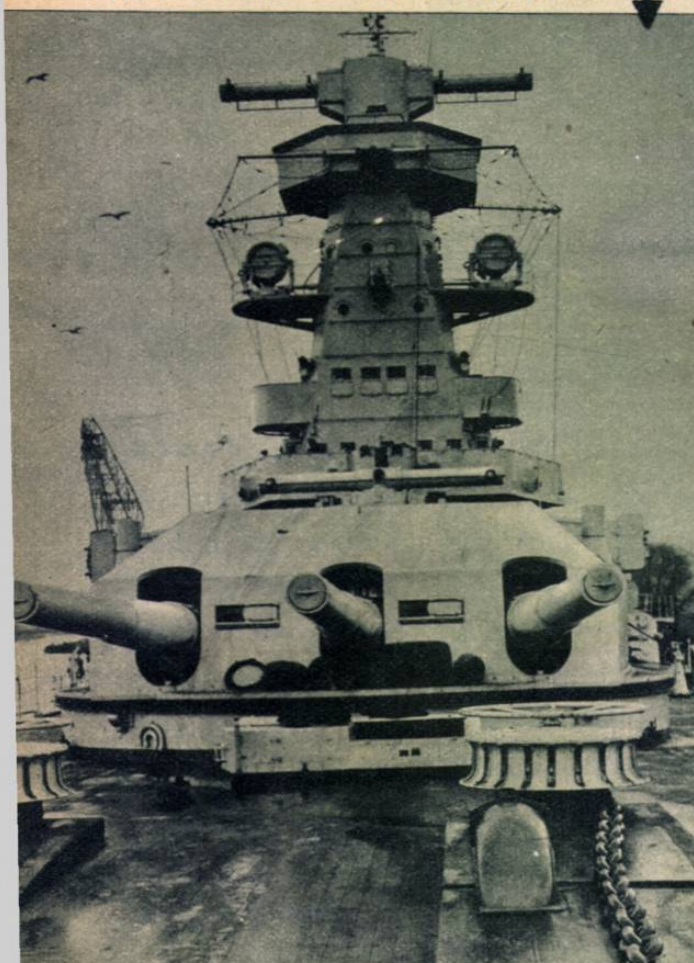
Dl. Alexandru Radian, ministrul propagandei naționale și al presei, rostindu-și cuvântarea, la instalarea duminică. În stânga, dl. Ion Dragu, directorul presei din Ministerul de Externe.

ARMATELE BELIGERANTE IN IMAGINI

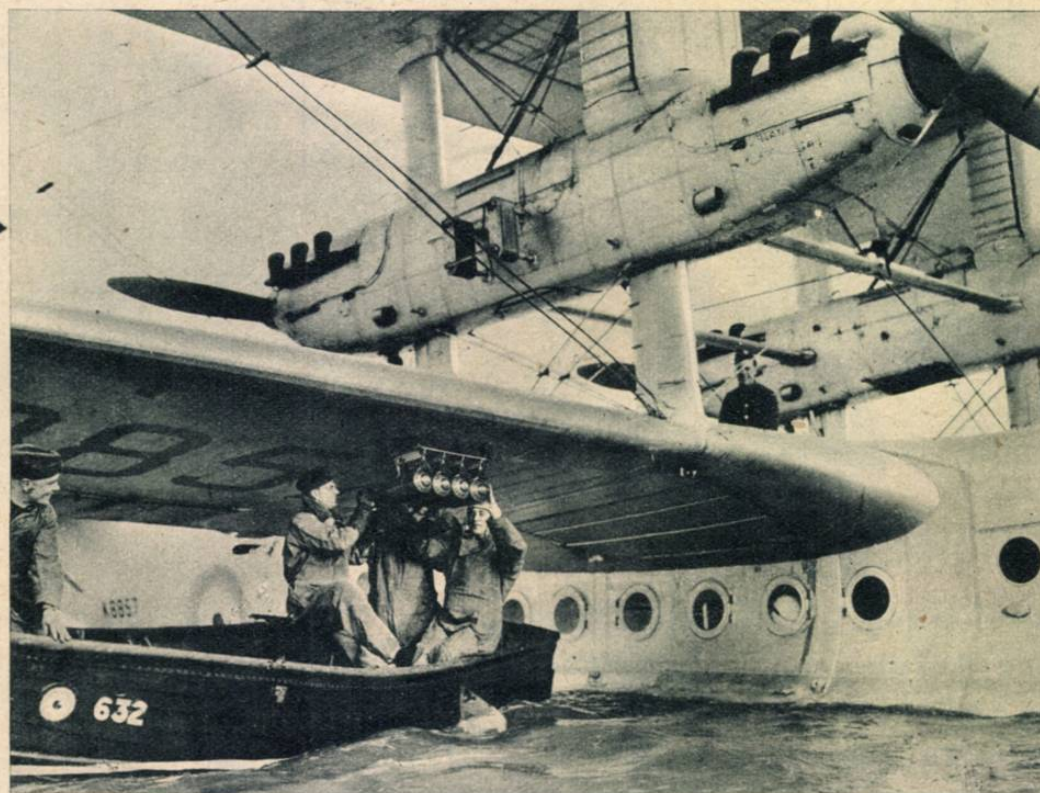
O splendidă fotografie a câtorva avioane de bombardament engleze, aflate deasupra norilor.

Cuirasatul german „Admiral Graf Spee”, aflat astăzi în Marea Baltică.

Unul din cuirasatele franceze, ce se află gata de plecare, pentru a interveni în conflictul actual.

→
În războiul modern se întrebuintează și hidroavioane ce sunt prevăzute cu aparate speciale de lansat bombe. În fotografia noastră: câțiva specialiști fixează aparatul de lansat bombe, sub aripa hidroavionului.

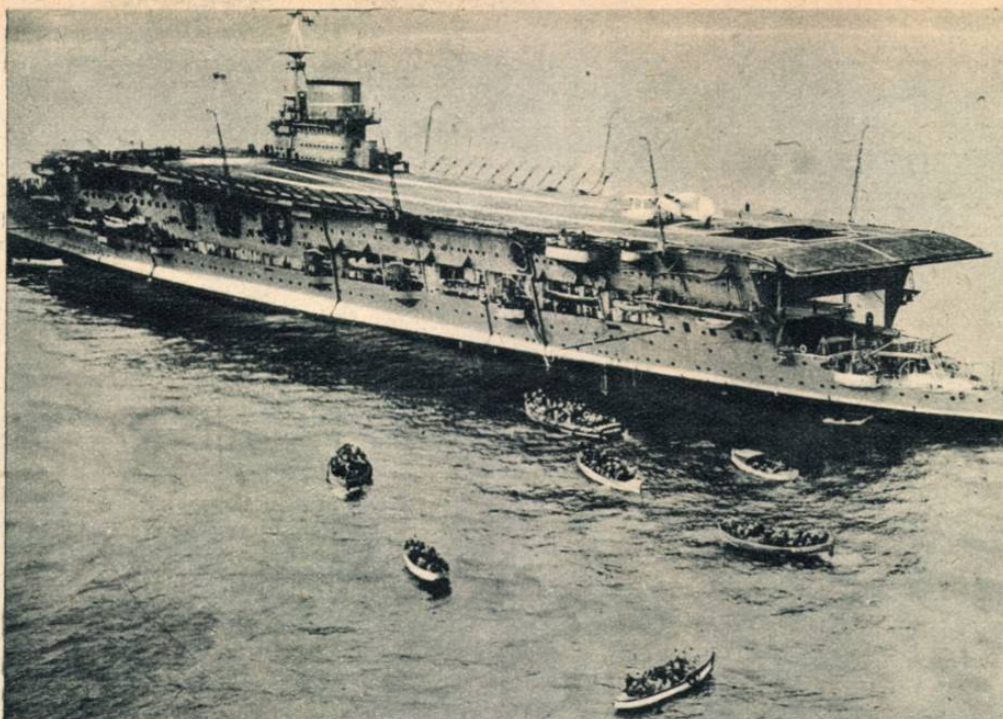

→
Un tanc german zdrobind zidul ce se găsea în calea sa.

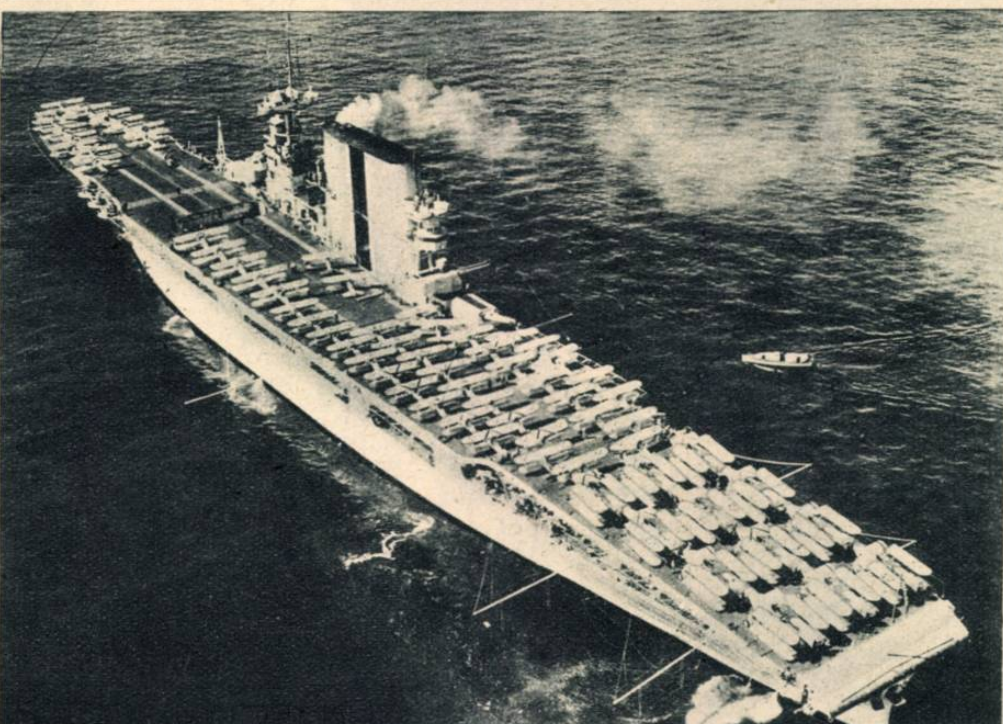

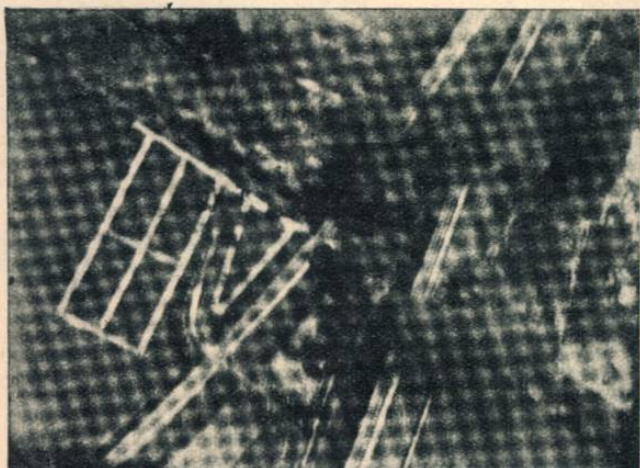
Cu toată motorizarea, armatele moderne întrebuințează și animale. Iată și o unitate franceză ce întrebuințează caii

Vasul port-avioane englez „Courageous”, scufundat zilele trecute.

O admirabilă fotografie luată din avion, a unui mare vas port-avioane.

Bombardament aerian, asupra unei linii ferate, efectuat de aviația germană, în Polonia.

Căinele unui ofițer, e și el „gata de atac” văzând talismanul unuia dintre soldați.

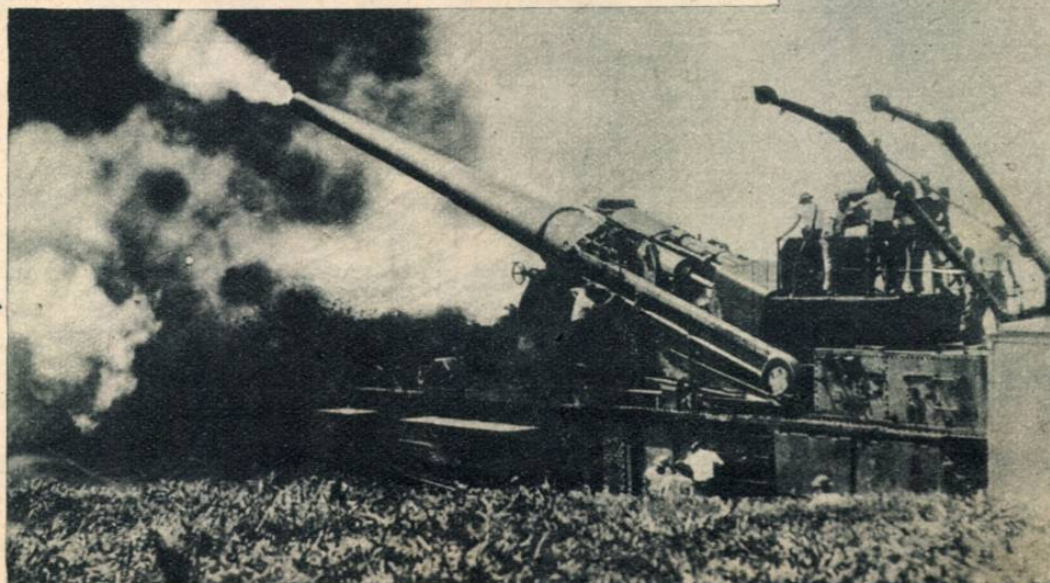

Un car de asalt sovietic traversând un râu.

Un „lagăr” de prizonieri polonezi, în Germania. Placarda arată că spațiul a devenit neîncăpător, astfel că noii prizonieri urmează să fie duși în alte localități.

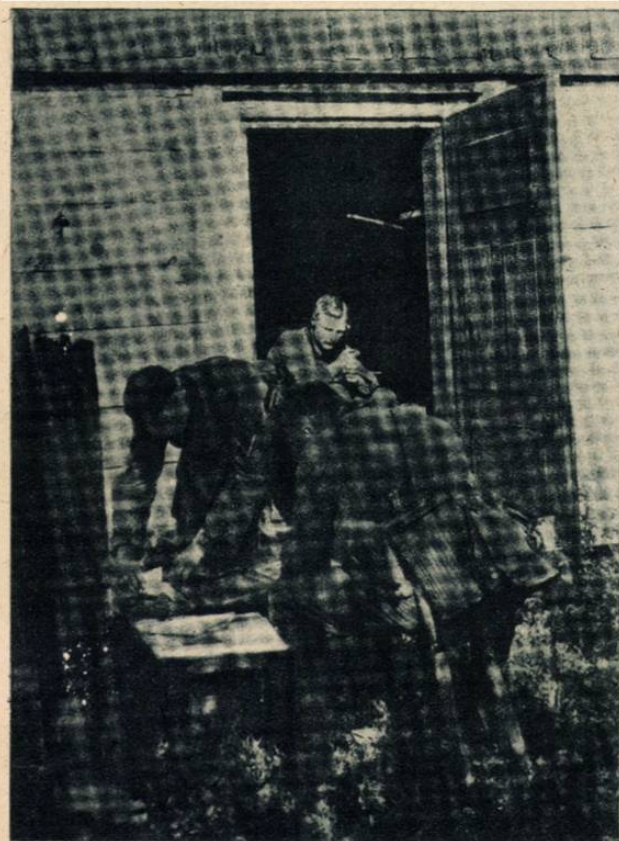
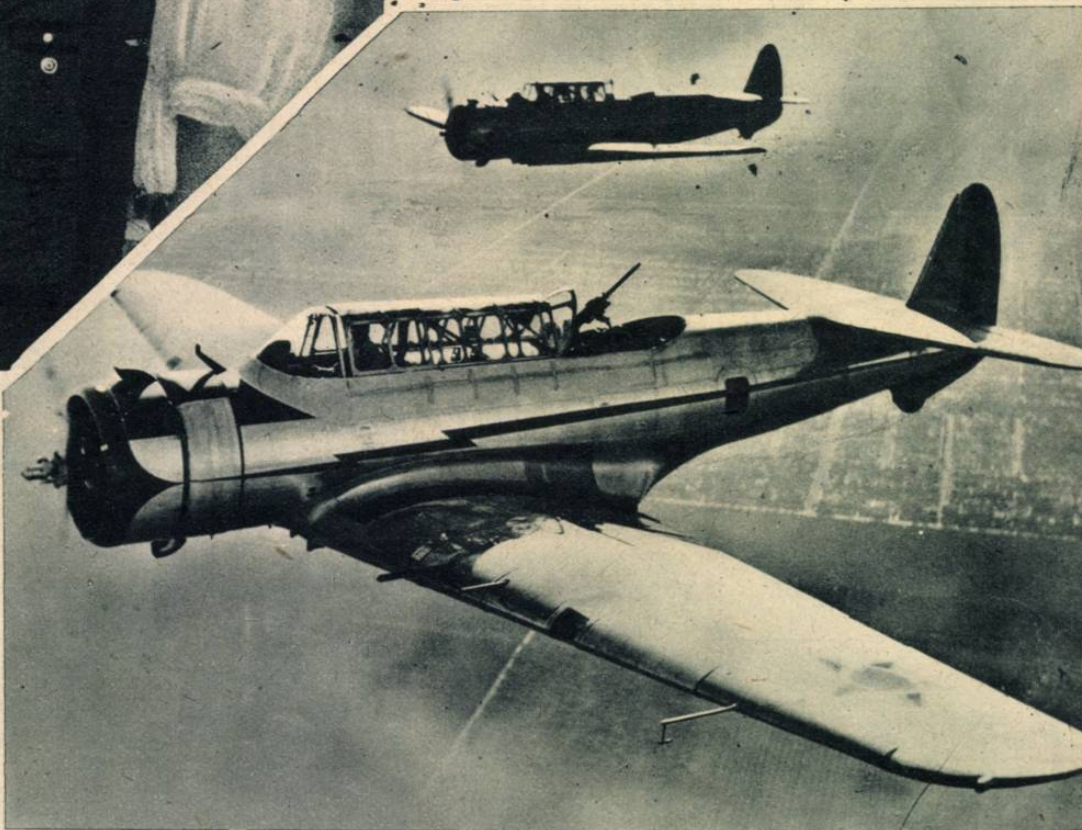
Pentru transportul tunurilor aeriene de coastă, de mare calibru, s'au instalat șine speciale.

Cancelarul Hitler vizitând un tren german de răniți, gata să plece în patrie.

Un avion de bombardament modern al armatei britanice.

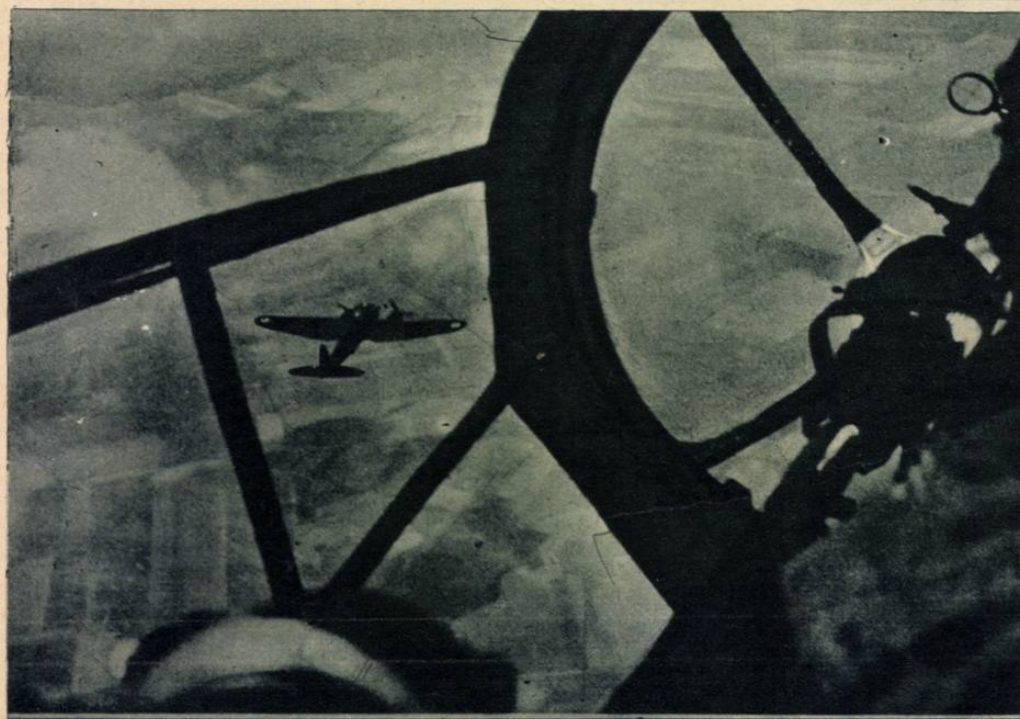
Centrală telefonică germană instalată într-o casă țărănească poloneză.

Unitățile poloneze din apropierea Varșoviei, își apără capitala.

Un grup de tancuri pe terenul de operații recent bombardat de avioane.

Un avion german de bombardament, deasupra Coridorului Danzig.

Aspectul unei
gări poloneze
după un bom-
bardament
aerian.

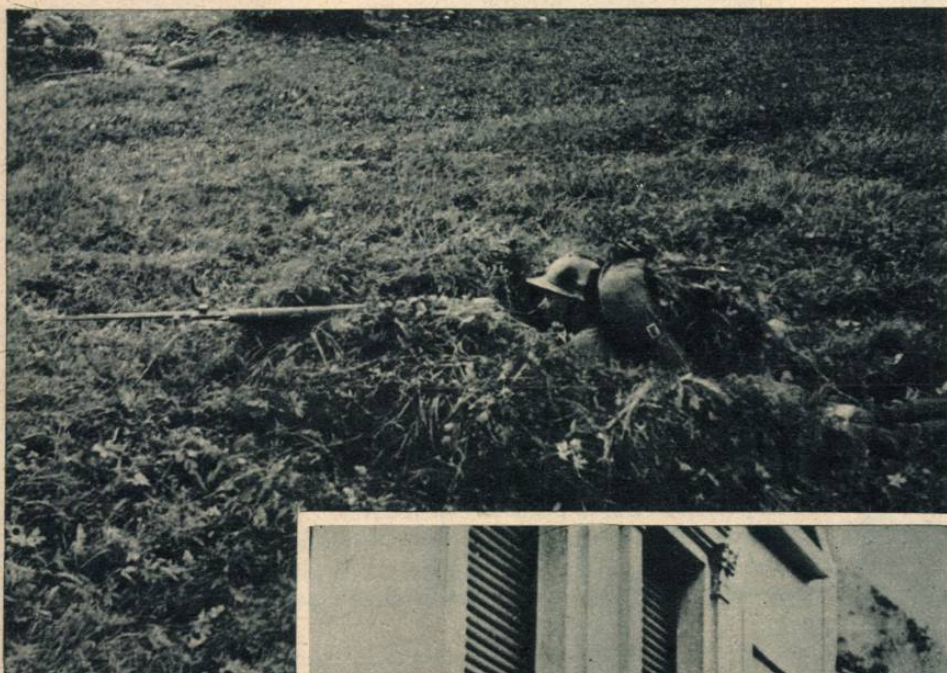
Un grup de
artilerişti fran-
cezi stând la
pândă. ↓

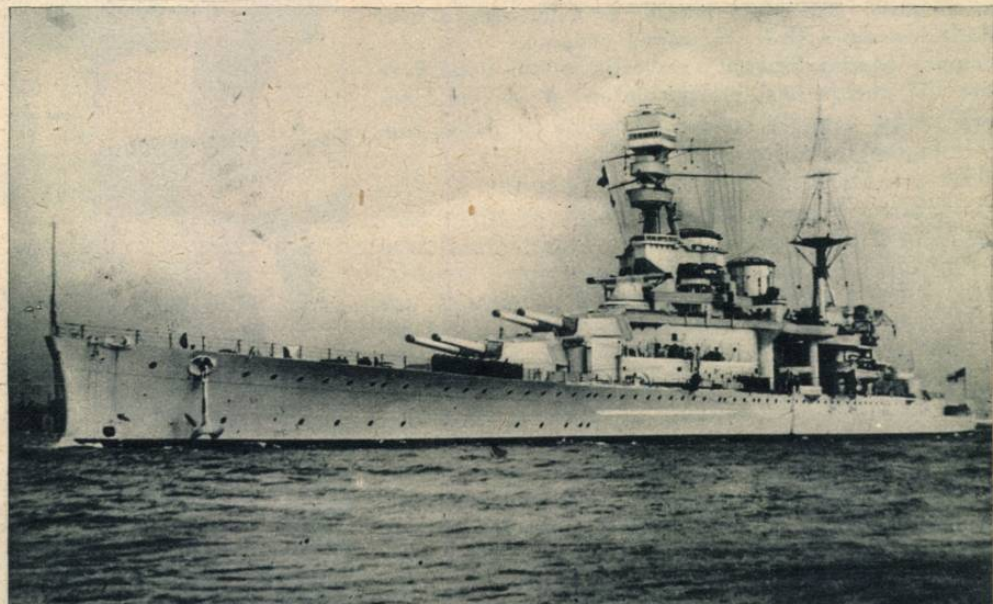
Çarele grele de luptă, franceze, se îndreaptă spre poziții.

Un grup de tanchişti sovietici, studiând harta
operațiunilor militare.

Un infanterist
sovietic, bine
camuflat, tră-
gând în inamic,
cu arma-i lungă.

Unul din crucișătoarele marinei de războiu britanice,
pregătit pentru luptă.

Soldați germani
percheziționând
casele unui sat
polonez. →

Infanteria sovietică la pândă.

Asi

AVIAȚIEI DE AZI ȘI DE IERI

ACUM, când războiul e în plină desfășurare, gazetele socot util să înfățișeze publicului importanța avionului ca instrument de luptă și a aviației ca necesitate primordială nu numai pentru războiu, ci mai cu seamă pentru vremurile de pace.

De-aproape trei decenii, decând omul a îndrăznit să sboare, principiile fundamentale ale științei aeronautice au rămas aceleași, tehnica însă a îngăduit progrese uimitoare în construcția avioanelor. Dacă la începutul războiului mondial construcția aparatelor de zbor era oarecum rudimentară, cei patru ani de zbor și experiență au înlesnit considerabil perfecționarea în ceea ce privește viteza, securitatea, raza de acțiune, durata motoarelor și forma avioanelor.

Lăsând altora grija de a îndruma publicul în ceea ce privește știința aeronauticii și tehnica construcției avioanelor, noi ne luăm sarcina mai plăcută de a desvălui publicului partea, ca să zicem așa, beletristică a aviației și să-i facem cunoștința cu câțiva ași ai aviației de azi și de ieri.

Să purcedem la drum cu un as al aviației și un erou al văzduhului din timp de pace, colonelul Lindbergh, cel căruia soarta i-a hărăzit, deopotrivă, gloria și nenorocirea. Și ca să facem cititorului mai plăcută digerarea episoadelor dramatice ale reportajului nostru, să-l introducem în viața atât de aventuroasă a aviatorilor printr'un episod duios și în același timp amuzant din viața intimă a celui care a avut temeritatea de a străbate primul oceanul.

Principesa Martha Bibescu a povestit, odată, după date culese din partea unui prieten intim al familiei Lindbergh, chipul cum s'a cunoscut Charles cu Anne Marov, viitoarea lui soție:

A fost odată în Mexic, un ambasador al Statelor Unite, care avea două fete ce nu semănau de fel una cu alta. Cea mare moștenise dela mama ei frumusețea, o vioiciune neobișnuită și dela tatăl său tot atât de elocventă cât spirit. Cea mică era tot pe atât de tăcută pe cât era prima de limbută. Era firavă și palidă, cu un obraz de copil. Niciodată nu strălucea în conversație, în schimb îi străluceau ochii. Negrii și puțin umbriți spre tample, erau plini de foc și de inteligență; niciodată ea n'a îndrăznit să traducă în vorbă ceea ce ochii povesteau despre sufletul ei. S'a întâmplat ca chiar în anul triumfului său, Charles Lindbergh să fie invitat să sboare deasupra continentului american. Astfel sosi la Mexico.

Fu găzduit la Ambasadă și în seara celui dintâiu dîneu, fu așezat între cele două fiice ale ambasadorului, cea frumoasă și cea urâtă.

În țările anglo-saxone e obiceiul ca bărbatul să vorbească vecinei din dreapta la primul fel, celei din stînga la al doilea și așa mai departe până se servește ultimul fel. Dar cea mai mare dintre surori era atât de fermecătoare, de veselă, de spirituală și de antrenantă, încât Charles Lindbergh pierdu socoteala felurilor de mâncare.

Și el era timid.

Abia când se serviră fructele, se întoarse către vecina cea tăcută, căreia nu-i spusese încă nimic. Ea continua să tacă, strângând din buze: furia o făcea palidă: Anne era furioasă căci îl iubea... El simți că se petrece ceva grav și neștiind cum să-și repare greșala, nu găsi ceva mai bun să-i spună decât:

— Și dumneata?... Dumneata sboari?

— Nu, răspunse ea. Dar dumneata?..

Pentru acest răspuns, Charles Lindbergh s'a căsătorit cu ea. „E urâtă“ mi se spusese, „dar e cineva“.

← Aviatorul german Udet.

Celebrul aviator Charles Lindbergh alături de soția sa, și ea o pasionată aviatoare.

Zilele acestea a apărut în librării cartea în care soția și tovară de zbor a lui Lindbergh povestește imensul lor periplu care a ținut cinci luni și zece zile, răstimp în care două lumi au fost unite.

Un as al războiului mondial, aviatorul german Ernst Udet care a doborât șasezeci și două de avioane, e unul dintre cei câțiva ași cari trecând prin nenumărate peripecii și sute de lupte, au supraviețuit teferi și au putut împărtăși și publicului, prin cărțile lor, experiența trăită între cer și moarte.

As german, dar camarad și spirit universalist, Udet după ce s'a isprăvit războiul, a făcut o călătorie în lume vizitându-și foștii camarazi de luptă, pentru a retrăi cu ei laolaltă în amintire și povestire, trecutul aventuros.

Cea mai interesantă, cea mai dramatică și mai plină de peripecii dintre luptele pe cari le înfățișează Udet în cartea lui „*Mein Fliegerleben*“ e întâlnirea cu faimosul Guynemer, asul așilor francezi, dispărut fără urmă în una din luptele sale.

Iată întâlnirea:

...Se spune că dincolo, la dușman, se pregătește o ofensivă. Balioanele captive atarnă în fiecare zi în șiruri lungi pe cerul de vară, ca o ghirlandă de nouri groși. Ce bine ar fi să crape cel puțin unul din ei? În zorii zilei pornesc, ca să am soarele în spate și din soare să mă pot arunca asupra balonului captiv. Sbor la o înălțime pe care n'am atins-o până acum. Acul altimetruului arată cinci mii de metri. Aerul e subțire și rece ca ghiața. Lumea sub mine arată ca un imens aquarium. De-asupra Liervalului sboară un avion cu coada în zăbrele! Din Vest se apropie cu repeziciune un punct. La început mic și negru, crește repede apropiindu-se. Un *Spad*, un avion de vânatoare inamic. Singuratic și izolat ca și mine, care iese, aici, sus, în căutarea pradei. Mă așed mai bine în scaun: e rost de luptă!

La aceeași înălțime ne repezim unul împotriva celuilalt, străbatem aerul șuerând și aproape atingându-ne unul de altul. Facem un viraj spre stînga. Aparatul adversarului sclipește, cafeniu deschis, în soare. Apoi încep evoluțiile luptei. Sburăm unul în jurul celuilalt. De jos evoluțiile noastre ar putea să facă impresia evoluțiilor

(Continuare în pag. 13-a)